

ПОЛИТИКИН

ЗАВАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
980
9. X 1970.

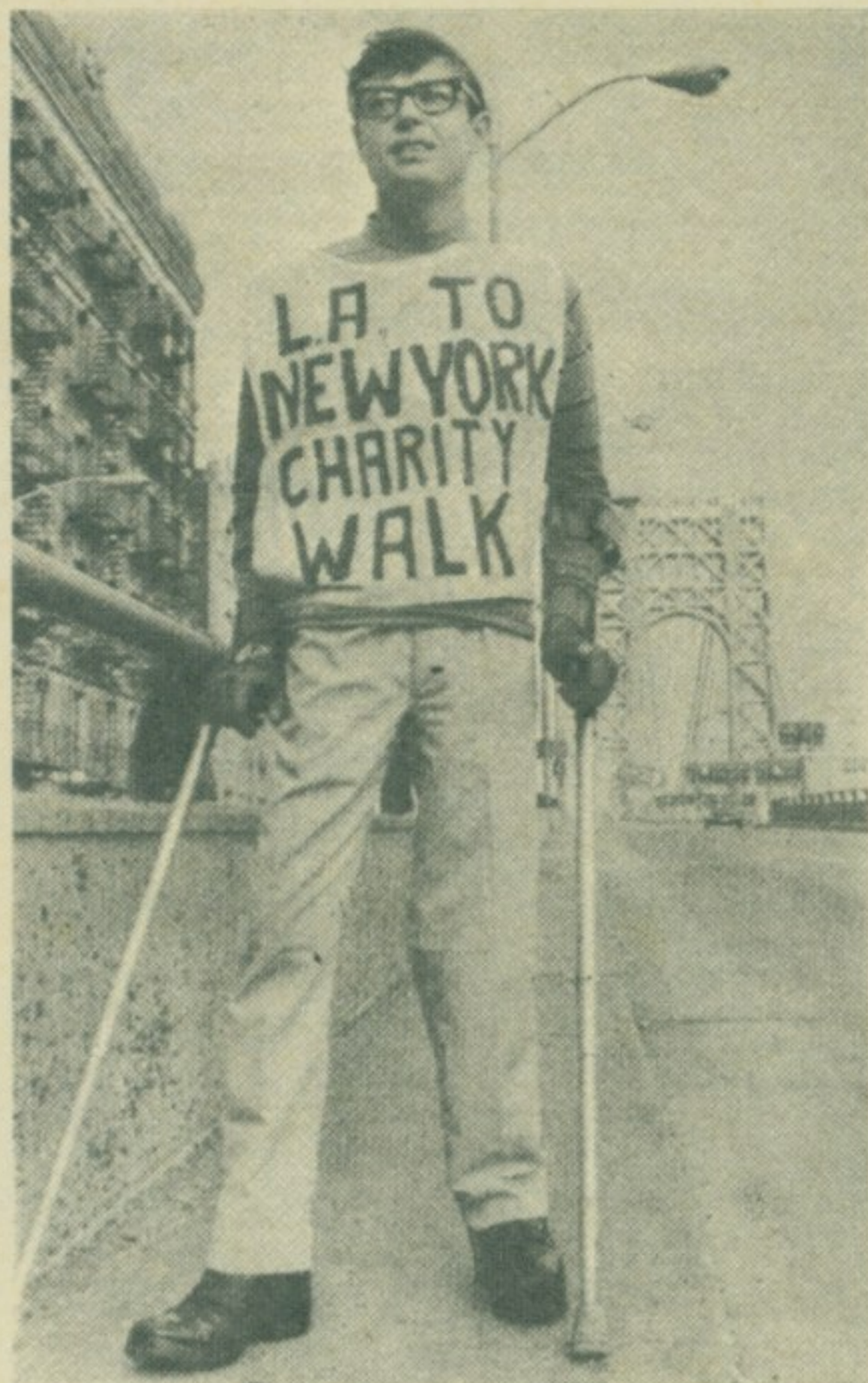


И ПЕТКОМ



ИСТОРИЈА
ОРУЖЈА

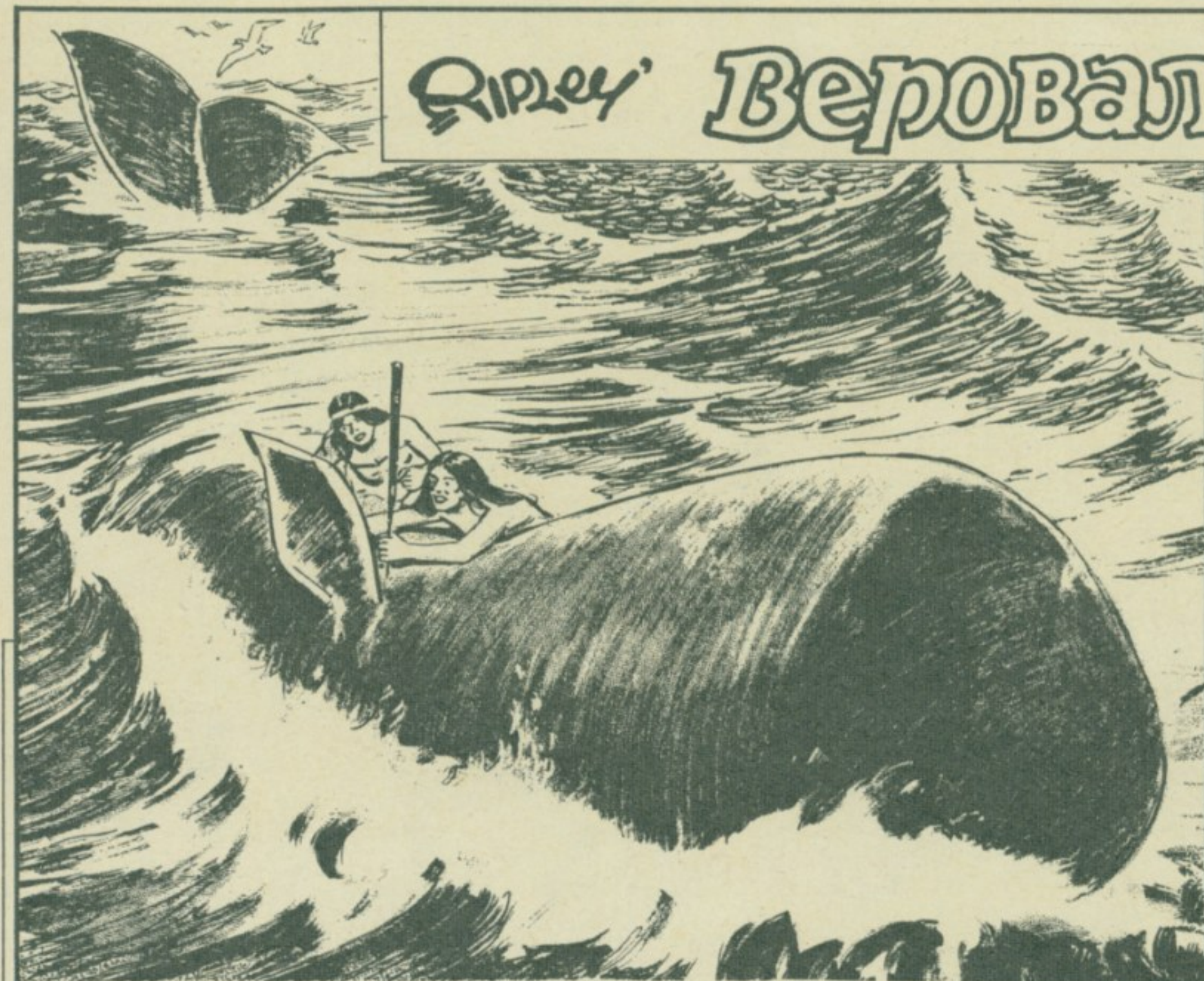
ДОГОДИЛО СЕ...



5000 КИЛОМЕТАРА НА ШТАКАМА. — Двадесетогодишњи Дејвид Рејдер који је после прележане дечје парализе остао хром, током овог пролећа и лета пешице је прешао од западне до источне обале САД. Циљ: скупљање помоћи за жртве парализе.

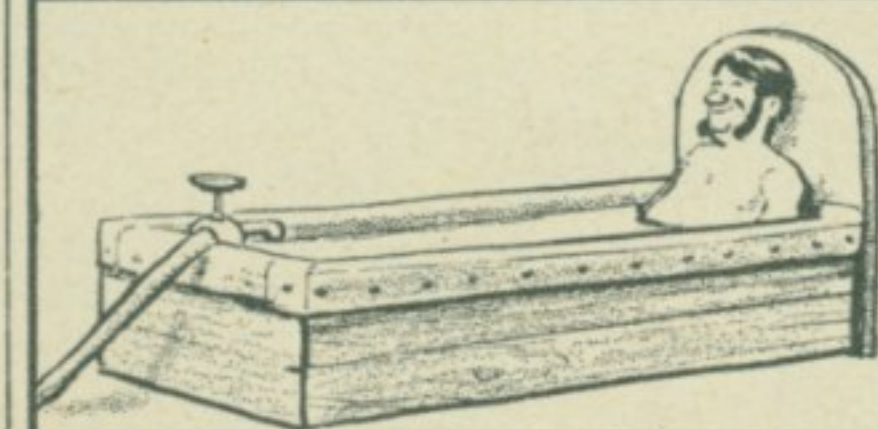


ИЗЛОЖБА ПЕТЛОВИХ ПЕРА. — У Дому пионира у Београду приређена је јединствена изложба у нашој земљи а можда и у свету: изложена су пера која су стигла на Забавников конкурс за најдуже, најлепше и најсрећније петлово перо. Издвојити и наградити најдуже перо није било тешко: био је довољан сантиметар. Много је теже било изабрати најлепше јер су сва послата пера лепа. Било их је свих боја: од блиставомрких до црних с тамноплавим и зеленим преливима, па чак и таквих које је неко, у жељи да буду што лепша, вештачки обојио. Резултати конкурса на 50. страни.



УБИЈЕНИ КИТ - СПАСИЛАЦ

2 МАОРКИЊЕ КОЈЕ СУ ЈЕДИНЕ ПРЕЖИВЕЛЕ КАДА СЕ У КУКОВОМ МОРЕУЗУ (НОВИ ЗЕЛАНД) ПРЕВРНУО ВЕЛИКИ ЧАМАЦ ПУН ПУТНИКА, СПАСЛЕ СУ СЕ ЗАХВАЉУЈУЋИ УБИЈЕНОМ КИТУ КОГА СУ НОСИЛИ ТАЛАСИ.
У КИТУ СЕ НАЛАЗИО ЗАБОДЕН ХАРПУН СА УЖЕТОМ ПОМОЋУ КОЈЕП СУ СЕ БРОДОЛОМНИЦЕ УЗВЕРАЛЕ НА ТРУПИНУ УБИЈЕНЕ ЖИВОТИЊЕ. ПОСЛЕ 130 КИЛОМЕТАРА „ПЛО-ВИДБЕ“ ТАЛАСИ СУ ИЗБАЦИЛИ КИТА НА ЈЕДНО ОСТРВО (1834)



ПРВО ДРВЕНО КОРИТО ЗА КУПАЊЕ ОБЛОЖЕНО ЦИНКОМ

— ПРЕТЕЧУ КАДЕ — НАЧИНИО ЈЕ АДАМ ТОМСОН ИЗ СИНЦИНАТИЈА (САД) 1840 ГОДИНЕ. БИЛО ЈЕ ТЕШКО ЈЕДНУ ТОНУ!



СВИРАЛЕ

НАЈОМИ-ЉЕНИЈИ МУЗИЧКИ ИНСТРУМЕНТ МАОРА СА НОВОГ ЗЕЛАНДА ПРАВЉЕНЕ СУ ЧЕСТО ОД КОСТИ ИЗ КРИЛА АЛБАТРОСА!

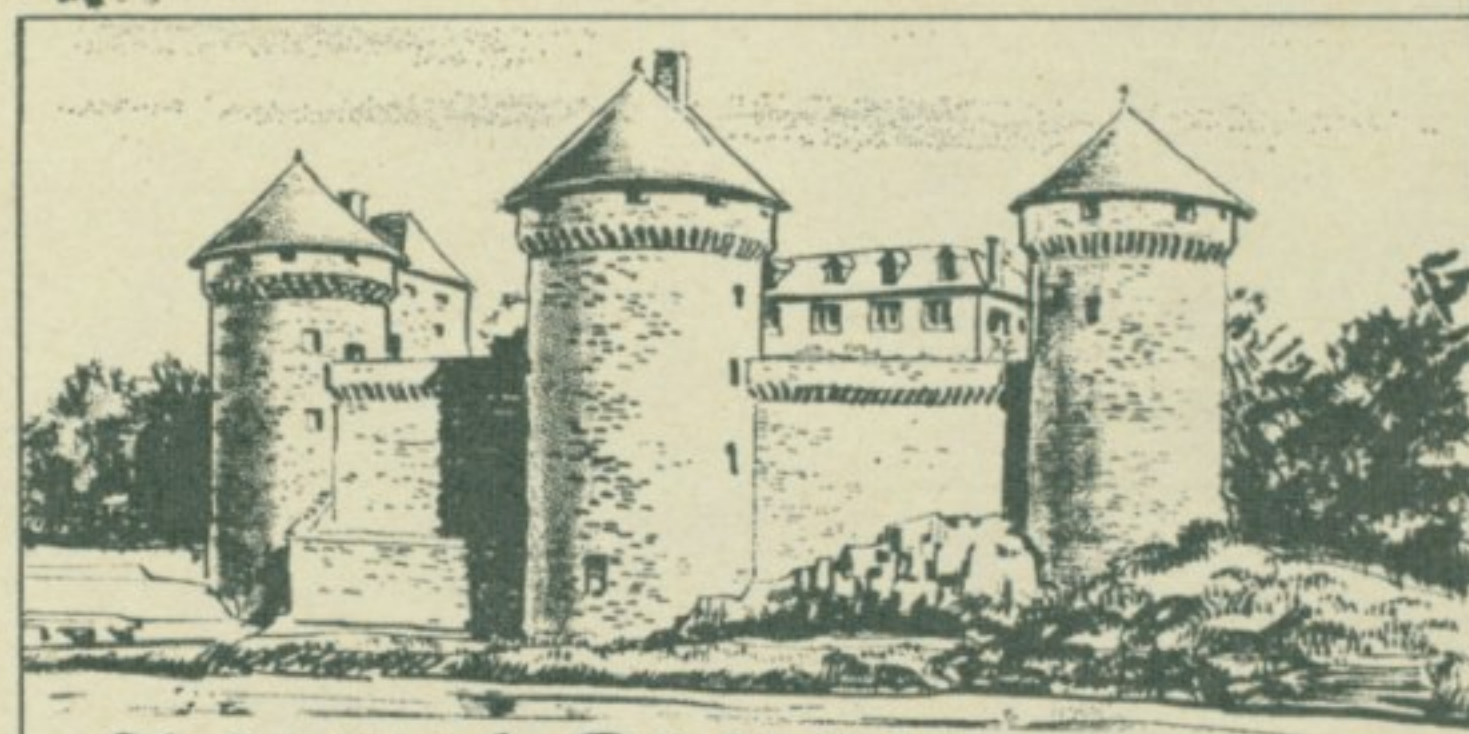
БЕЛГИЈСКА ПРИНЦЕЗА ЈАКУБА

ОД ЕНОА (1401-1436) УДАЛА СЕ ЗА ЖАНА, СИНА ФРАНЦУСКОГ КРАЉА ШАРЛА VI КАД ЈЕ ИМАЛА 5 ГОДИНА! ЈАКУБА ЈЕ ЖИВЕЛА СВЕГА 35 ГОДИНА И УДАВАЛА СЕ 4 ПУТА!



Зеба-дегиллић

СА ГАЛАПАГОСА ИМА КРУН КАО ДЕТЛИЋ АЛИ ПОШТО НЕМА ДУГАЧАК ЈЕЗИК ОНА ИЗВЛАЧИ ЦРВЕ ИЗ ПУКОТИНА У КОРИ ДРЕВЕТА ПОМОЋУ ГРАНИЦЕ!

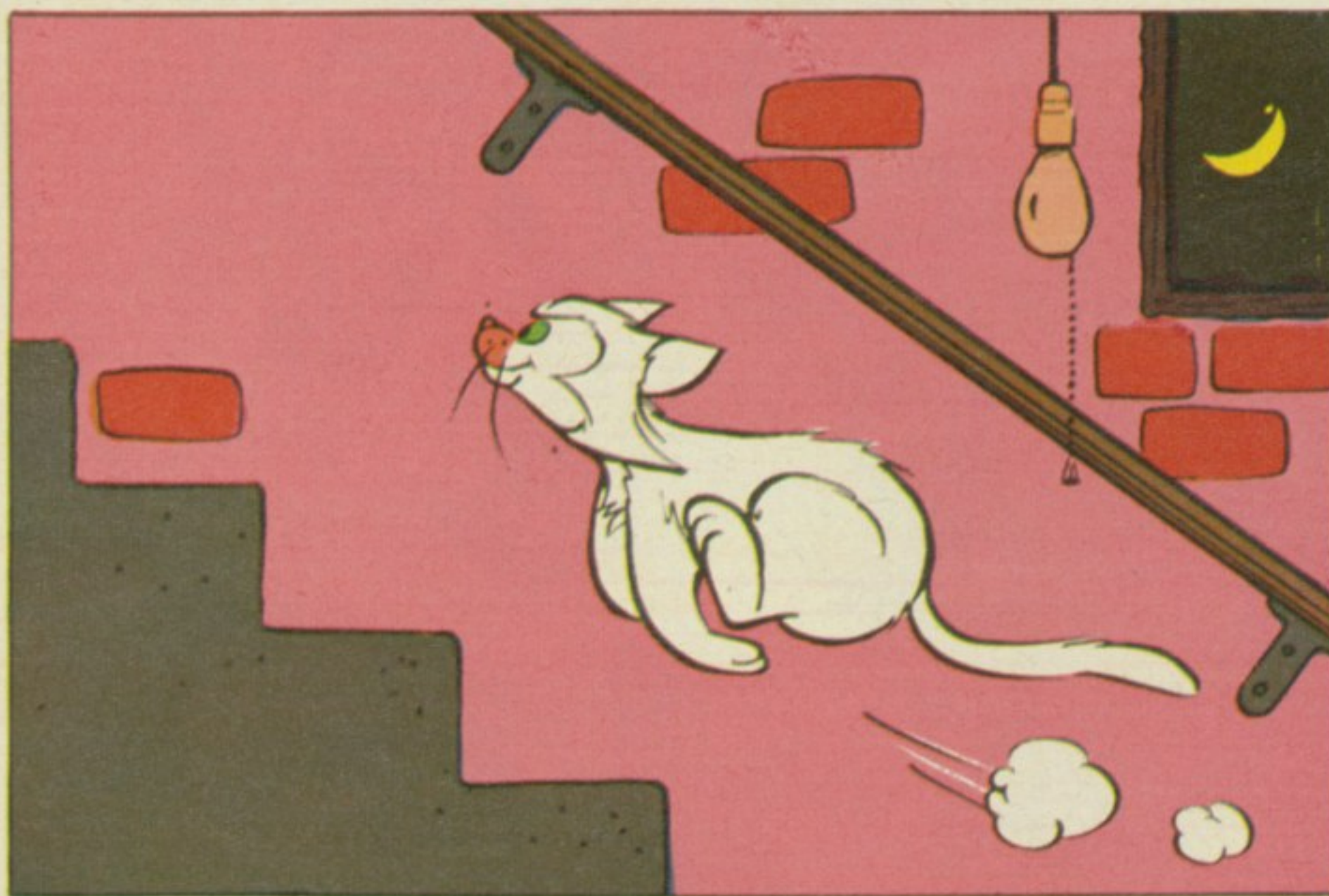
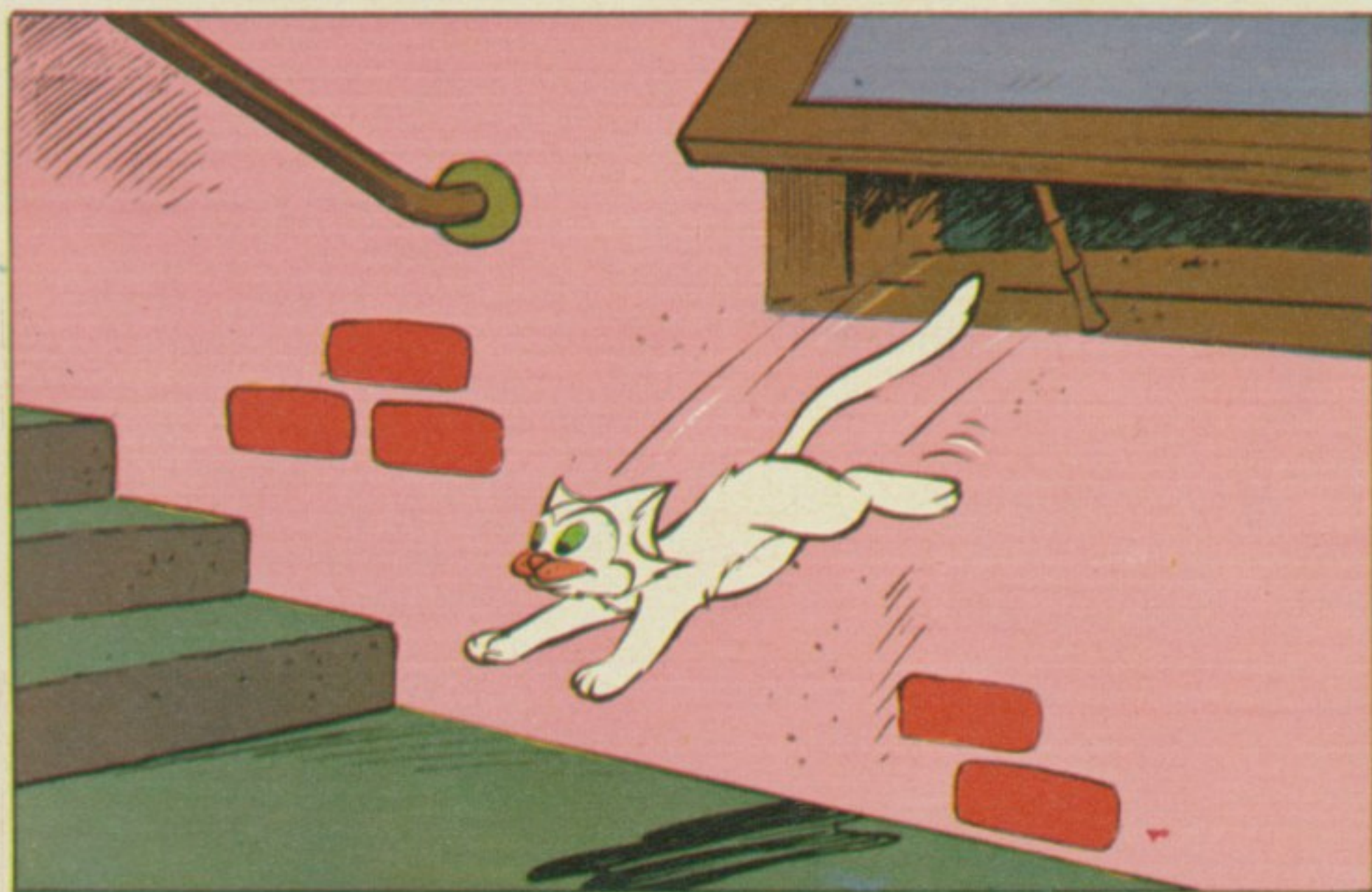
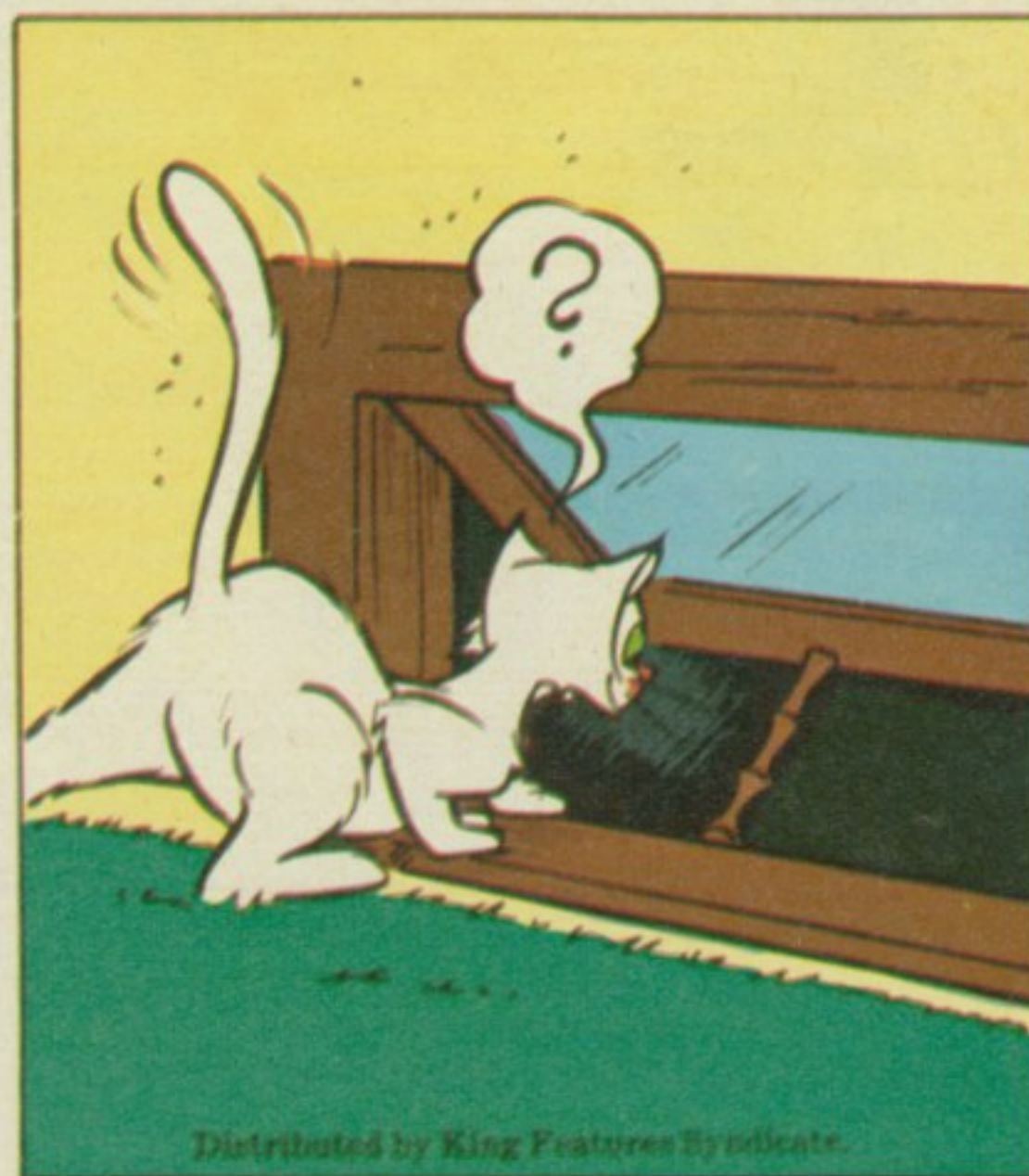
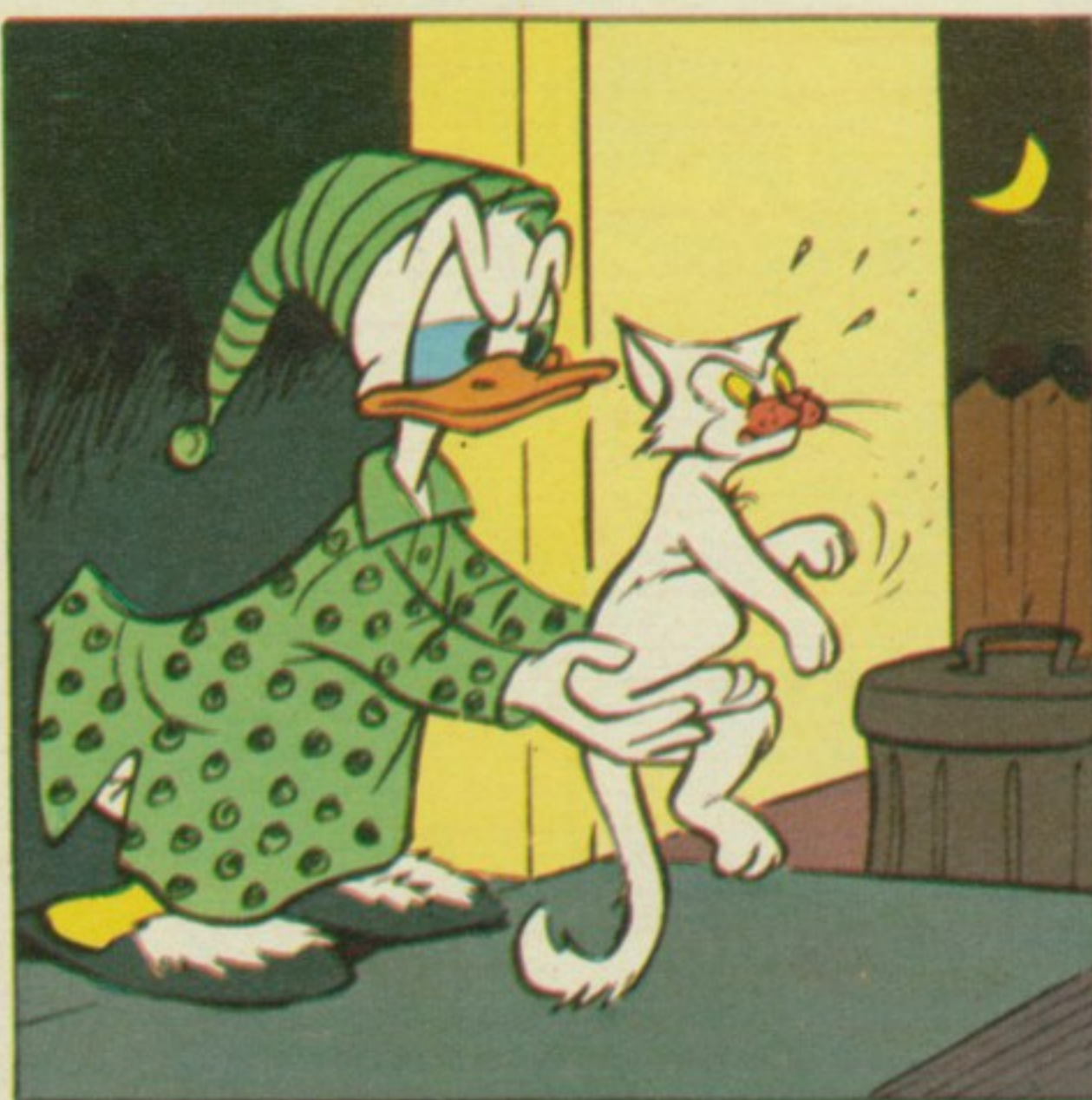
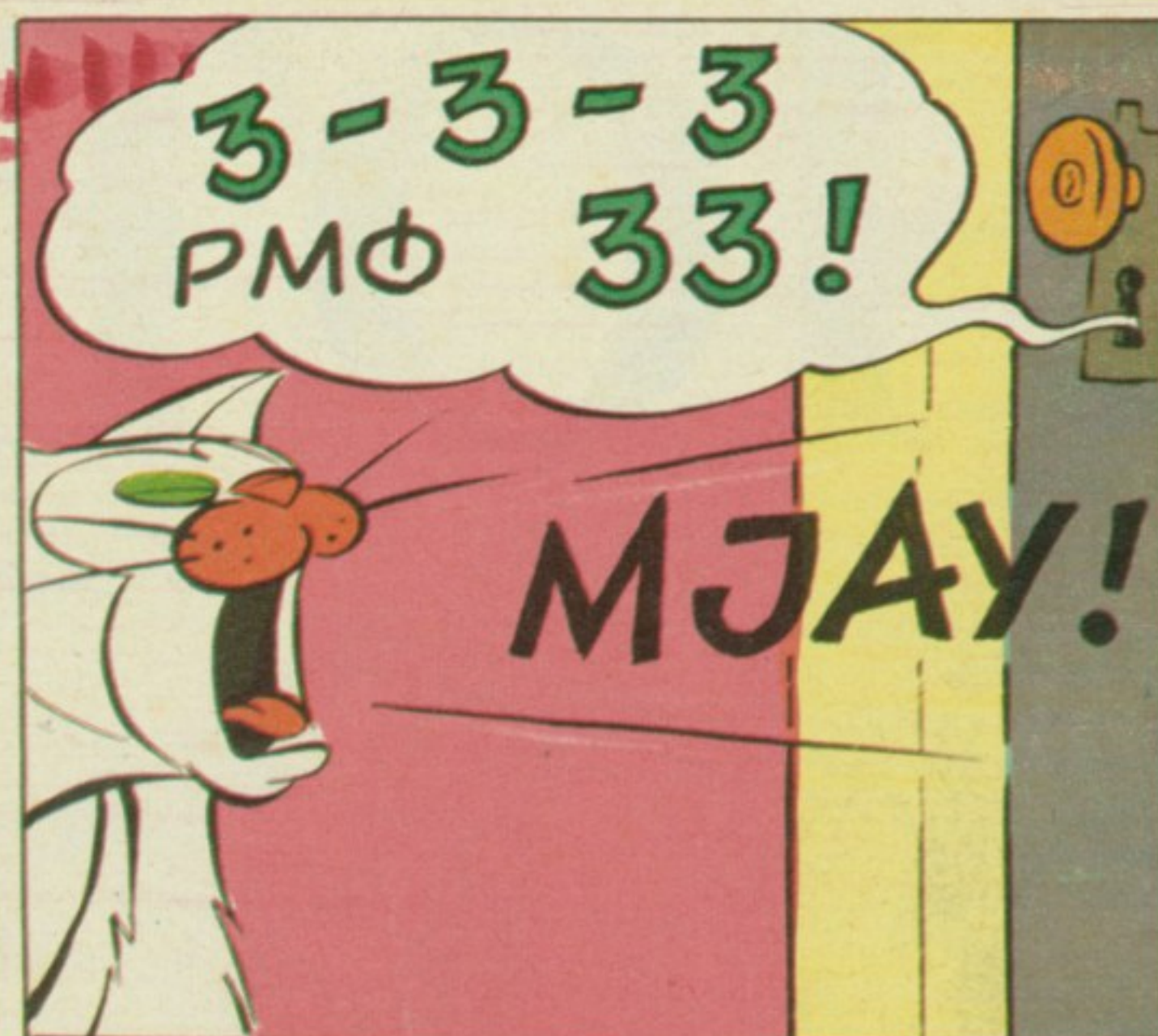


ЗАМАК ЛАСЕЈ

У ФРАНЦУСКОЈ САГРАДИО ЈЕ АРМАН ДЕ МАДЕЈАН КАО СВАДБЕНИ ПОКЛОН СВОЈОЈ НЕВЕСТИ ЗА СВЕГА 35 ДАНА! (1676)

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК



НОЋНИ НА



КРАЉ ВОЈИСЛАВ

ТОЛИКО СУ БИЛИ ПОПРСКАНИ
КРВАЉУ И ПРАШИНОМ ДА СИН
ОЦА НИЈЕ ПРЕПОЗНАО

Византијски цар Василије* пошто је сакупио велику војску и мноштво лађа, почео је освајати земље и заузео је читаву Бугарску, Рашку и Босну и читаву Далмацију и све поморске области до граница доње Далмације. А Војислав,** који је био паметан и даровит, почео се потчињавати Грцима, као какав помагач и савезник, и јахао је с њима кроз области и Грцима је потајно саветовао да сурово и неправедно поступају према народу. Исто тако је и народу потајно говорио:

— Зашто тако велико зло подносите од Грка? Неправедно вас осуђују, добра чак узимају, жене обешчашћују, а ваше невине кћери упропашћују и каљају. Никада нису моји преци, који су пре мене владали, такве ствари чинили вама: велико је и тешко зло.

И док је он тако радио, по појединим местима почео се народ окретати њему, већ га ценити, а Грке одвећ мрзети.

Договоривши се међусобно преко делегата и писама, народ се једног дана сложено дигне и поубија све грчке великаше који су се налазили у читавој Далмацији.

Велико саширање

После тога скупιο се сав народ и послао Војиславу и његовим синовима поруку да дођу и приме краљевство и земљу својих отаца. А овај дошавши са својих пет синова, који су већ били младићи и одважни војници, примио је краљевство. И почео је да се бори са Грцима и освојио земљу до Топлице.

Тада је византијски цар, гневан, позвао једног од својих војсковођа, по имену Арменопола, и наредио му да пође и да ратује против краља Војислава и његових синова. Пошто је сакупио велику војску пешака, Арменопола је стигао све до равнице Зете.

Краљ Војислав, сакупивши војску, дао је један део војске четворици синова и послао их на место које се зове Вуранија, према истоку, да тамо чекају исход рата. А сам пак са својим сином Радославом напао је Грке са запада и отпочео да их страшно уништава.

Радослав, снажан младић и вешт оружју, обарао је лево и десно и стигао до војсковође, кога кад је препознао, мачем удари и збаци с коња на земљу. Видећи то Грци дали су се у бекство и највећи део њих изгинуо је тако да им се ни броја не зна. Многе од њих, када су мислили да су се већ спасли, напали су краљеви синови који су се налазили на истоку и почели да их убијају.

И тако је тог дана учињено велико сатирање и покољ Грка.

Краљевство Војислављево је расло и повећавало се сваки дан. Краљ је затим дао своје сину Радославу жупанију, која се звала Гацко, због тога што се у рату истакао као храбар човек и победник.

Кад је сазнао грчки цар шта се десило, јако се разљути и ражалости, па је одмах послао посланике са савим златом и сребром, да предаду жупану Рашке, бану Босне и кнезу хумске области да пошаљу војску и народ против краља. Тада жупан и бан, сабравши мноштво народа, послаше Љутовиду, кнезу области хумске, да сједини читаву војску и да сам буде заповедник и војсковођа. Тако је и учињено.

Цар, с друге стране, сакупивши још већу војску него што је била раније, посла поруку у Драч, налажући намеснику Курзилију, који је у то време држао Драч и читаву драчку земљу, да сакупи читав народ драчке земље и да се стави на чело да пође напред да ухвати краља са његовим синовима где год би га нашао.

Рајно лукавство

Курзилије је са читавом војском дошао и зауставио се у равници града Скадра да би се ту сви сакупили. Сакупила се ту толика множина да су сви једва могли стати на том земљишту. После овога, пошто су прешли реку, дошли су у равницу код града Бара. Кнез Љутовид са својом војском дође у Требиње. Краљ Војислав са синовима и својом војском остао је у Црмници (област Вирпазара), видећи да је Грка велика маса и бојећи се да не би Љутовид прешао преко залива, те да се не би нашао окружен. Позвавши пе-

* Василије II (976—1025), византијски цар.

** Зетски кнез Војислав.

ПАД

торицу својих синова рече им:

— Видите, драги синови, колико је велика грчка војска, а нас је веома мало у поређењу с њима; њима одупрети се у боју, чини ми се, ми нисмо никако у стању. Учинимо дакле овако: нека остану двојица од вас, Гојислав и Радослав, а остала пак тројица узмите сваки десет храбрих војника са трубама и роговима, па се попните на брда и распоредите по врховима — тако да Грцима изгледа као да су опкољени. Ја, пак, са овима који су са мном, усред ноћи напашћу на њихов логор. А када будете чули звук трубе и рога, ви исто тако наоколо са брда дувајте у трубе и рогове и дигните силну буку. А затим полагано силазите приближавајте се њиховом логору, и када будете близу немојте се бојати, већ будите храбри и борите се јуначки.

Кад се смркло, три краљева сина попела се на брег и урадили су све што им је краљ наложио. У том моменту неки Баранин, пријатељ краљев, хотећи да заплаши Грке, дође Курзилију и рече му:

— Чувај се, господару, буди на опрези и гледај на који начин да се спасеш са овим људством. Да знаш добро, опкољен си са свих страна мноштвом војске.

То одјекну кроз логор и сви су били страшно преплашени.

Онда нареди Курзилије да сви војници буду под оружјем и да се далеко од логора поставе страже и патроле.

На знак трубе

Међутим, краљ Војислав са својом војском полако се по ноћи кретао и приближавао њиховом логору. У пола ноћи је дошао до места где су биле грчке страже и патроле, напао је на њих и једне је побио, а друге у бекство натерао.

Кад су то Грци видели страшно су се узнемирили. Ускоро затим одјекну краљева труба, и они који су били уз краља почеше дувати у рогове и дизати силну буку. Краљеви синови, који су били на бреговима, исто тако су почели да овде онде дувају у рогове и трубе и да дижу грају. Затим лагано силазећи с брда приближавали су се непријатељу. Исто тако је радио и краљ.

А Грци пак почели су јак да се плаше и зато што су дознали доцкан да се ови спуштају, јер је била ноћ и нису могли видети, мисли-



РАДОСЛАВ



ГОЈИСЛАВ



МИХАЈЛО



ВИЗ. ЦАР МИХАЈЛО IV

ли су да је то огромна војска, као што су чули од Баранина. А када су чули да је звук труба и рогова близу и да на њих наваљују, преплашили су се и дали у бекство.

Када су пак краљ и они који су с њим били дознали да су се Грци дали у бекство, навалили су пред зору на њихов логор и почели су да их рањавају, кољу и убијају, гонећи их у стопу. Исто тако су радили краљеви синови, час овде час онде тукли их жестоко и уништавали.

Победа

Кад је, гонећи и убијајући Грке, краљ са својим синовима и пратњом прешао поток који тече кроз Прапратну (жупа код Бара) и дошао у шуму, Гојислав, не

препознавши свога оца Војислава, јер су били прашином и крвљу попрскани тако да један другог нису пре познали, налети на оца и сруши га с коња на земљу, али га ипак није ранио.

Војислав је тада гласно узвикнуо:

— Боже помилуј, боже помилуј.

Син га одмах по гласу пре позна и, скочивши с коња, кликнуо је говорећи:

— Опрости, оче, нисам те препознао.

Њему рече краљ:

— Не бој се, сине, пошто ме ниси ранио нити убио.

Тада је краљ устао и назвао то место „Божја милост“. Ово место се тако зове до данашњег дана због тога јер је бог учинио милост краљу да није убијен од свога сина и што је мали број победи толику војску.

Краљеви синови гонили су

непријатеље све до реке Дрима, рањавајући и убијајући их, а исто тако заробљавајући и везујући их, довели су мноштво њих са собом оцу на место „Божја милост“.

Курзилије се тешко рањен избавио, али када је дошао у равницу града Скадра умро је, и на том је месту постављен крст, који се до данас зове „Курзилијев крст“.

Поп Дукљанин

У другој половини XII в. (око 1160—1180) настао је у Зети тзв. „Летопис попа Дукљанина“. Писац је непознат; био је вероватно католички свештеник у Бару. „Летопис“ приказује историју Срба и Хрвата до средине XII в. За раније доба је потпуно легендаран; поузданији је у последњим главама, нарочито када говори о Зети, али и ту има доста легендарног и ствари које се не могу проверити другим изворима. Поред латинског текста, очуван је делимично, и хрватски превод учињен крајем средњег века.

ПРЕД ЗОРУ СУ НАВАЛИЛИ НА ВИЗАНТИЈСКИ ЛОГОР И ПОЧЕЛИ ДА ИХ РАЊАВАЈУ, КОЉУ И УБИЈАЈУ, ГОНЕЋИ ИХ У СТОПУ



ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ



ЗЛАТНА СИРЕНА 1971.

ВЕЛИКО ПЕВАЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ПИОНИРИ!

1. „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ И ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА ПОЗИВАЈУ ВАС ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ВЕЛИКОМ ПЕВАЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ ЗА „ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1971“.

2. Право на учешће у такмичењу имају сви пионери и пионирке из Социјалистичке Републике Србије који иду у основну школу закључно са VI разредом.

3. Немају право да учествују у такмичењу чланови дечјих хорова радија, телевизије и Дома пионира Београда.

4. АКО ЖЕЛИТЕ ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ТАКМИЧЕЊУ ЗА „ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1971“ ПОПУНИТЕ ПРИЛОЖЕНУ ПРИЈАВУ. НЕКА ВАШ НАСТАВНИК МУЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА (ИЛИ УЧИТЕЉИЦА) ПОТПИШЕ ПРИЈАВУ, СТАВИ ПЕЧАТ ШКОЛЕ И ПОТВРДИ НА ТАЈ НАЧИН ДА ЗАИСТА ЛЕПО ПЕВАТЕ.

5. Попуњену пријаву ставите у коверат и пошаљите „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, Београд, поштански фах 124, са ознаком „ЗЛАТНА СИРЕНА“. У коверат ставите и препис нота мелодије песме које ћете певати. Песма коју учесник пева може бити домаћих или страних аутора, стара или нова, али САМО ДЕЧЈА!

6. Пријава треба да стигне у „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ до 26. октобра 1970. године. Пријаве које ЗАБАВНИК прими после тога датума неће се узимати у обзир. Пријаву попуните одмах и пошаљите је што пре!

7. Све пријаве које стигну у „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ биће груписане по градовима, мањим местима и селима. Кад то буде учињено видеће се колико се такмичара пријавило из појединих места.

8. СВИ ПИОНИРИ КОЈИ ПОШАЉУ ИСПРАВНО ПОПУЊЕНУ ПРИЈАВУ И НОТЕ ПЕСМЕ КОЈЕ ЋЕ ПЕВАТИ БИЋЕ ПИСМОМ ОБАВЕШТЕНИ КАДА, КОМЕ И У КОЈЕМ НАЈБЛИЖЕМ ГРАДУ ТРЕБА ДА СЕ ЈАВЕ ЗА ПРЕДТАКМИЧЕЊА. РУКОВОДИЛАЦ МУЗИЧКОГ СТУДИЈА ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА МЛАДЕН НЕШОВИЋ ДОЋИ ЋЕ У СУБОТИЦУ, НОВИ САД, ЗРЕЊАНИН, ШАБАЦ, КРАГУЈЕВАЦ, КРУШЕВАЦ, ЧАЧАК, БОР, НИШ, ЛЕСКОВАЦ И ПРИШТИНУ ДА ЧУЈЕ ТАКМИЧАРЕ И ОДАБЕРЕ НАЈБОЉЕ.

9. ЗАВРШНО ТАКМИЧЕЊЕ ОДРЖАЋЕ СЕ У НЕДЕЉУ, 21. ФЕБРУАРА 1971. ГОДИНЕ У 12 ЧАСОВА У ДОМУ ПИОНИРА БЕОГРАДА. ЗАВРШНИ КОНЦЕРТ ЋЕ ПРЕНОСИТИ ТЕЛЕВИЗИЈА.

10. ПОШТО ЈЕ ТАКМИЧЕЊЕ ЗА „ЗЛАТНУ СИРЕНУ“ АМАТЕРСКО, ПЕВАЧИ КОЈИ БУДУ ДОБИЛИ ПОЗИВ ДА ИЗ МАЊИХ МЕСТА ДОЂУ У ПОМЕНУТЕ ГРАДОВЕ НА ПРЕДТАКМИЧЕЊА, МОРАЋЕ САМИ ДА СНОСЕ ТРОШКОВЕ ПУТА И БОРАВКА (НАЈВИШЕ ЈЕДАН ДАН). ТАКМИЧАРИ КОЈИ ОСВОЈЕ ПРАВО ДА ПЕВАЈУ НА ЗАВРШНОМ КОНЦЕРТУ У ДОМУ ПИОНИРА, БЕСПЛАТНО ЋЕ СА МАМОМ ИЛИ ТАТОМ БОРАВТИ У БЕОГРАДУ 7 ДАНА УОЧИ ЗАВРШНОГ ТАКМИЧЕЊА.

11. НА ФИНАЛНОМ КОНЦЕРТУ УЧЕСТВОВАЋЕ 16 НАЈБОЉИХ МАЛИХ ПЕВАЧА ИЗ ЦЕЛЕ СР СРБИЈЕ. МЕЂУ ТАКМИЧАРИМА ЖИРИ ЋЕ ИЗАБРАТИ НАЈБОЉЕ И ЊИМА ЋЕ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ ДОДЕЛИТИ ЈЕДНУ ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1971. И ДВЕ СРЕБРНЕ СИРЕНЕ.

12. Сви такмичари из Београда стичу право да постану чланови хора Дома пионира Београда.

1969.



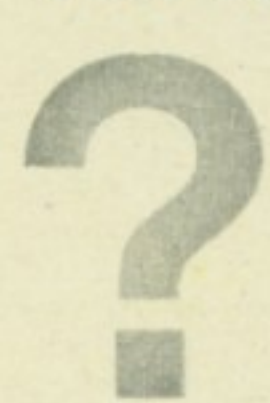
Биљана Ћирић

1970.



Петар Жебељан

1971.



ПРИЈАВА ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Пријављујем се за певачко такмичење ЗЛАТНА СИРЕНА

Име, презиме и разред

Тачна адреса (место, улица и број)

Име и адреса школе

Потпис наставника

Печат школе

Изрежи и залепи на чврсти папир (јер се прави картотека!) и у коверти пошаљи заједно са преписом нота.

ПИСАТИ ЧИТКО ШТАМПАНИМ СЛОВИМА

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА



ДАНАК



13

НОВАЦ — У почетку је свака провинција Персијског царства била дужна да двору даје „поклон“ по сопственој вољи. Како та воља, изгледа, није била нарочито издашна, цар и Савет старца одредили су свакој сатрапији величину данка, према богатству земље и броју становника. Данак је био у природи (жито, коњи, робови, слоновача, краве, овце) и новцу. Новац од злата са својим ликом почео је да кује цар Дарије I и по њему је и добио име **дареикос**. Најбоље платише биле су богате сатрапије Вавилон и Египат.



14

КРУПНИ ТРГОВЦИ — У царству, нарочито у Вавилону, постојале су веома богате трговачке куће о којима се данас зна захваљујући одгонетнутим записима на глиненим таблицама. Крупни трговци могли



16

КАНАЛИ — За време цара Дарија завршено је прокопавање канала који је спајао делту Нила са Црвеним морем. Дело је започео један египатски фараон а два написа, један хијероглифски и један клинастог писма, сведоче о подухвату. Персијанци су прокопали више канала којим су скраћивали пут између појединих делова царства и, такође, наводњавали земљу. Читав систем брана и споредних канала натапао је њиве и поља тако да није било неплодних области. Вода се плаћала а приход је одлазио цару.



17

ПУТЕВИ — Развијена трговина и чести освајачки походи захтевали су добре и сигурне путеве. Царски пут дугачак 2400 км повезивао је град Сард у Малој Азији са Сузом у срцу царства. На њему је било

И РУЖЕ

ПЕРСИЈА 3



су да узму у закуп и скупљање данка и њихови људи пљачкали су становништво до голе коже. Један сатрап хтео је, на жалбу сељака, да спроведе истрагу над фирмом Мурасху и синови али су трговци поткупили државне службенике и истрага се завршила повољно по њих.



15

ПРИНУДНИ РАД — Централна персијска власт увела је организован колективни рад у коме су морали да учествују сви. Нико није могао да бира врсту посла већ је одлазио где су му наређевали, често далеко од родног краја. Либан је царство снабдевао кедром а Гандара другим скупоценим дрветом, злато је добијано из Сардије и Батријане, Вавилонци су правили опеке и предмете од теракоте, Миђани и Египћани били су познати златари. Само принудним радом било је могуће подићи и одржати моћно царство.



111 станица за промену коња а могао је да се превали за 90 дана јахања. Пут је будно чувала војска а нарочита брза поштанска штафета отпремала је цареву приватну пошту. Преко малобројних река пружали су се мостови начињени од међусобно увезаних чамаца.



18

РАЈ НА ЗЕМЉИ — Једна од омиљених разонода цара и његове свите био је лов нарочитим луком и стрелом, лакшим и спретнијим од ратног. Лов се одигравао у огромном зидовима опасаном царском парку званом Рај, пуном ружа, ретког биља и дрвећа, потоћића и водоскока. Отмени Персијанци обожавали су цвеће, чак су и сами цареви плевили и заливали баште сопственим рукама. Прича се да је Ксеркс, за време похода на Грчку, кад би угледао неко лепо дрво, наређивао војницима да крај њега стражаре.

КАКО ГАЂАШ СТРЕЛОМ?

ГАЂАЊЕ ЛУКОМ И СТРЕЛОМ УШЛО ЈЕ У ПРОГРАМ ОЛИМПИЈСКИХ ИГАРА

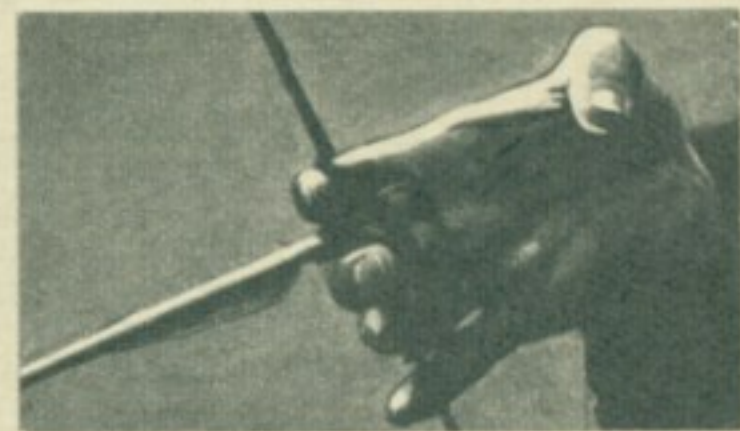
Стрела је шипка, обично дрвена, која се завршава каменом или металним шиљком.

Лук се састоји од еластичне шипке а најчешће је начињен од дрвета, рога или метала. Затегнут је у кривину помоћу тетиве од биљних влакана, струне, ремена или животињских жила.

луком и стрелом увршћено је и у програм олимпијских игара.

Такмичења се изводе на раздаљинама: за жене 20, 30, 50, 60 и 70 метара, а за мушкарце 20, 30, 50, 70 и 90 метара. У зависности од тога са које се даљине гађа, сваки стрелац има право да упути у циљ 30 до 288 стрела.

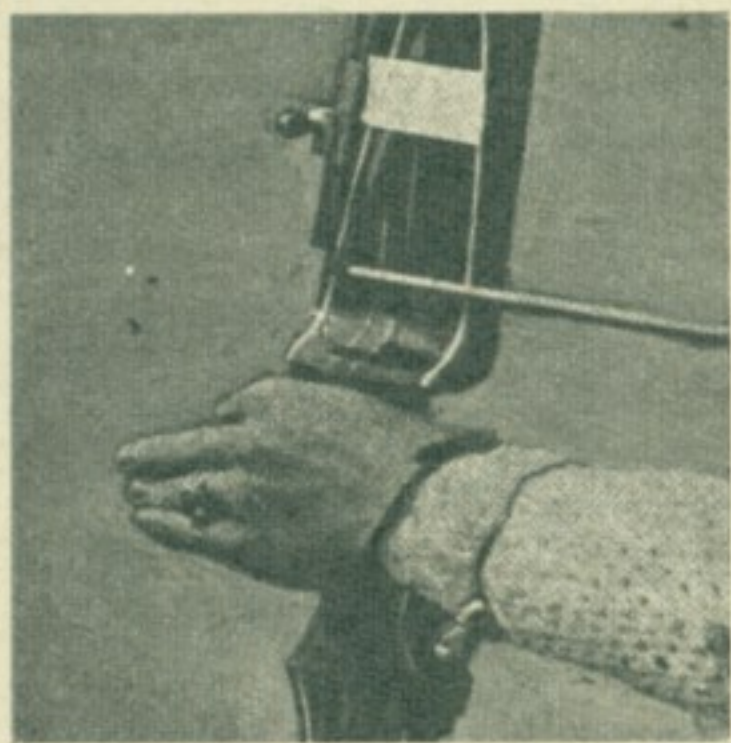
Техника гађања луком и стрелом је прилично једноставна, мада је за њено потпуно савлађивање потребно уложити доста труда. Класична техника гађања, коју је прихватила већина стрелца, састоји се у следећем: приликом нишањења стрелац је левим боком окренут према циљу са напред нагнутим трупом и главом помереном у страну. Стрела се ставља на средину тетиве лука и одапиње се првим зглобовима три прва прста десне руке. Тетива се приликом одапињања „учвршћује“ замишљеним тачкама на носу и подбратку како не би дошло до померања лука. У овом положају тело остане непомицно и после одапињања стреле чиме



Стрела се ставља на средину тетиве лука и одапиње првим зглобовима три прва прста десне руке



Гађање луком и стрелом један је од најстаријих спортова. То потврђују многобројна археолошка испитивања. Међутим, лук и стрела су у историји човечанства имали много шири значај. Они су вековима били основно оружје у лову и рату.



Овако изгледа средишни део модерног лука

У наше време гађање луком и стрелом постало је, поготову у земљама западне Европе и у Америци, један од веома популарних спортова, доступан свакоме: њиме се могу бавити и мушкарци и жене готово сваког узраста.

Гађање луком и стрелом

развијено је у две категорије: спортско гађање (гађање у циљ, брзинско гађање и гађање на даљину) и ловачко (лов на звери, птице и рибе). Они које овај спорт интересује и привлачи учлањују се у клубове којих у Шведској има преко 100, Пољској око 170, Енглеској 200 и Америци више од 400. На жалост, код нас је овај спорт још недовољно познат и распрострањен. Нешто мало клубова и

ма у Словенији и Хрватској док се у осталим републикама овим спортом баве само појединци.

Осим што имају лук и стреле, стрелци су снабдевени тоболом, клештима за исправљање искривљених, металних стрела, футролом за лук, заштитном кожном или металном наруквом која се носи на подлактици леве руке и штити је од удара тетиве, заштитном рукавицом или специјалном направом

која штити прсте десне руке од оштре тетиве лука и догледом.

Такмичења у гађању луком и стрелом одржавају се у многим земљама света. Међународна федерација за гађање луком и стрелом (ФИТА), у коју су учлањене 42 земље, организовала је од 1931. године преко 30 светских првенстава. Победници тих такмичења су, углавном, представници Сједињених Америчких Држава. Гађање

се постиже потребна тачност у гађању.

Слободном техником гађања служе се углавном почетници и они који се овим спортом баве из забаве и због рекреације. Ова техника не предвиђа строга правила при држању тела и нишањења.

Гађање луком и стрелом је веома занимљив и здрав спорт који се углавном упражњава у природи, на излетима, мада се може гађати и у већим двориштима, па чак и у соби. Међутим, при свему томе треба имати у виду да гађање луком и стрелом није безопасан спорт. Не једанпут, уосталом као и у осталим стрелачким дисциплинама, долазило је, услед непажње, до рањавања. Да до овога не би дошло потребно је са сваке стране мете обезбедити заштитни простор од 20 метара у којем за време гађања нико не сме да се налази.

Како смо обавештени од представника „Словенијаспорта“ у њиховим продавницама се могу купити лукови, стреле и мете.

Према томе сви они које овај леп и занимљив спорт привлачи могу се и код нас њиме бавити. **Милан Чабрић**

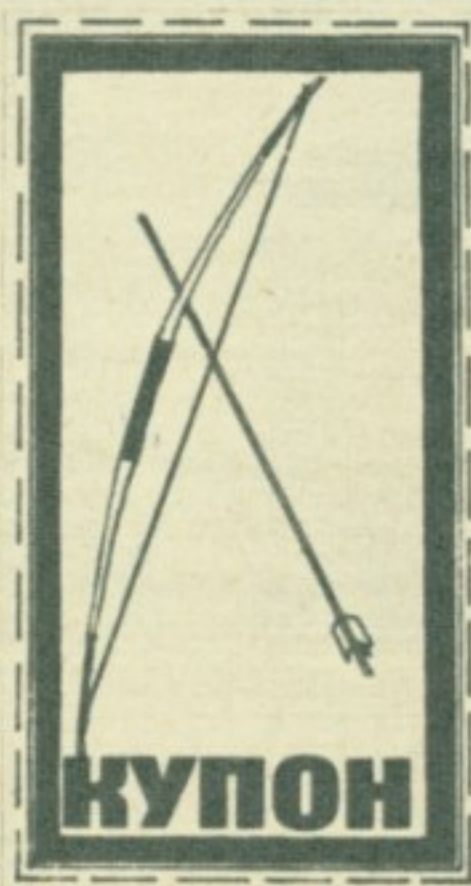
ОДГОВОРИ НА ПИТАЊЕ ДА ДОБИЈЕШ ЛУК И СТРЕЛУ

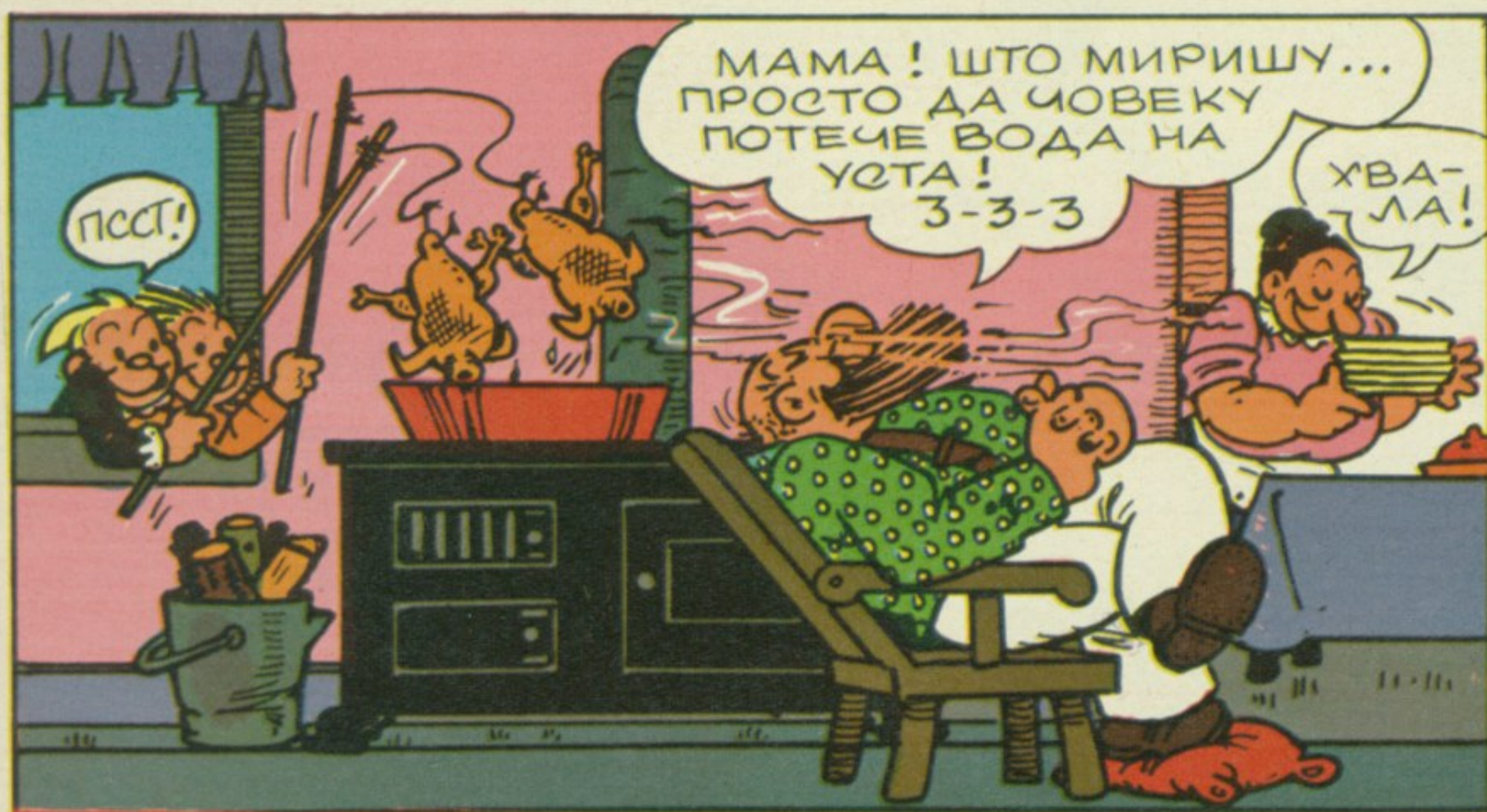
1. Залепи на дописницу купон и напиши назив народне песме у којој се налазе ови стихови:

„Оде Милош под бијелу кулу,
запе стр'јелу за златну тетиву
устријели кроз прстен јабуку.“

2. Пошаљи „ЗАБАВНИКУ“, Београд, поштански фах 124 у року од 3 дана.

3. Међу онима који тачно одговоре на срећу ће се извући награда: ЛУК И СТРЕЛА који вреде 22.200 ст. дин.



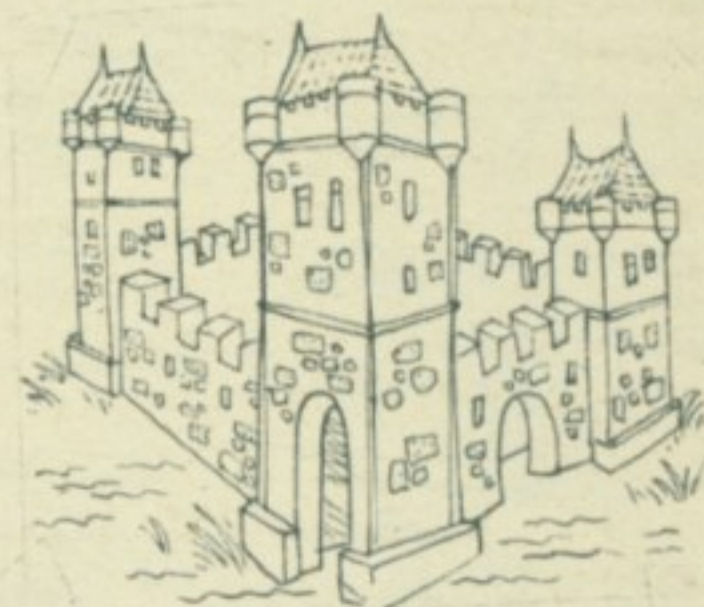


ДА ЛИ СУ НАЈСЛАВНИЈИ ЉУБАВНИЦИ НА СВЕТУ ЗАИСТА ПОСТОЈАЛИ



Путовао је једно-
га дана 1526. го-
дине гроф Луи-
ђи Да Порто,
још млад коњич-
ки капетан у оставци, из
Градске у Удине у пратњи
свог посланог, неког Пеле-
грини из Вероне. Пут је био
дуг, јахање напорно и до-
садно, па је Пелегрини ис-
причао господару стару ле-
генду из свог родног краја
о томе како су се волели и
несрећно страдали због љу-
бави Ромео и Јулија. Гроф
Да Порто запамтио је тужну
историју и у доколици пи-
сао причу о несрећним љу-
бавницима из Вероне, посве-
тивши је својој лепој рођа-
ци Лућини Саворњано. Овај
млади гроф који је због рана
морао да се повуче из вој-
ске „усред најлепших рато-
ва“ није ни сањао да ће
његово име потомци заувек
запамтити баш захваљујући
Ромеу и Јулији.

Прича штампана у Вене-
цији 1531. године одмах је
доживела велики успех и
постигла циљ. А главни циљ
био јој је да прикаже како
пролазе млади људи који не
слушају родитеље и поводе
се за својим срцем. Тадашња
публика била је прилично
осетљива и из тужне пове-
сти извукла закључак како
не треба претеривати у љу-
бави која увек на крају до-
води до брига и неприлика,
па и до праве трагедије.



Заточеници тврђаве Тауер

Убрзо су мотив о Ромеу
и Јулији искористили многи
писци и појавиле су се раз-
личите верзије приче. Нај-
бољу је направио калуђер
Матео Бандело, иначе аутор
познатих новела. Он је сачу-
вао основну нит изворне при-
че али ју је обогатио новим
детаљима и личностима. Бан-
дело је био добар писац и
захваљујући њему „Ромео и
Јулија“ су прешли границе
Италије и постали познати
широм Европе.

Када је прича дошла до
Енглеске, млади Вилијем
Шекспир управо је у Лондону
почињао каријеру драмског
писца, глумца и оснивача по-
зоришта. На основу Банде-
лове приче Шекспир је на-
писао „Ромео и Јулију“, дра-
му у стиховима која је први
пут изведена 1596. године у
Лондону и прославила Шек-
спирову позоришну дружи-

ИСТИНА О РОМЕУ И ЈУЛИЈИ

ну Чемберлен. Енглеска отмена публика била је одушевљена Шекспировим делом, тим пре што се баш у то време у самом Лондону одвијала слична трагедија. Енглески Ромео и Јулија били су племенита леди Кетрин Греј и гроф Хертфорд, млади љубавници бачени у тамницу Тауер јер су се венчали без пристанка краљице Елизабете. Нежна леди Кетрин брзо је умрла а ни пред смрт јој није било дозвољено да види свог мужа.

Шекспирова драма је од тада изведена безброј пута и нема позорнице на свету са које се нису чули дивни стихови о трагичној љубави Ромеоа и Јулије који су на тај начин прославили и свој родни град Верону и постали симбол свих заљубљених.



Кобна порука

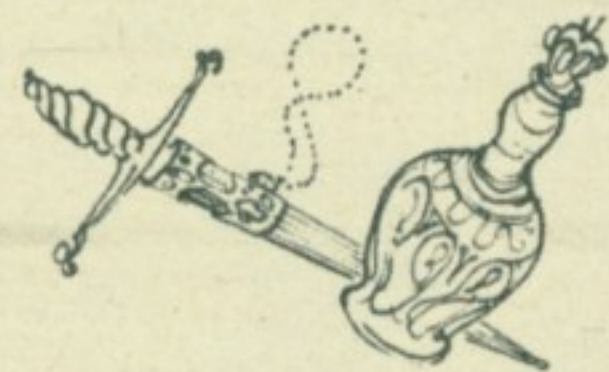
Данас ретко ко не познаје судбину Ромеоа и Јулије: у италијанском граду Верони живеде су почетком XIV века, за време управе Бартоломеа дела Скале, две угледне породице, смртни непријатељи Монтеки и Капулети. Једнога дана, на балу, случајно су се срели и заволели на први поглед ови Монтекијеви Ромео, и Капулетова Кетер Јулија. Од тада они не могу једно без другог, тајно се састају на Јулијином балкону и, најзад, тајно венчају уз помоћ Јулијине дадиље и старог калуђера Лоренца. У међувремену Ромео је прогнан из Вероне због случајног убиства једног Јулијиног рођака а Јулију родитељи хоће на силу да удају за грофа Париса. Калуђер и дадиља прискачу несрећ-

ном пару у помоћ: Јулија дају напитака од кога ће обамрети а Ромеу шаљу поруку да кришом дође у гробницу Капулетових и одведе своју жену у Мантову. Али, уместо ове поруке Ромеу стиже вест о Јулијиној смрти и он долази у Верону, сиша у њен гроб и испија отров. После извесног времена Јулија се буди јер је напитака

торичаре мучило је питање да ли су Ромео и Јулија, онакви како их је представио гроф Да Порто на основу причања свога слуге, заиста постојали или су њихова љубав и судбина плод маште и народне легенде. Настале су читаве студије с доказима и противдоказима. Прича, сама по себи, није у доба у коме је живео



из родне Фиренце, као гост Бартоломеа дела Скале. Ни Дантеови стихови, међутим, не могу се узети као доказ о истинитости приче о веронским љубавницима јер их многи историчари и филолози тумаче на сасвим други начин. Пошто већина Дантеових стихова може да се схвати двосмислено, сматра се да је овде у питању само набрајање моћних италијанских породица разједињених политичким раздорица и подељених у непријатељске странке.

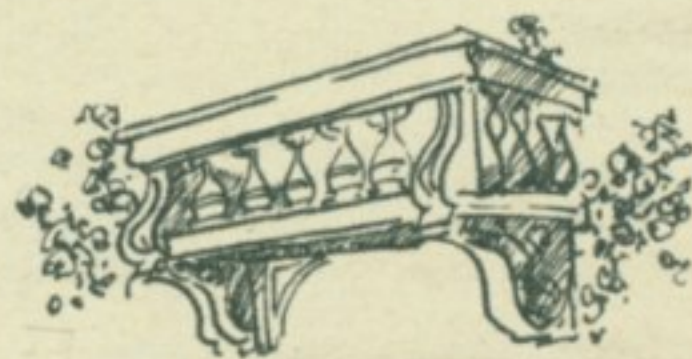


Хронике их не помињу

Међутим, ни присталице теорије да су Ромео и Јулија историјске личности не предају се. Ако Јулијини преци Капулети и нису постојали, у Верони је живела породица Дал Капело чији је један огранак још од XIII века становао у кући која се данас зове „Јулијина“. И заиста, на луку капије те палате и данас се налази грб на коме се види шешир (италијански капело — шешир). Ти историчари даље тврде да су Дал Капело били љути непријатељи веронске породице Монтиколи. Ови Монтиколи били би, према њима, преци Ромеоа, а сигурно је да су становали у кући која носи назив „Ромеова“. Два презимена, Дал Капело и Монтиколи лако се претварају у Капулети и Монтеки, али ни трага ни гласа

о Ромеу и Јулији. Чињеница је да их не помиње ниједна хроника тога доба, ни један једини податак из старе историје Вероне, која је иначе бележила и много безначајније ствари.

Али, у Верони постоји Јулијин гроб, тај чувени гроб на који се позивају они што тврде да су љубавници некада заиста постојали. Тако историчар Замбели сматра да је 1303, када су Ромео и Јулија умрли, дозвољено да заједно буду сахрањени у гробници крај зида капучинског манастира. Крајем XVI века, пошто су људи из читаве Европе нагрнули на ходочашће том месту и тако узнемиравали калуђере, гроб је испражњен, очишћен и претворен у цистерну за воду. Горња плоча временом је пропала. Ни то, међутим, није зауставило посетиоце: младе, старе, заљубљене и оне које је љубав одавно прошла. У XIX веку песници су листом долазили да траже надахнућа на романтичном гробу, међу њима и тако славна имена као што су Пол Валери, Алфред д Мисе, Хајнрих Хајне, Чарлс Дикенс.



Јулијин град

Тек 1898. године општински оци Вероне сетили су се да „достојно уреде“ легендарни гроб. 1910. откривена је и Шекспирова биста у знак захвалности за бесмртне стихове који су овековечили тужну љубавну историју. Пет година раније општина је купила на лицијацији и кућу која се приписује Јулијиним прецима тако да посетиоци могу даноноћно да се диве малом готском балкону, најчувенијем балкону на свету, на коме су водили љубав Ромео и Јулија. За време II светског рата бомба је погодила место крај капучинског манастира где је некада дон Лоренцо тешио несрећни пар. После рата све је с љубављу рестаурирано и отворено за посетиоце.

Тако вековима једна кућа, једна гробница увек покривена свежим цвећем и кутак крај капучинског манастира распаљују машту и подгревају легенду у коју једни слепо верују док је други оспоравају. Али, и данас на зиду манастира постоји отвор у који многе руке спуштају писма намењена Јулији а Верони је заувек остао назив „Јулијин град“.

Б. Д.



Ромео,
о, Ромео! Зашто си Ромео?
одреци се оца и одбаци име;
ил' ако нећеш, буди ми заклетим
грађанин, ња ја нећу бити више
Капулетовца.



престао да делује и види мртвог Ромеоа. Не часећи часа она узима његов мач и умире. Очајни родитељи мир се на гробу своје деце.



Љубав Пирама и Тизбе

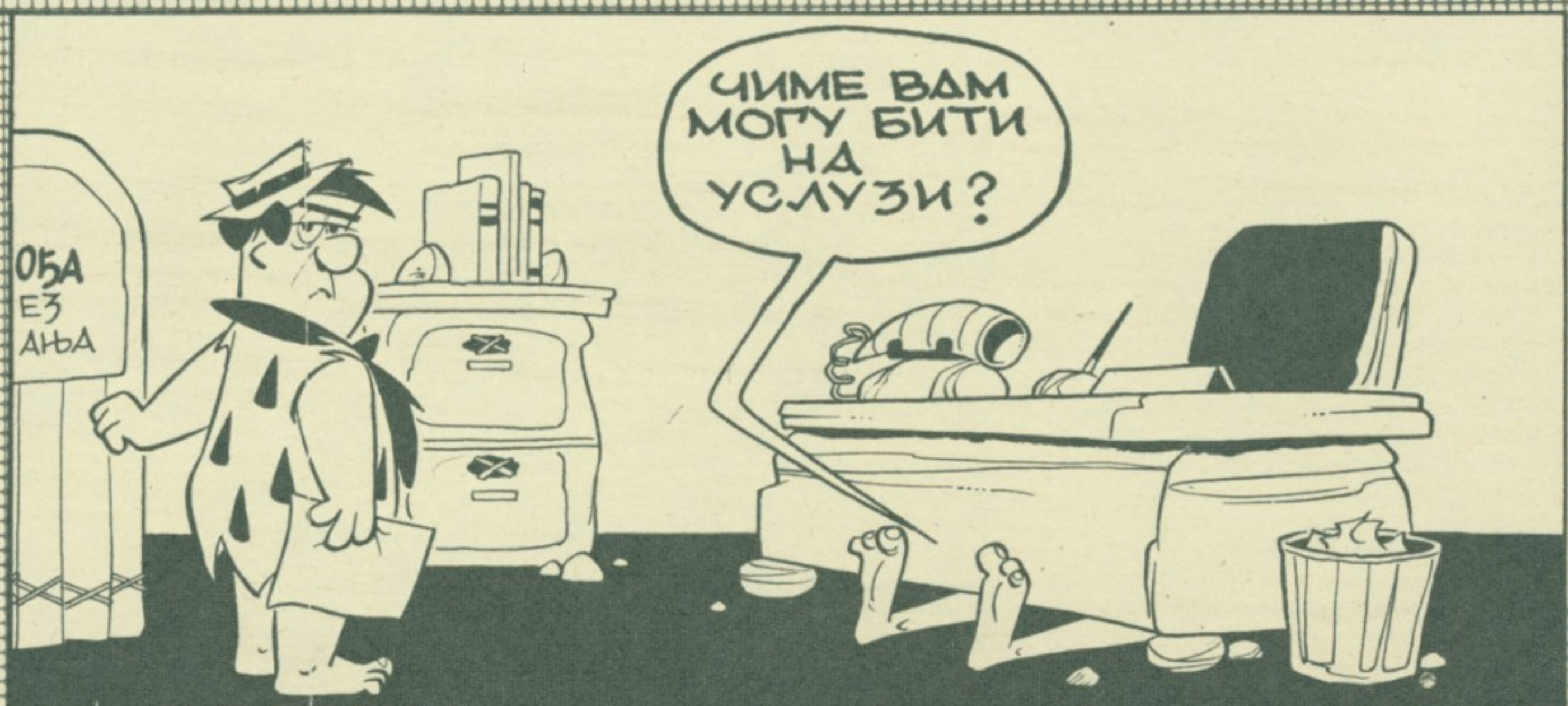
Независно од успеха саме драме људе а нарочито ис-

Да Порто била ни чова ни оригинална. Сличан заплет јавља се још у старој класици, у миту о Пираму и Тизби. Пирам и Тизба, љубавници из старог Вавилона, одлучили су да заједно побегну пошто им родитељи нису дозвољавали да се венчају. Тизба је прва стигла на место састанка али ју је ту напала лавица и девојка је, бежећи, изгубила вео. Пирам је угледао животињу и окрвављен вео, помислио да је звер растргла његову љубљену и убио се. Кад је Тизба видела шта се догодило и сама се, изbezумљена од бола, убила истим мачем.

Али, чудан податак, имена Монтекијевих и Капулетових јављају се у другом делу Дантеове „Божанствене комедије“, „Чистишту“, и то као две зараћене породице. А Данте је добро познавао прилике у Верони јер је баш у време када се одигравала драма Ромеоа и Јулије тамо боравио, изгнан

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ





ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

Може ли дабар
да издржи под
водом дуже од
два минута?

10

ДАБАР — Живео је у читавој Европи, Азији и Северној Америци али је толико истребљен да га има још само на америчком континенту. Ова животиња заобљеног репа и оштрих зуба одувек је задивљавала људе својим необичним грађевинарским творевинама. Он прави себи склониште у води, гради у рекама и потоцима насипе и бране с безброј дугачких ходника, обара и довлачи огромно дрвеће које му служи као материјал. Захваљујући њему многе реке претворене су у језера а обале у плодне пашњаке. (Глодар).



11

КАПУЦИН — Најкарактеристичнији јужноамерички мајмун који, за разлику од афричких и азијских, има широк нос са ноздрвама са стране. Живи углавном у тешко проходним шумама Амазоније, лако се припитомљава и навикава на друштво људи и чест је пратилац вашарских свирача. Није већи од крупније мачке, храни се највише воћем али обожава и јаја која краде дрско из птичијих гнезда. Поред капуцина најчешћи мајмуни јужноамеричких прашума су дрекавци, пауци-мајмуни и рунасти мајмуни. (Мајмун, јужноамерички, широконоси).

ФЛАШ ГОРДОН

ДИЈАМАНТИ
СА ЈУНОНЕ





ПОСЛЕДЊЕ
ЧЕГА СЕ ФЛАШ
СЕКАО
БИЛО ЈЕ ДА ЈЕ
ПОКУШАО
ДА
СПАСЕ
НЕКУ
НАПАДНУТУ
ДЕВОЈКУ...

ОХ...КАКО
МЕ БОЛИ ГЛАВА...
И КАКО ДА ЗВЕЗДЕ
ПРОМИКУ КРАЈ
ПРОЗОРА...КАО
ДА САМ У
КОСМОСУ!
ОХ...МОЈА
ГЛАВА!

САН ЈЕ
ЗАВРШЕН,
ПЛЕМЕНИТИ
ВИТЕЖЕ!
МИ СМО
ЗАИСТА
У
КОСМОСУ!



ДОБРОДОШЛИ
НА
"ПОЛУКС"
ГОСПОДИНЕ
ПИЛОТЕ!



ВИ...ВИ СТЕ
ДЕВОЈКА
КОЈА ЈЕ
ЗВАЛА
У ПОМОК!
НАСАМАРЕН
САМ!

ЗОВЕМ СЕ РОНИ
И СУВЛАСНИК САМ ОВОГ
БРОДА! МОЈ ОРТАК...
КАПЕТАН ГРАЦ!
ИЗВИНИТЕ ЗБОГ ПРЕВА-
РЕ...БИО НАМ ЈЕ ПОТРЕ-
БАН ДОБАР ПИЛОТ!



ПИЛОТ?!
МА КАКВУ
ИГРУ ДА
ИГРАТЕ...
НА МЕНЕ
НЕ РАСУ-
НАЈТЕ!

ГОРДОНЕ,
МИ ИМАМО ДОЗ-
ВОЛУ ЗА ОВАЈ
ЛЕТ! МОЖЕТЕ ДА
ПОГЛЕДАТЕ
НАША
ДОКУМЕНТА!



ПРОВЕДИТЕ
НАС КРОЗ ПОЈАС АСТЕ-
РОИДА... ДО ЈУНОНЕ И
ДОБИЈЕТЕ 25.000
КРЕДИТНИХ
БОНОВА!

ПРЕКЛИЊЕМ
ВАС, ФЛАШЕ!
СВУ СВОЈУ ИМО-
ВИНУ УЛОЖИЛА
САМ У ОВАЈ ТО-
ВАР! МОРАЛИ
СМО ДА ОСИ-
ГУРАМО ДОБ-
РОГ ПИЛОТА!



ЗА ТАКВУ
НАГРАДУ МОГЛИ
СТЕ ЛЕГАЛНО ДА
ДОБИЈЕТЕ НАЈ-
БОЉЕГ ПИЛОТА!
НИСТЕ МИ
КАЗАЛИ
СВЕ...
ХММ...



ГЛИЦЕРИН...
ММ...ХММ...У РЕДУ!
ТО ЈЕ!
БРАЌАМ
ОВАЈ БРОД
НА
ЗЕМЉУ!



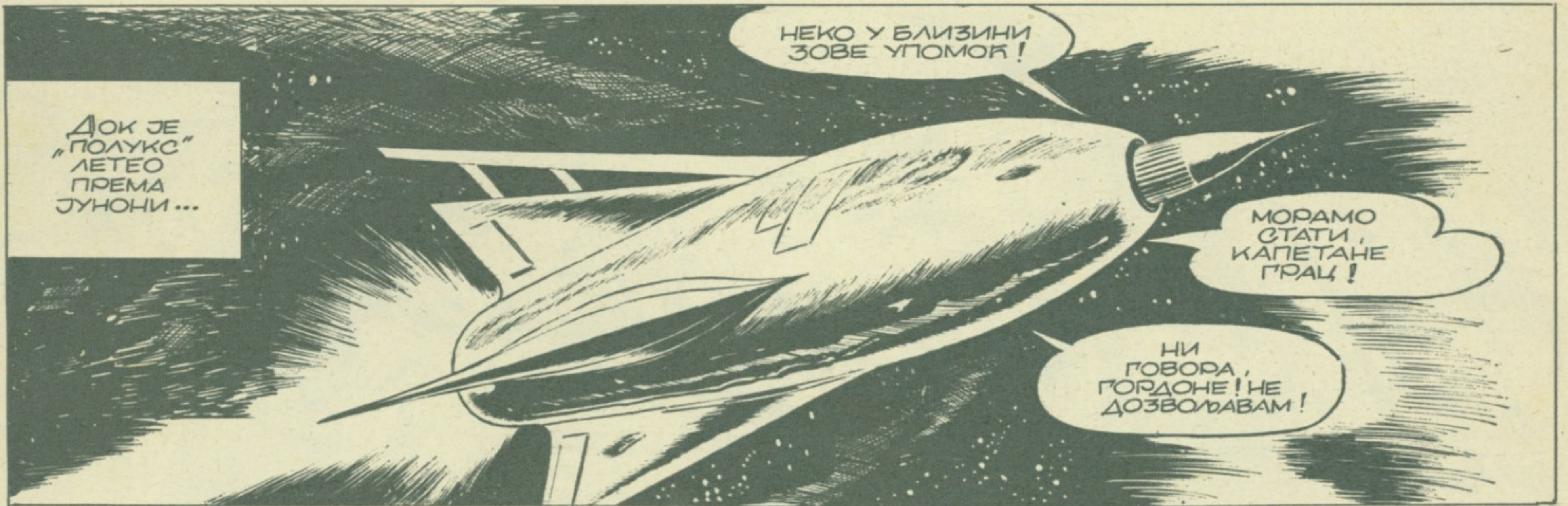
НЕКЕШ,
ДРУШКАНЕ!

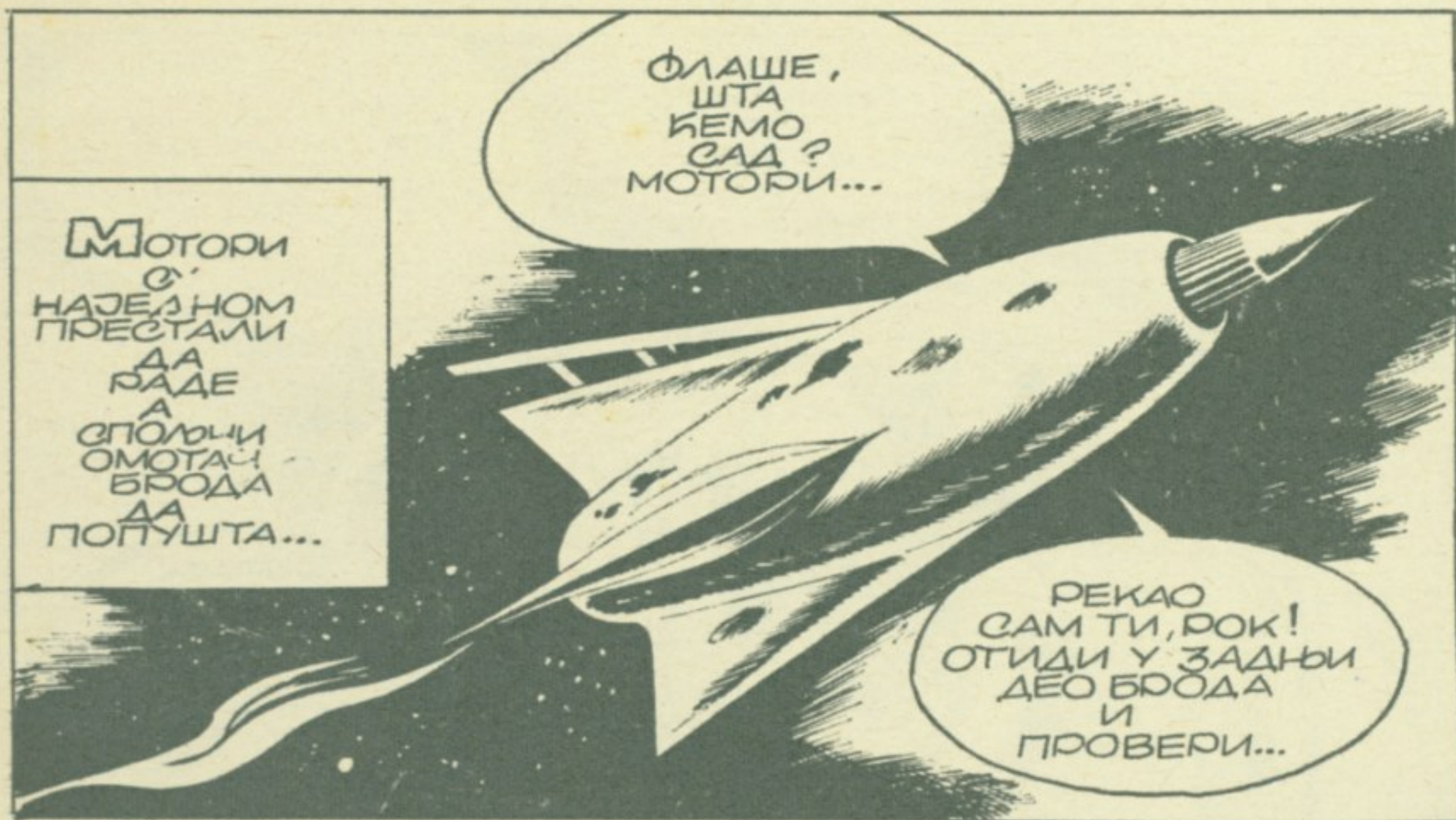
НИ РЕВОЛВЕРИМА
МЕ НИКО НЕКЕ НАТЕ-
РАТИ ДА УПРАВЉАМ
БРОДОМ ПУНИМ ША-
ЛИТРЕНЕ КИСЕЛИ-
НЕ! АКО БИ СЕ
ПРЕВРНУЛА ИЗ-
ПРИЗЛА БИ
НАМ БРОД!

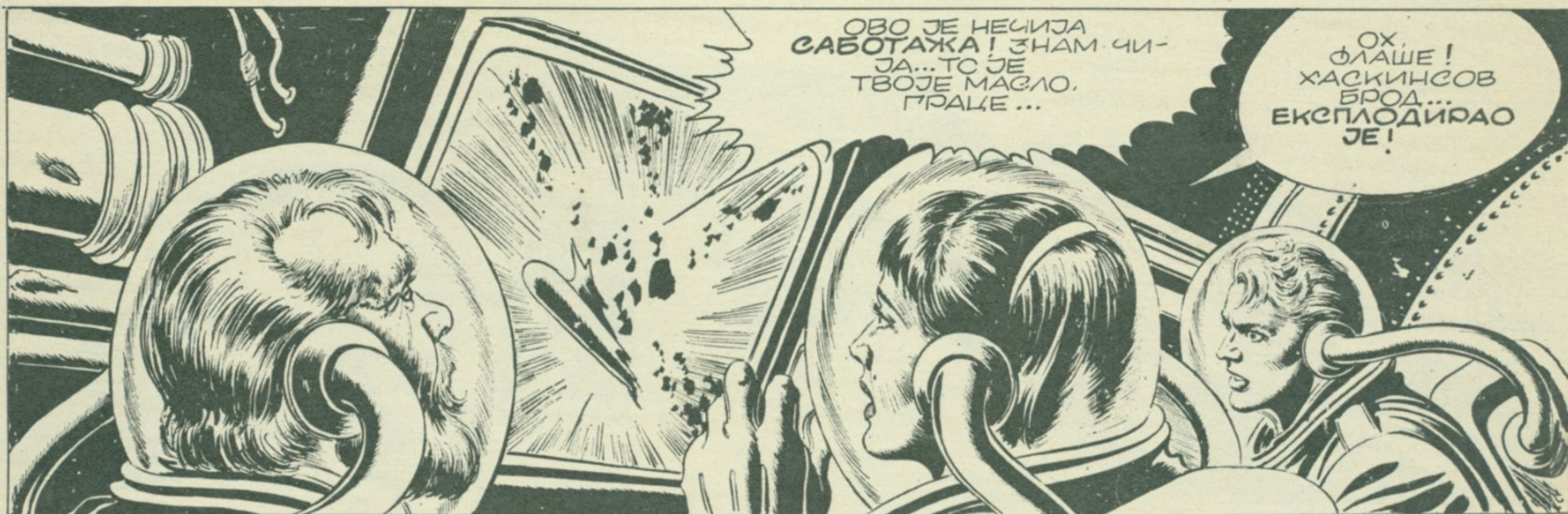


...ИЛИ СЕ ПОМЕША С
ГЛИЦЕРИНОМ И ЕТО
НАМ ГЛИЦЕРИНТРИ-
НИТРАТА... БОЉЕ
ПОЗНАТОГ КАО
НИТРОГЛИЦЕ-
РИН!









ОВО ЈЕ НЕЧИЈА
САБОТАЖА! ЗНАМ ЧИ-
ЈА... ТО ЈЕ
ТВОЈЕ МАСЛО,
ГРАЦЕ...

ОХ,
ОЛАШЕ!
ХАСКИНСОВ
БРОД...
ЕКСПЛОДИРАО
ЈЕ!



ТОВАР
СМРЗНУТОГ
ДИНАМИТА
ЈЕ
ЕКСПЛОДИРАО...
ПРЕ НО ШТО
СУ УСПЕЛИ
ДА ГА
ИЗБАЦЕ!



КАПЕТАНЕ, ТО ЈЕ
БИЛА ПРВАВА РА-
БОТА! ХТЕЛИ СТЕ
ДА ПРЕ НЈИХ СТИГ-
НЕТЕ НА ЈУНОНУ
И НИСТЕ ПРЕЗА-
ЛИ ЧАК НИ ОД
УБИСТВА!

ЗАВЕЖИ,
МОМЧЕ! НЕ БИХ
ЈАТО
НИКАД УЧИНИО
СТАРОМ
ХАСКИНСУ...



ПРИЗНАЈЕМ,
БИЛИ СМО
РИВАЛИ...
АЛИ... ОХ,
РОНИ!
БРЗО... МОЈ
ЛЕК!

РОК!
УПУМПАЈ ВАЗ-
ДУХ НАТРАГ У
КАБИНУ!
МОРАМО
МУ
СКИЊУТИ
ШЛЕМ!



ОХ... ХВАЛА... САД
МИ ЈЕ БОЉЕ!
ТАЈ НАПОР...
ПРЕВЕЛИК
ЗА
МЕНЕ...

ВЕРОВАТНО
СТЕ СЕ НАПРЕЗАЛИ
ДОК СТЕ БАРАТАЛИ ОКО
ЊЕГОВОГ ВАЗДУШ-
НОГ ВЕНТИЛА!



УЛАЗИМО
У
ПОЈАС
АСТЕРОИДА,
ОЛАШЕ!

МОРАМО
ДА СЕ ДРЖИМО
"КАНАЛА" КОЈИ СЕ
ПРОВОЛАЧИ
КРОЗ ТО СТЕЊЕ
ШТО ЛЕБДИ!
ВОДИТЕ
НАС
РАДИО-ЗРАК...



САД
ТРЕБА
ДА СМО
У ЧИСТОМ
КАНАЛУ!

НАДАМ
СЕ ДА ЈЕ
ПРЕД
НАМА
СВЕ
ЧИСТО!



ПРЕВАЛИЛИ СМО ПОЛА ПУТА!
УСПОСТАВИЛИ ВЕЗУ С ЈУНОНОМ!
ШТА ЈЕ САД ОВО? РАДИО НЕ
ФУНКЦИОНИШЕ... ИЗ-
ГУБИО САМ ЗРАК...

ПОГЛЕДАЈТЕ
РАДАР! НИСМО ВИ-
ШЕ У КАНАЛУ! ПРЕД
НАМА... САМО СТЕНЕ!





ТЕК
САД ЈЕ
„ПОЛУКС“
БИО
ОЛУПИНА!
АНТЕНА
ИЗГРИЖЕНА
КИСЕЛИНОМ,
ВЕЗА
СА
ЈУНОНОМ
ПРЕКИНУТА...

АСТЕРОИД!
ПОГОДИО
НАС ЈЕ
У
ДЕСНИ
БОК!



И ОДВАЛИО
ГОТОВО ПОЛА
ЗИДА КАБИНЕ!
А ИПАК
ЛЕТИМО...
НЕ
ПИТАЈТЕ
МЕ
КАКО!



РОГ!
МОЈ БРАТ
РОГ!
С... СТАЈАО
ЈЕ БАШ
ТАМО...

НЕМА
ПОМОЋИ...
УСИСАО
ГА ЈЕ
КОСМОС!



ЈУНОНА ПРЕД
НАМА ОЛАСЕ!
ПУСТИТЕ
ЈАДИКОВКЕ...
ГЛЕДАЈ-
ТЕ КАКО
ДА СЕ
СПУСТИМО!

ДА СЕ
СПУСТИМО? ЧИМЕ?
СВИ ИНСТРУМЕН-
ТИ ПОКВАРЕНИ,
ТРУП БРОДА
СЕ
РАСПАДА...



АКО БРЗО НЕШТО
НЕ СМИСЛИМ...
ТРЕШЊУКЕМО НА
ЈУНОНУ... И
ЗАРИТИ
СЕ У
ЊЕНО
ТЛЕ!

ХМ... НЕКИ
СТАРОМОДНИ
ТОКИ-ВОКИ! МО-
ЖДА ЋЕ НАМ ПОМО-
ЋИ! РОК, ПО-
ЋИ СА
МНОМ!



ВЕЗАКУ ТЕ ДА
СЕ У ОДЛУЧУЈУКЕМ
ТРЕЊУТКУ НЕ УПЛА-
ШИШ! ПАЗИ... КАД
ТИ ДАМ ЗНАК
ОТВОРИ ВЕН-
ТИЛ И РУЧНО
АКТИВИРАЈ
ОВЕ
РАКЕТЕ!

Р...РАЗУМЕМ!

© 1960, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

5-22



БЛИЗУ СМО!
ОНИ С
КОСМОДРОМА
УРЛАЈУКИ
ТРАЖЕ
ДА СЕ
ИДЕНТИФИКУ-
ЈЕМО!

КАПЕТАНЕ,
ВИ И РОНИ СЕ ВЕЖИ-
ТЕ! НЕМАМ МОГУЋ-
НОСТИ ДА УПРАВ-
ЉАМ МОТОРИМА!
ИЛИ ДА ИХ СА-
СВИМ ИСКЉУ-
ЧИМ ИЛИ...



СПУШТАЊЕ
ЋЕ
БИТИ
ПРАВИ
ПАД!

ГЛЕДАЈТЕ!
ЦРВЕНИ СИГНАЛ!
ОЧИСТИТЕ ПРИСТА-
НИШТЕ! НЕКА ЕКИПЕ
ЗА СПАСАВА-
ЊЕ БУДУ
СПРЕМНЕ!

ЈУНОНА
ЈЕ
БИЛА
НАДОХВАТ
РУКЕ
А
ИПАК
ТАКО
НЕДОСТИЖ-
НА...

КОСМОДРОМ
НА ЈУНОНИ "ПОЛУКСУ"!
ПРОСТОР
ЗА СЛЕТАЊЕ
ОЧИШЋЕН...
ЕКИПЕ
ЗА ПОМОЋ СПРЕМ-
НЕ...

...
СЛЕКТЕ !

ДРЖИ
ПАЛЧЕВЕ !
"ПОЛУКС"
НОСИ
ТОВАР
НИТРОГЛИЦЕ-
РИНА !

КОНТРОЛНА
ТАБЛА УНИШТЕНА !
МОРАЋУ ДА
РУЧНО
АКТИВИРАМ
БОЧНЕ
РЕТРО-
РАКЕТЕ...
ДА
ИСПРАВИМ
БРОД !

ПРОКЛЕТСТВО !
САД СЕ
НАКРЕНУО
НА
ДРУГУ
СТРАНУ !

ИЗГЛЕДА
ДА СМО НАД СА-
МИМ
КОСМОДРОМОМ !
ЈЕСИ ЛИ
СПРЕМАН,
РОК ?

СПРЕМАН !
СЛУШАМ,
ОЛАШЕ !

РАКЕТЕ
БРОЈ ДВА И
ЧЕТИРИ...
ВРЕМЕ
ТРИ
СЕКУНДА...
ПУНОМ
ПАРОМ !

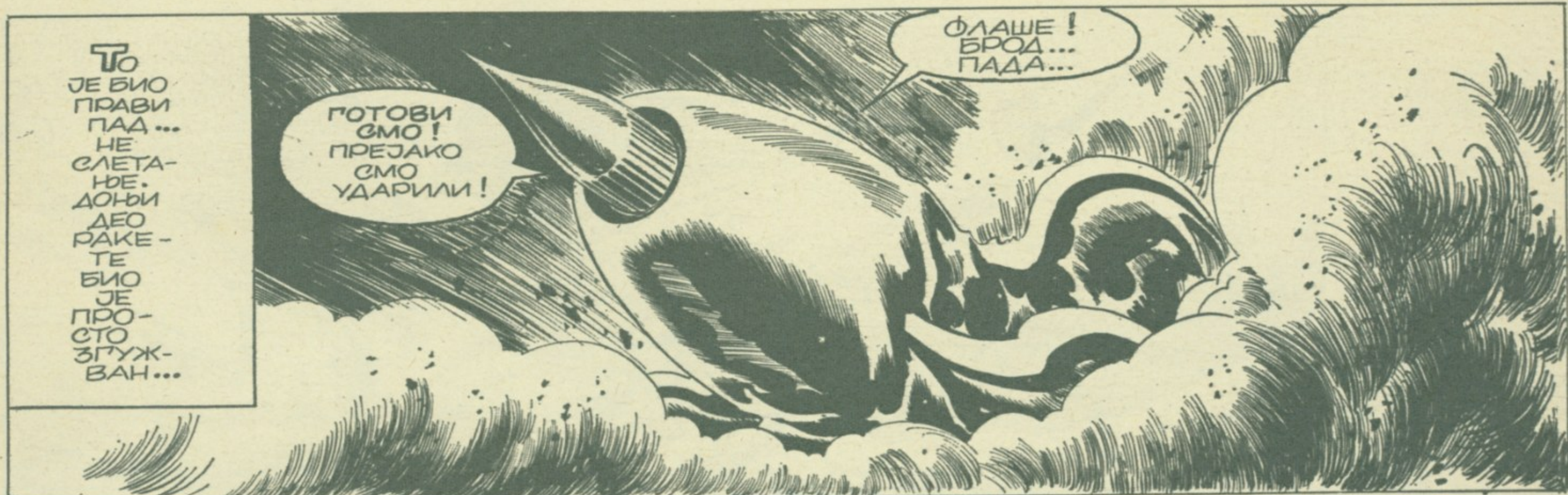
ДВА
И
ЧЕТИРИ...
РАЗУМЕМ !

ТРИ СЕКУНДА...
НЕ ДВА !
БРЗИНА НАМ
ЈЕ ПРЕВЕЛИКА !
ПОНОВО !

СВЕ
ЈЕ
УСИЈАНО !
НЕ
МОГУ
ДА ИХ
ДОДИР-
НЕМ

УДА-
РИ-
ЛИ
СМО
О
ТЛЕ !
БРОД
НЕКЕ
ИЗДР-
ЖА-
ТИ !

ОЛАШЕ !
БРОД
СЕ
ДРОБИ !



ТО
ЈЕ БИО
ПРАВИ
ПАД...
НЕ
СЛЕТА-
ЊЕ.
ДОЊИ
ДЕО
РАКЕ-
ТЕ
БИО
ЈЕ
ПРО-
СТО
ЗГУЖ-
ВАН...

ГОТОВИ
СМО!
ПРЕЈАКО
СМО
УДАРИЛИ!

ФЛАШЕ!
БРОД...
ПАДА...



ЈОШ
СТОЈИ! БРЗО,
РОНИ!
ИЗЛАЗИ...
МОЖЕ
СЕ
ПРЕВА-
ЛИТИ...



ПРАВО ЈЕ ЧУДО
ШТО СМО ЈОШ
ЖИВИ!

РОНИ...
МОЈЕ
СРЦЕ...ТО...
БИЛО ЈЕ
ПРЕВИ-
ШЕ!



ЊЕГОВ
ЛЕК...
БРЗО!

НЕ МОЖЕ ГА
ОВДЕ УЗЕТИ...НЕ-
МА ВАЗДУХА...
БРЗО, У
ПРИСТАНИШТУ
ЗГРАДУ!

НЕ...
ПРЕКАСНО...



ХА...
БОЈАЛИ СТЕ
СЕ ДА ЋЕ НАМ ТОВАР
ДОЊИ ГЛАВЕ! А
МЕНЕ УБИЈА...
ОВАЈ ЛЕК!

НЕБЕСА!
НИТРОГЛИЦЕРИН!



...ОДЛИЧАН ЛЕК
НА ЗЕМЉИ...АЛ'
СМРТОНОСНИ ТОВАР
У КОСМОСУ...
ПРЕВИШЕ ЗА СТАРОГ
КАПЕТАНА!



ТОВАР...САД ЈЕ САМО
МОЈ! И ВРЕДИ ЧИТАВО
БОГАТСТВО У ОВОЈ ЗЕМЉИ
ДИЈАМАНТА! АЛИ, САД СЕ
ОСЕЋАМ УСАМЉЕНА...
ФЛАШЕ, ПРЕУЗМИТЕ КАПЕ-
ТАНОВ ДЕО И БУДИТЕ
МИ ОРТАК!

НЕКА
ВАМ ВАШ
ГОРИЛА,
УЛОВИ
ОРТАКА...
КАО ШТО
СТЕ МЕНЕ
УЛОВИЛИ!

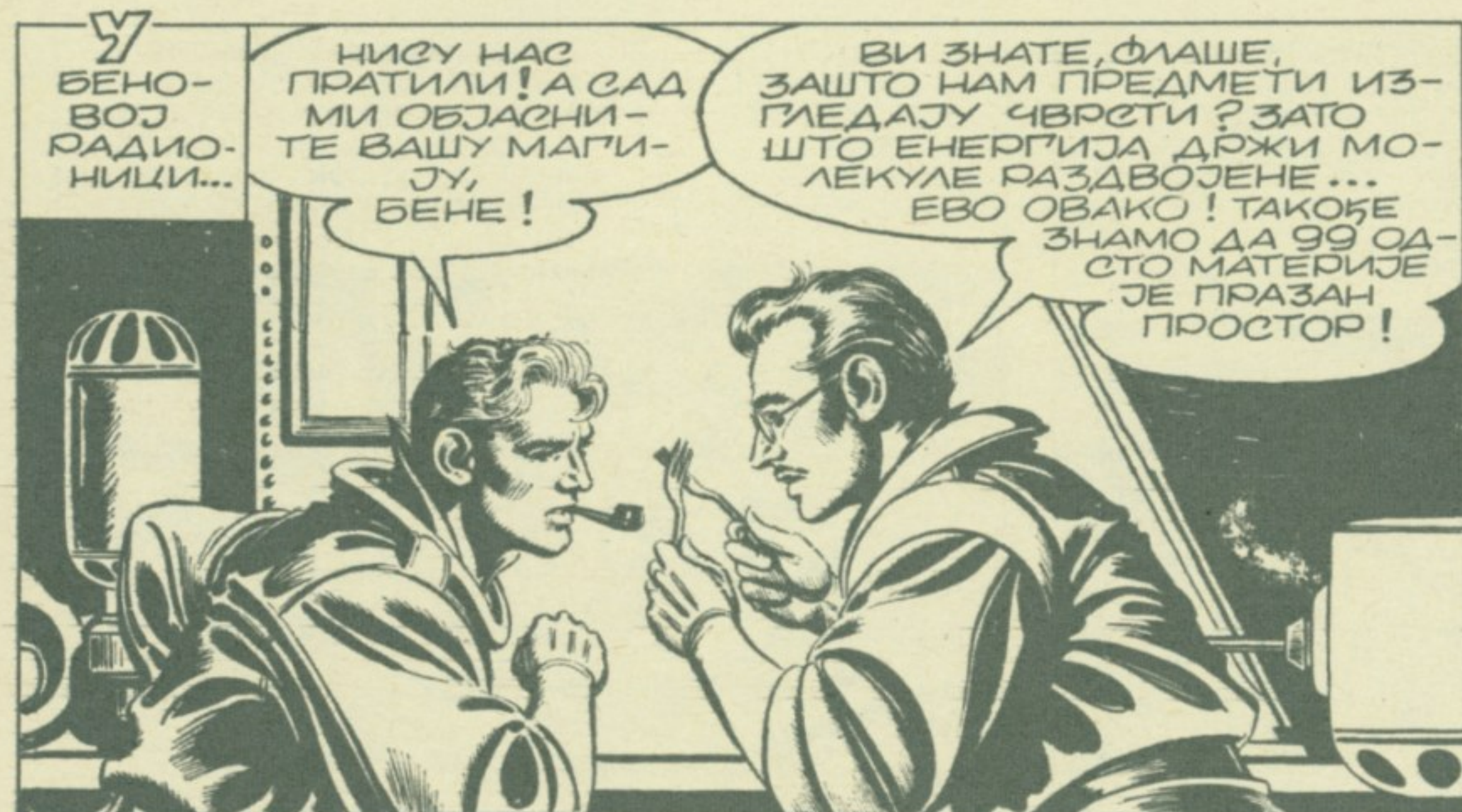


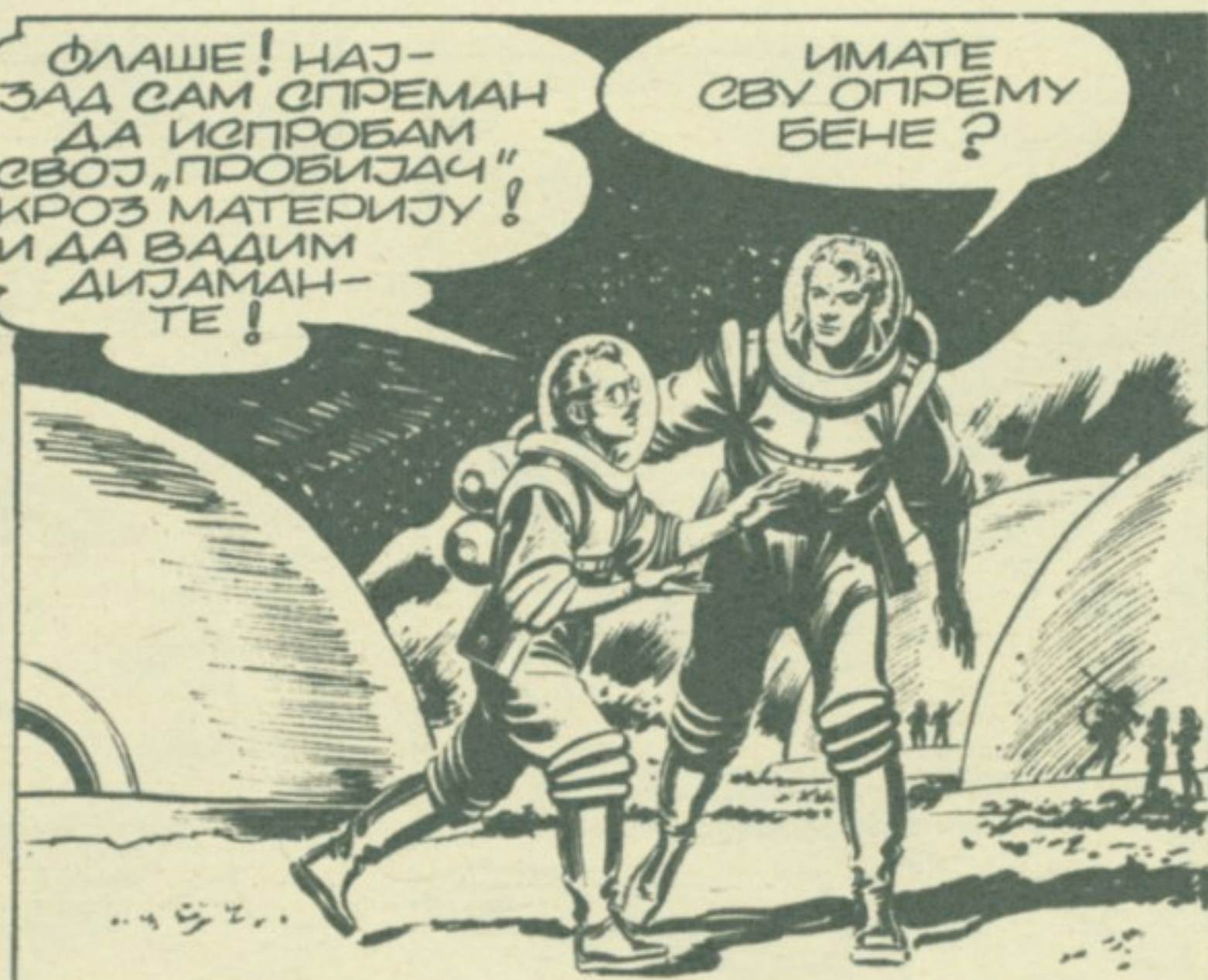
САМ СИ ОВО ТРАЖИО...
ТИ ПАМЕТЊАКОВИЋУ!

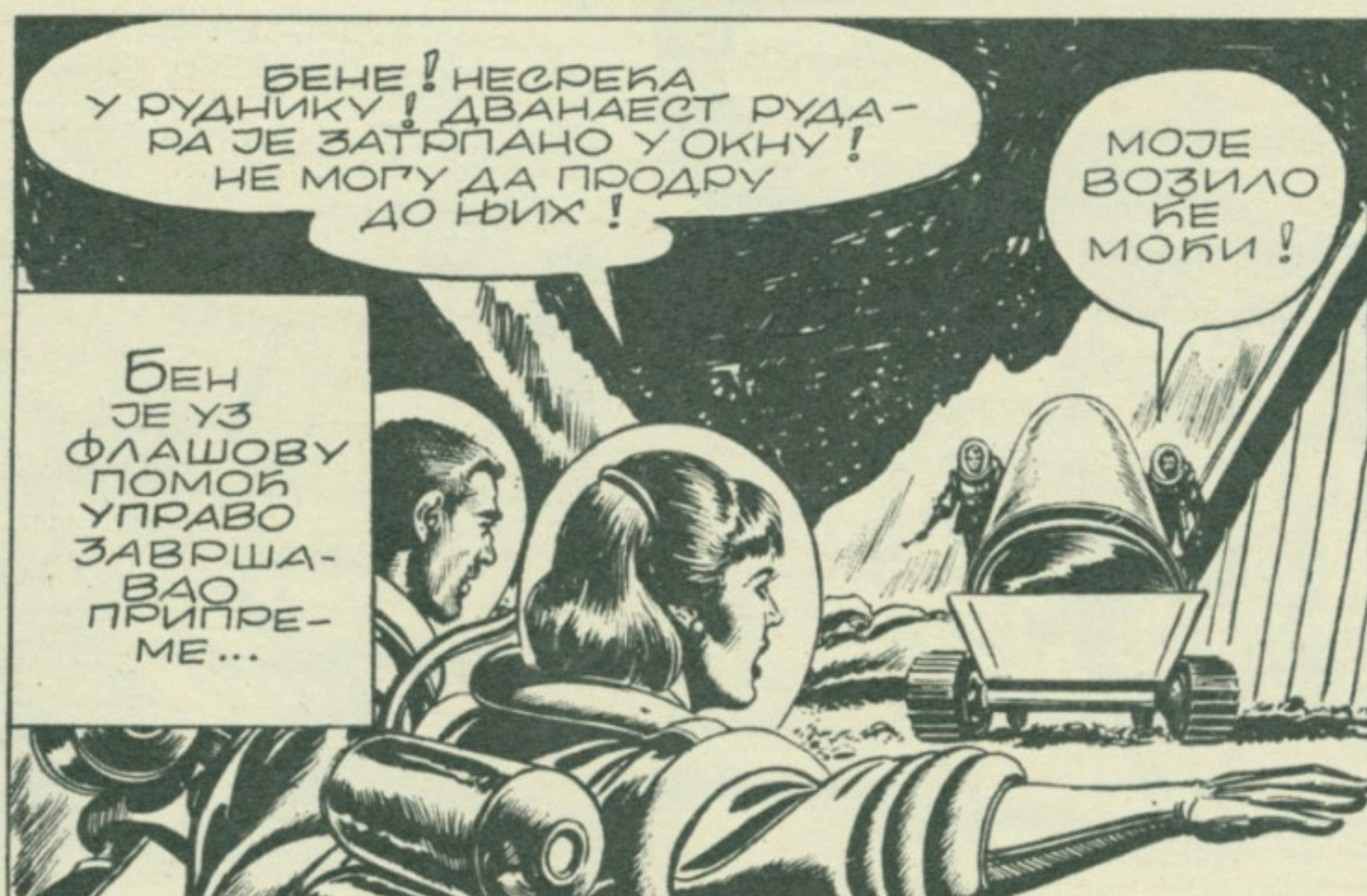
НЕ,
РОК!

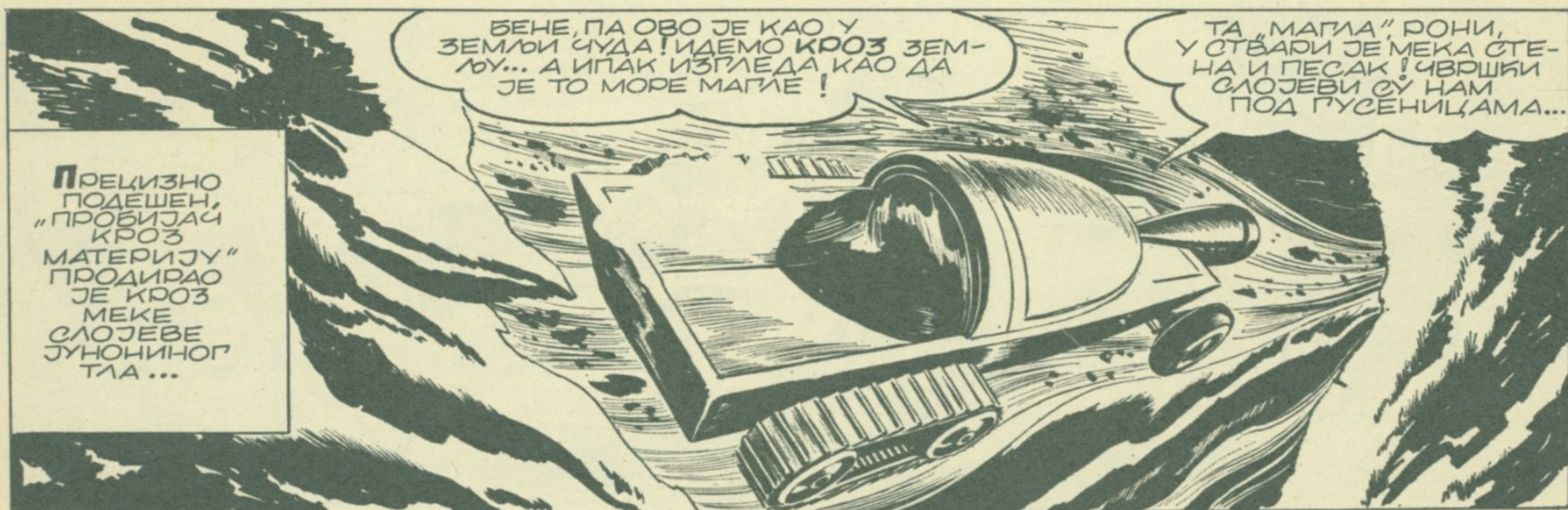






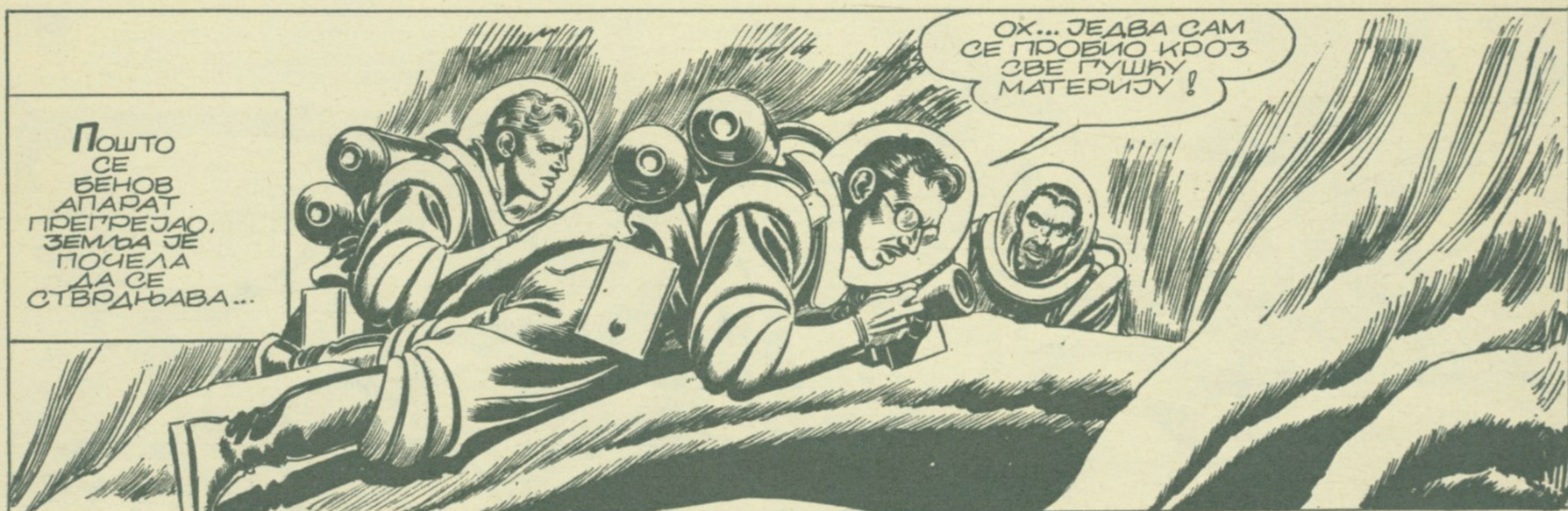














ДОК СУ
ФЛАШ,
БЕН И
РОК
ИЗЛАЗИЛИ
ИЗ
ЗЕМЉЕ...

СПАСЛИ
СУ СЕ!
НЕКЕМО
МОРАТИ ПО
ЊИХ...

ЗА ЊИХ БИ
БОЉЕ БИЛО ДА
НИСУ!



НЕ!
ОБЕЉАО
СИ!

УМУКНИ!
НЕМА
НАМ
УЗМИЦАЊА!

ШЕЈПЕР ЈЕ ОПАЛИО, АЛИ СУ СЕ ЊЕГОВИ
МЕЏИ, УШАВШИ У ПОЉЕ ДЕЈСТВА БЕНОВОГ
„ПРОБИЈАЧА“ ПРЕТВОРИЛИ
У ПАРУ...

ТО СУ
ОНИ...
РОНИ
И
ШЕЈПЕР!
ВАРАЛИЦЕ!

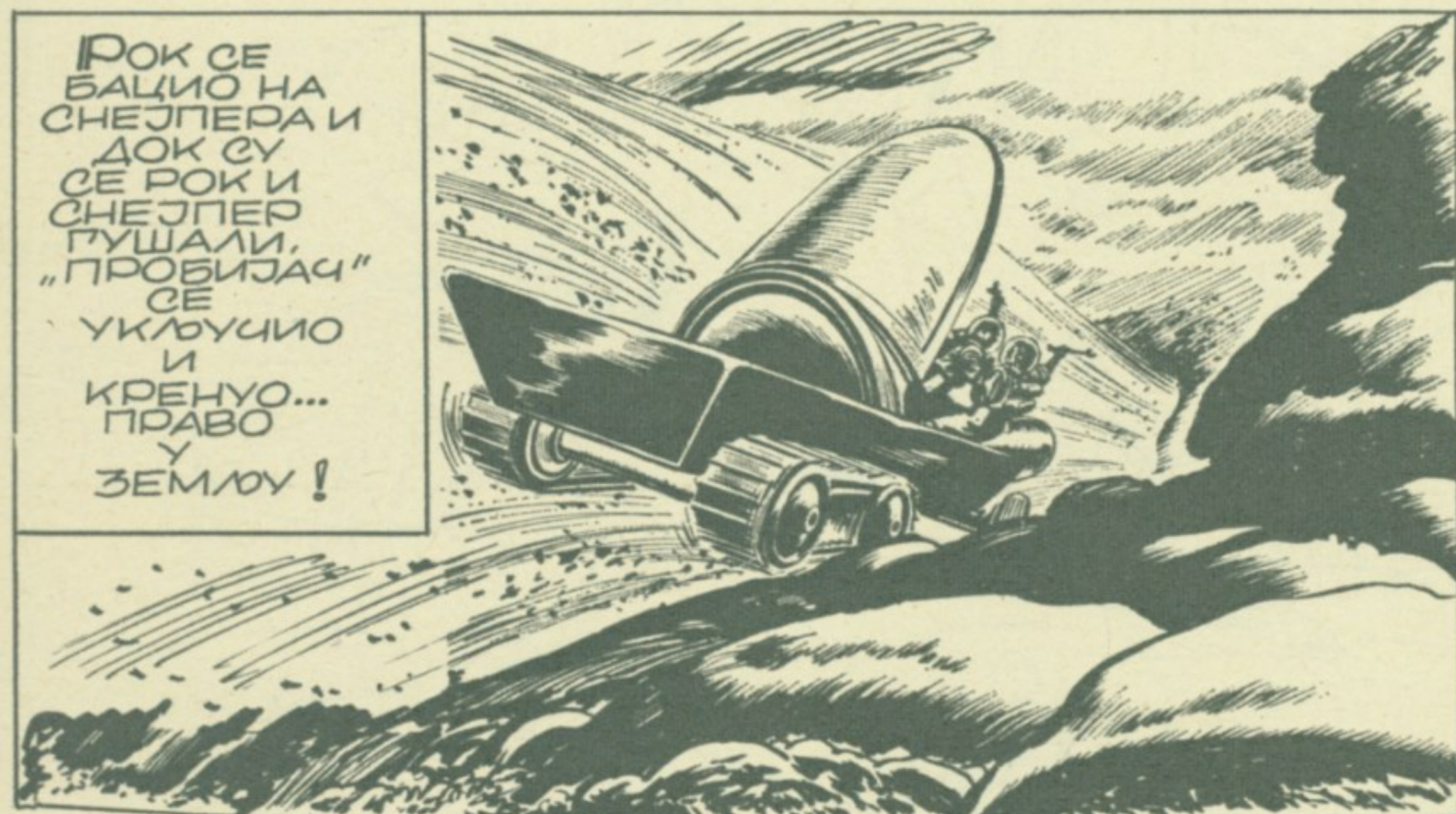
ОН... ИЗБАЦИО
ЈЕ ИЗ ВОЗИЛА!



ПОБЕГИ БЕ СА
ВОЗИЛОМ! АЛИ, ДОКОПА-
КУ ТЕ СЕ, ХУЉО! КОСТИ
КУ ТИ ПОЛОМИТИ!



РОК СЕ
БАЦИО НА
ШЕЈПЕРА И
ДОК СУ
СЕ РОК И
ШЕЈПЕР
ГУШАЛИ,
„ПРОБИЈАЧ“
СЕ
УКЉУЧИО
И
КРЕНУО...
ПРАВО
У
ЗЕМЉУ!



БЕНЕ! ШТА ЈЕ ТО?
ОСЕТИО САМ... КАО
ЗЕМЉОТРЕС!

АПАРАТ ЈЕ ЕКС-
ПЛОДИРАО... КАД
ЈЕ УДАРИО О СЛОЈ
ЧВРСТЕ СТЕНЕ!



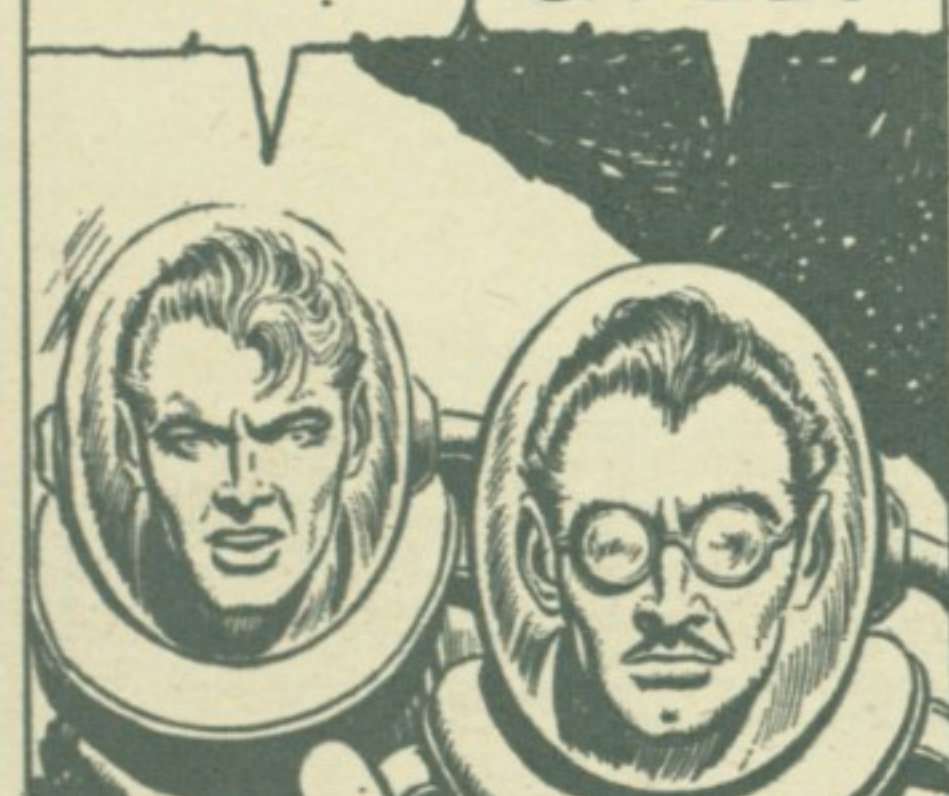
© 1960, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

МОРА
ДА СУ
ДУБОКО!
НЕМА
НАДЕ
ДА ИХ
СПАСЕ-
МО?

НЕ! ОНИ
СУ
ПОСТАЛИ
ДЕО
ЈУНОНИ-
НОГ
ТЛА,
ФЛАШЕ!

БЕНЕ, ДРАГИ! МО-
ЖЕМО СВЕ ДА ПОЧ-
НЕМО ОД ПОЧЕТКА!
У ВОЗИЛУ ЈЕ
БИЛО ТОЛИКО
ДИЈАМАНТА...
АКО БИ
КОНСТРУИСАО
НОВ...

СИТ САМ
ДИЈАМАНТА
И ЛУДИ КО-
ЈИ ЗБОГ ЊИХ
ПРЕСТАЈУ
ДА БУДУ
ЉУДСКА
БИЊА!



МОЈ ПРОНАЛАЗАК СЕ МОЖЕ
КОРИСНО УПОТРЕБИТИ И НА
ЗЕМЉИ! А АКО СУ ТЕБИ ДИЈА-
МАНТИ ПОТРЕБНИ... КОПАЈ
ИХ РУКАМА, РОНИ!



КРАЈ

ДЕНИС НА ПЛАЖИ

ИД ОВОМ ЦРТЕЖУ ИМА 10 ГРЕШАКА.
ПОШТО ИХ НИЈЕ ТЕШКО ПРОНАЋИ,
ПОКУШАЈ ДА ТО УЧИНИШ ЗА
ЈЕДАН МИНУТ.



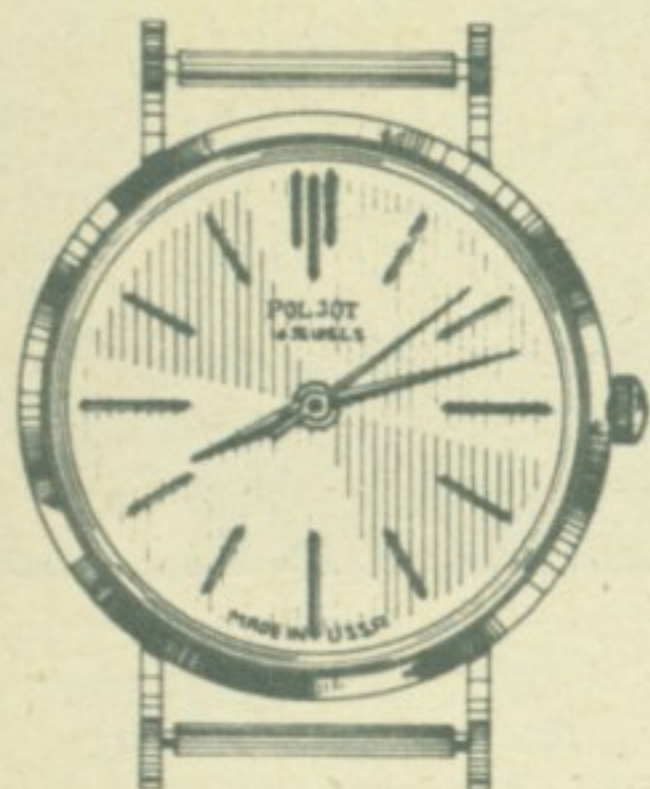
ОДГОВОР:

1. ДЕНИСОВ ЗАМАК ОД ПЕГЛА ОКРЕНУТ ДЕ НАОПАКО; 2. НЕДОСТАЈЕ ДЕДА
"НОТА" НА СТАЦИОНЕРОВОМ КЛУБУ; 3. ДЕДАН ГЛАВЕ АЈТИ НАОПАКО; 4. ПИТАРА
ДЕ БЕЗ ЖИЦА; 5. ДЕВОЈКА ДЕ НАОПАКО СТАВИЛА ПЕРАДА; 6. МОРЕКИ РАК
АЈТИ; 7. АИЗАН ТЕРЕТА НЕМА АЈТИ ТЕР; 8. ЕКИДАШ НА ПЛАЖИ(И); 9. НА
МОРЕОВОМ КАНИЛИ НЕДОСТАЈЕ ПОЛА АРШКЕ И 10. ОТКВА ЗВЕЗДА НА
НЕБУ УРЕДА ДАНА?

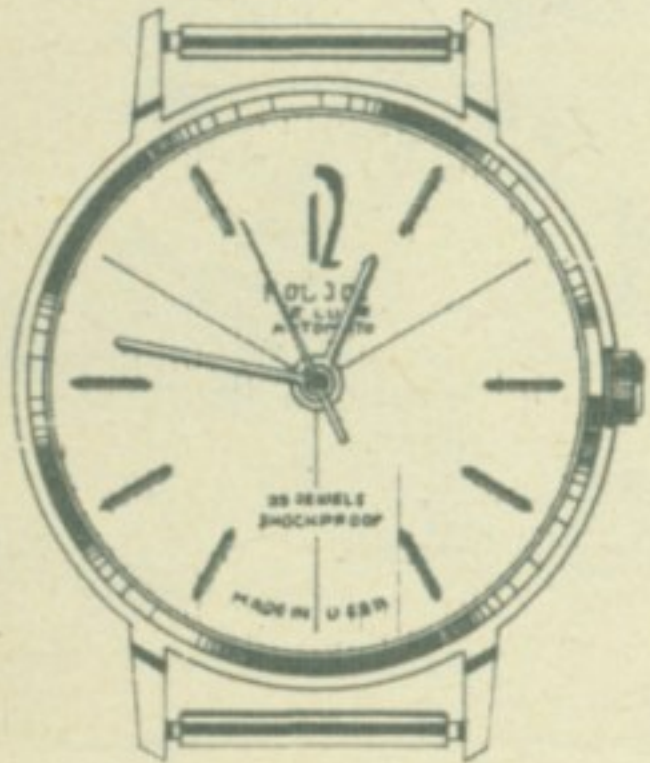
ОДАБЕРИТЕ САТ

И УЧЕСТВУЈТЕ У ВЕЛИКОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ●●●●●

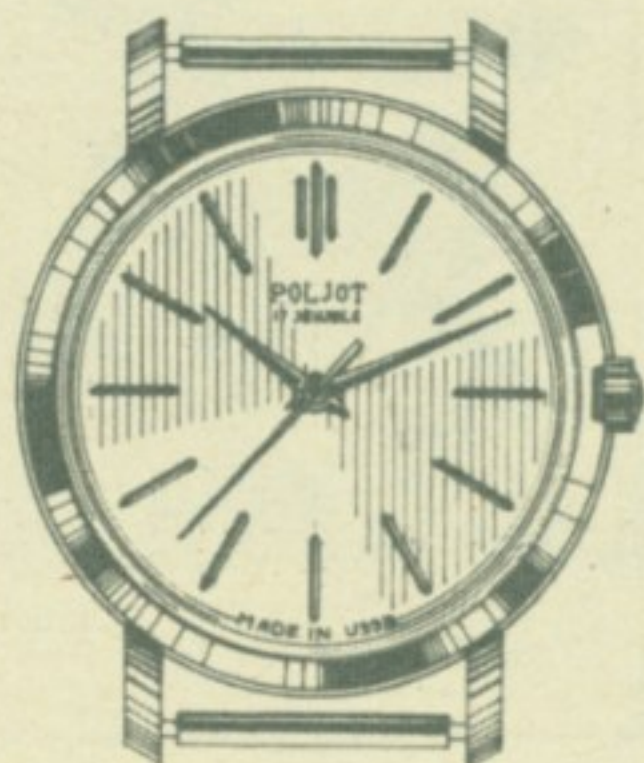
ПАЖЊА!
САТОВИ СУ ОВДЕ ЈЕВТИ-
НИЈИ НЕГО У ТРГОВИНИ!



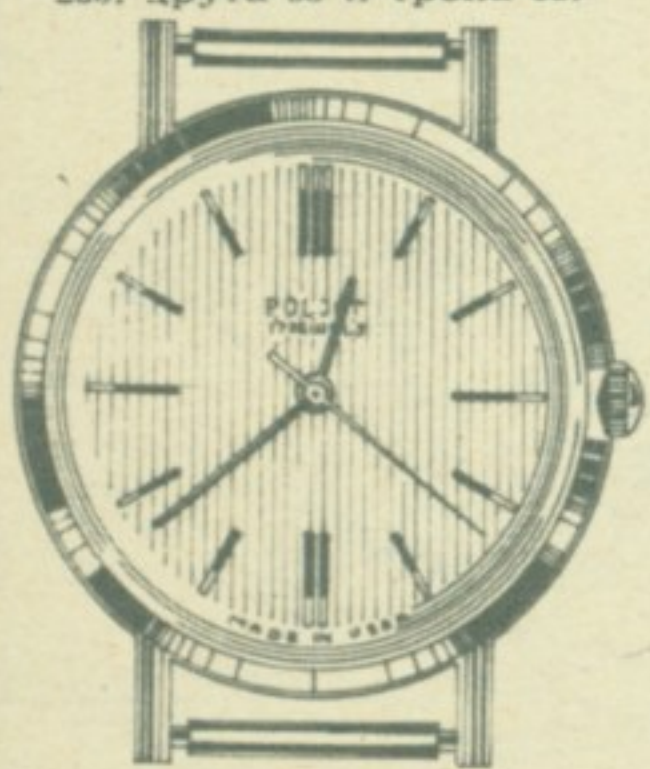
1. ПОЉОТ — позлаћен мушки ручни сат са централном секундаром и 16 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.



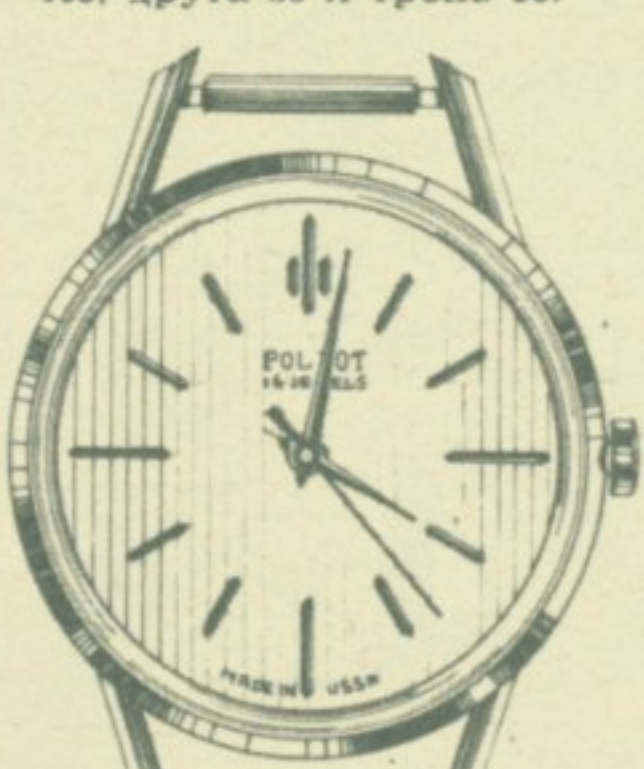
2. ПОЉОТ АУТОМАТИК — позлаћен мушки ручни сат са 29 рубина. Најтачнији сат међу аутоматима на свету. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 475. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 285, друга 95 и трећа 95.



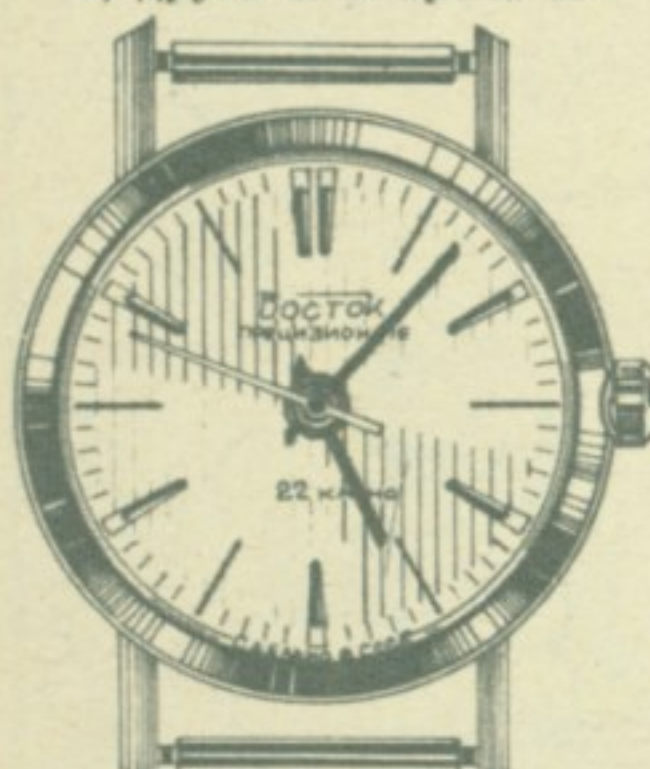
3. ПОЉОТ — позлаћен мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.



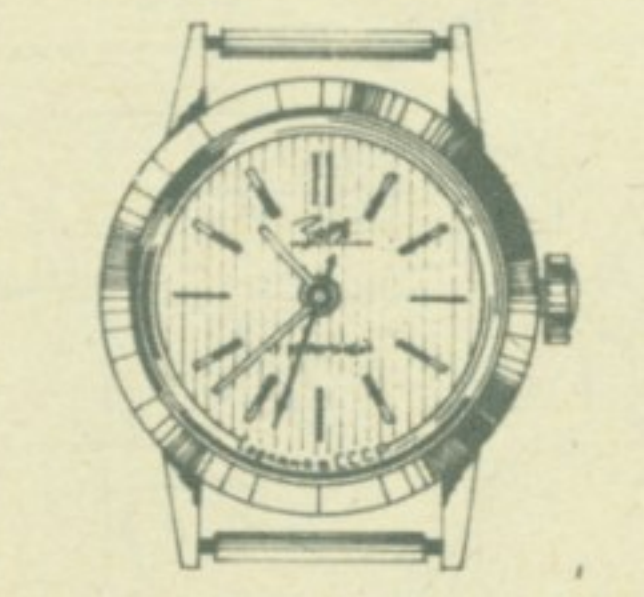
4. ПОЉОТ — хромирани мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.



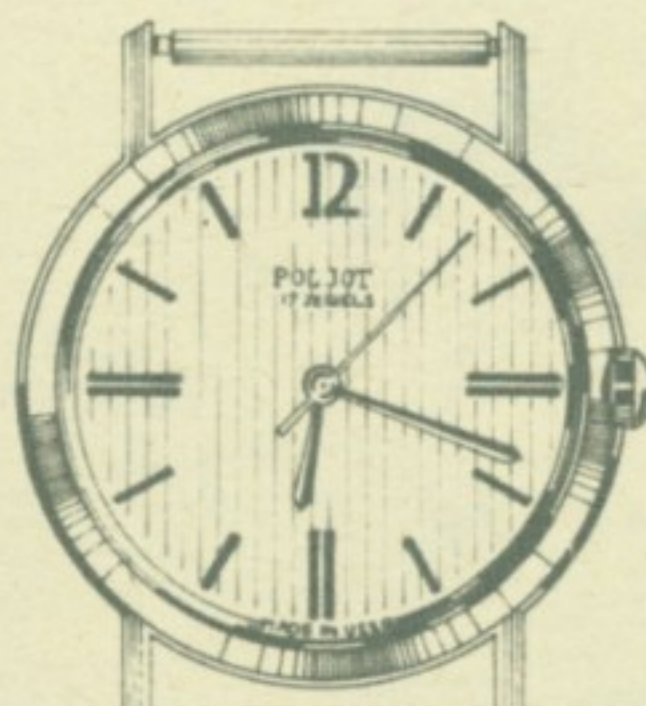
5. ПОЉОТ — хромирани мушки ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.



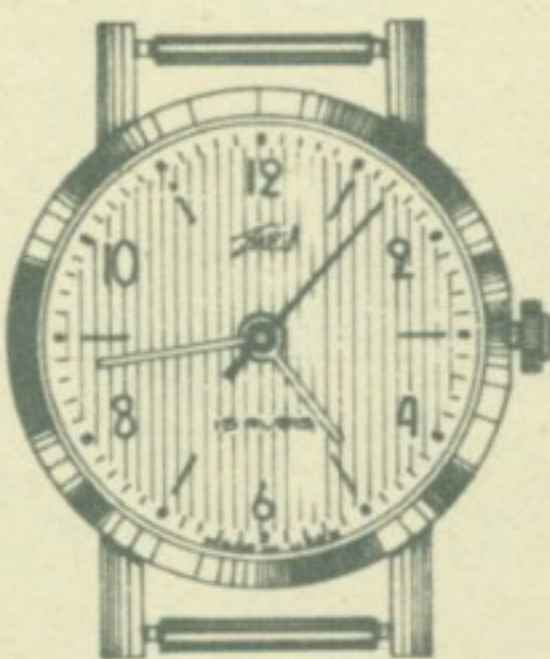
7. ВОСТОК — позлаћен мушки ручни сат са 22 рубина. Испитиван у климатским условима АФРИКЕ и СЕВЕРНОГ ПОЛА о чему поседује СЕРТИФИКАТ. ЗА ГОТОВО НД 325. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 195, друга 65 и трећа 65.



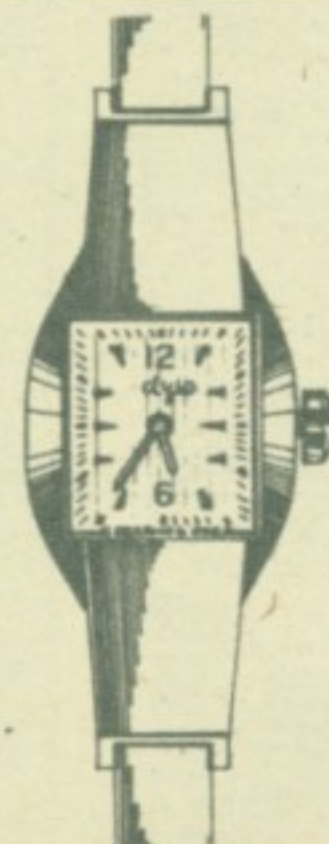
8. ЗАРЈА — хромиран женски ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.



6. ПОЉОТ — мушки ручни сат од специјалног челика, масиван и издржљив са 17 рубина. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.



9. ЗАРЈА — хромиран мушки ручни сат са 15 рубина. ЗА ГОТОВО НД 120. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 72, друга 24 и трећа 24.



10. ЛУЧ — позлаћен женски ручни сат са наруквом. ЗА ГОТОВО НД 210. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 126, друга 42 и трећа 42.

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ ЗА ГОТОВО!

1. Изрежи са ове стране САТ који купујеш и залепи га на наруџбеницу (види десно доле).
2. Читко попуњену наруџбеницу залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „РАПИД“ Београд, Поштански фах 710.
3. Целу суму за сат платићеш поштару када ти га донесе (поузећеш).

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

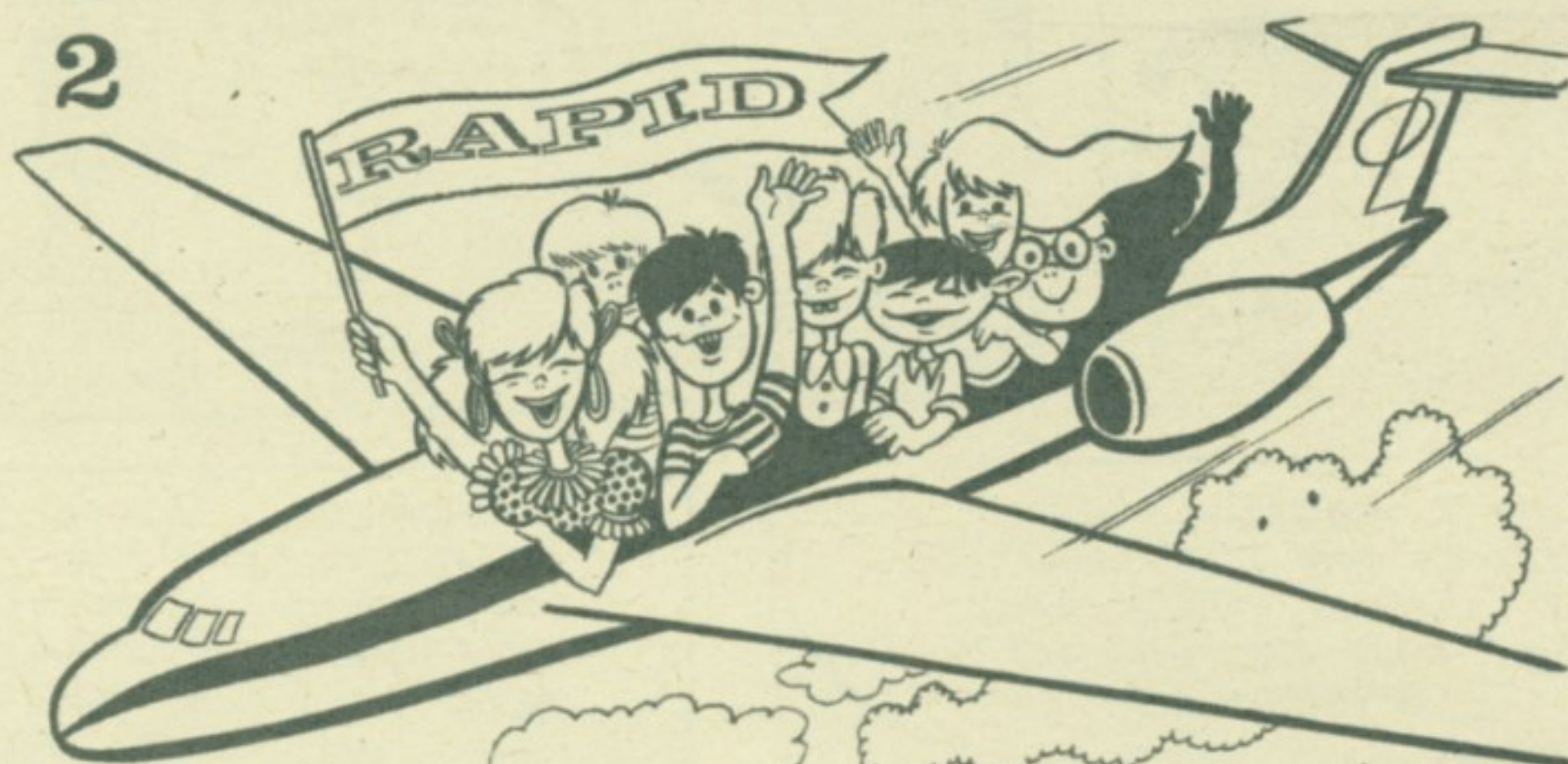
1. Саставите у разреду или школи списак ђака који желе да купе сат у три месечне рате. Списак треба овако саставити:
а) РЕДНИ БРОЈ, б) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА И РАЗРЕД, в) поред имена и презимена упиши НАЗИВ САТА који купујеш и БРОЈ САТА под којим је уписан на овој страни ЗАБАВНИКА. (Пример: 1. Марко Марковић, VIII разред, Пољот 4.).

2. Овако састављен списак оверава се школским печатом и потписује га овлашћено лице из школе (наставник, секретар, управитељ итд.). Стави на списак адресу школе на коју треба послати сатове.
3. Списак стави у коверат и пошаљи на адресу: „РАПИД“, Београд, Поштански фах 710.

НАГРАДА САСТАВЉАЧУ СПИСКА ЗА КУПОВИНУ САТА НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

1. Састављачу списка за куповину сата на отплату преко школе припада награда за сваки наручени сат: 5% ОД ЦЕНЕ УПИСАНЕ ИСПОД САТА.
2. Списак за куповину сата на отплату преко школе могу састављати: а) БАЧКЕ ЗАДРУГЕ, б) НАСТАВНИЦИ и в) СЕКРЕТАРИ ШКОЛА.

ЗАГОНЕТНИ ЦРТЕЖ ЗА ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС



Сви који наруче сат учествују у великом наградном конкурс. Тајну конкурса сазнаћете ускоро!

ИЗРЕЖИ,
И ОВДЕ ЗА-
ЛЕПИ САТ
КОЈИ НАРУ-
ЧУЈЕШ!

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

Назив и број сата —

Име и презиме наручиоца

Адреса

(место, улица и број, задња пошта)

САТ ЋУ ПЛАТИТИ ПОШТАРУ КАДА МИ ГА ДОНЕСЕ (поузећеш)



НУЛА X • ТАЈАНСТВЕНО ОКО



У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ОЧНИ КАПАК СЕ ПОДИГАО!

Pionir

индустрија чоколаде
и бомбона-суботица

Изрежи ову адресу, залепи на коверат са кесица-
ма од бомбона и пошаљи „Пиониру“ Суботица.

ДОНОСИМ ВАМ
СРЕЋУ!

NEGRO



Pionir · SUBOTICA

ВАС НАГРАЂУЈЕ!

ПРАВИЛА ИГРЕ

КУПИ И ПОЈЕДИ

10 кесица „НЕГРО“ бомбона од 100 грама
10 кесица „ЛЕШНИК“ карамела од 100 грама
5 кесица „ВОЋНЕ“ карамеле од 100 грама

ИЛИ:

50 кесица других, било којих бомбона фабрике
„ПИОНИР“ од 100 грама.

И теби и онима које будеш послужио нека бу-
де пријатно — јер су бомбоне „ПИОНИР“ за-
иста укусне.

2 Кесице (празне, пошто сте бомбоне по-
јели) стави у коверат и пошаљи „ПИО-
НИРУ“, СУБОТИЦА. На полеђини коверта чит-
ко испиши своје име, презиме, место становања,
улицу и број.

3 За послане кесице добићеш од „ПИОНИ-
РА“ потврду с редним бројем. Добитници
награда извлаче се жребом и то овим редом:
900 поклон-пакета „Пионир“, 20 електричних во-
зова (дечјих), 30 транзистора, 10 фото-апарата,
30 мини бицикала и 10 Пони експреса.

4 Награде се извлаче и додељују свака три
месеца, па према томе и ти можеш свака
три месеца да учествујеш у наградној игри ако
за свако извлачење пошаљеш потребан број ке-
сица.

ИЗВЛАЧЕЊЕ ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

30. октобра 1970.

29. јануара 1971.

15. маја 1971.

Имена добитника биће објављена после сваког
извлачења у „Политикином забавнику“, а на-
граде испоручене добитницима 15 дана по из-
влачењу.

ПОНИ ЕКСПРЕС и-
ма 1,8 КС, макси-
мална брзина му је
40 км на час. Тро-
ши 1,5 лит. на 100
км. За Пони екс-
прес није потребна
возачка дозвола.



СКУПИ И ПОШАЉИ КЕСИЦЕ
ОД БОМБОНА „ПИОНИР“ ДА
УЧЕСТВУЈЕШ У ИЗВЛАЧЕЊУ

10 ПОНИ - ЕКСПРЕСА!

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

10
ФОТО-
АПАРАТА



30
ТРАН-
ЗИСТОРА



20
ЕЛЕКТРИЧНИХ
ВОЗОВА
(ДЕЧЈИХ)



30
МИНИ
БИЦИКА



● прве апарате за чишћење
песка на плажама конструи-
сала је једна фирма у Мин-
хену и недавно их испробала



на плажама острва Силт у
Балтичком мору. Ови апар-
ати усисавају шљунак, стакло,
шкољке и осталу нечистоћу.

● 24-годишњем француском
каскадеру Рајмону Макарти-
ју није успело да потуче свет-
ски рекорд у скоку с аутомо-
билу у дужини од 42 метра.
Овај „смртоносни скок“ из-



гледа овако: каскадер у свом
возилу треба да „прелети“ 15
аутомобила поређаних један
пored другог. На Макартије-
ву жалост залет је био исуви-
ше велики и његов аутомобил
се преврнуо а он је, захваљу-
јући појасу сигурности, сло-
мно само носну кост и угру-
вао се на више места.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

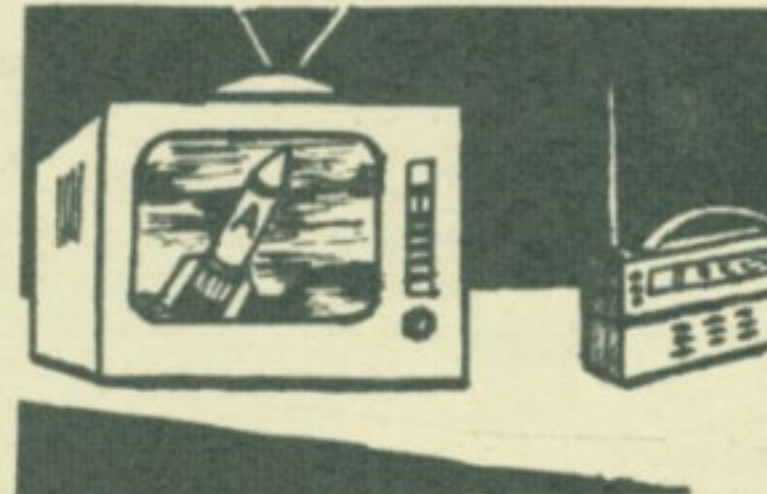
● да би одредили геолошки
састав земљишта и евентуал-
но присуство минерала у ње-
му, амерички техничари су
конструисали ултрапробојну
гранату. Ове гранате тешке
три тоне бацају се из хели-
коптера а снабдевене су апа-
ратима који мере брзину њи-



ховог кретања. Помоћу ових
апарата, односно брзине ко-
јом гранате продиру у зем-
љу, моћи ће да закључе од
каквог материјала се састоји.

● људи који су умрли пре 40
година никад нису чули да се
говори о стварима које су на-
ма данас тако свакидашње.
Да поменемо само неке од
њих: реактивни авион, звучни
зид, монтажне куће, поларо-
идна камера, фрижидер, теле-
дириговане ракете, булдожер,

најлон, електрична машина за
писање, телевизија у боји, па-
ста за зубе са хлорофилом,



транзистор, стаклено влакно,
смрзнуто воће и поврће, ма-
шина за прање рубља, атомс-
ка бомба итд.

● међу необичне законе који
су у САД још на снази спа-
дају и ова три. У Калифорни-
ји коњ може да уједе некаж-
њено човека само једном, дру-
ги пут га његов власник мо-
ра убити. У савезној америч-
кој држави Орегон свиње мо-
гу слободно да се шетају ули-
цама овог града од 20. апри-
ла до 20. октобра, а у Кили-
монту, у савезној америчкој
држави Пенсилванији, неде-
љом је забрањено доводити
затвореника у затвор.

● први покретни базен за
пливање постављен је у Гран-
жу у Француској. Базен је на-



прављен у облику челичног
бурета величине 6 x 12 мета-
ра а намењен је малим ђаци-
ма овога града. Кад они буду
научили да пливају базен ће
се демонтирати и опет монти-
рати у суседном граду. Око
педесетак оваквих покретних
пливачких базена треба до
краја ове године да се монти-
ра у Француској.

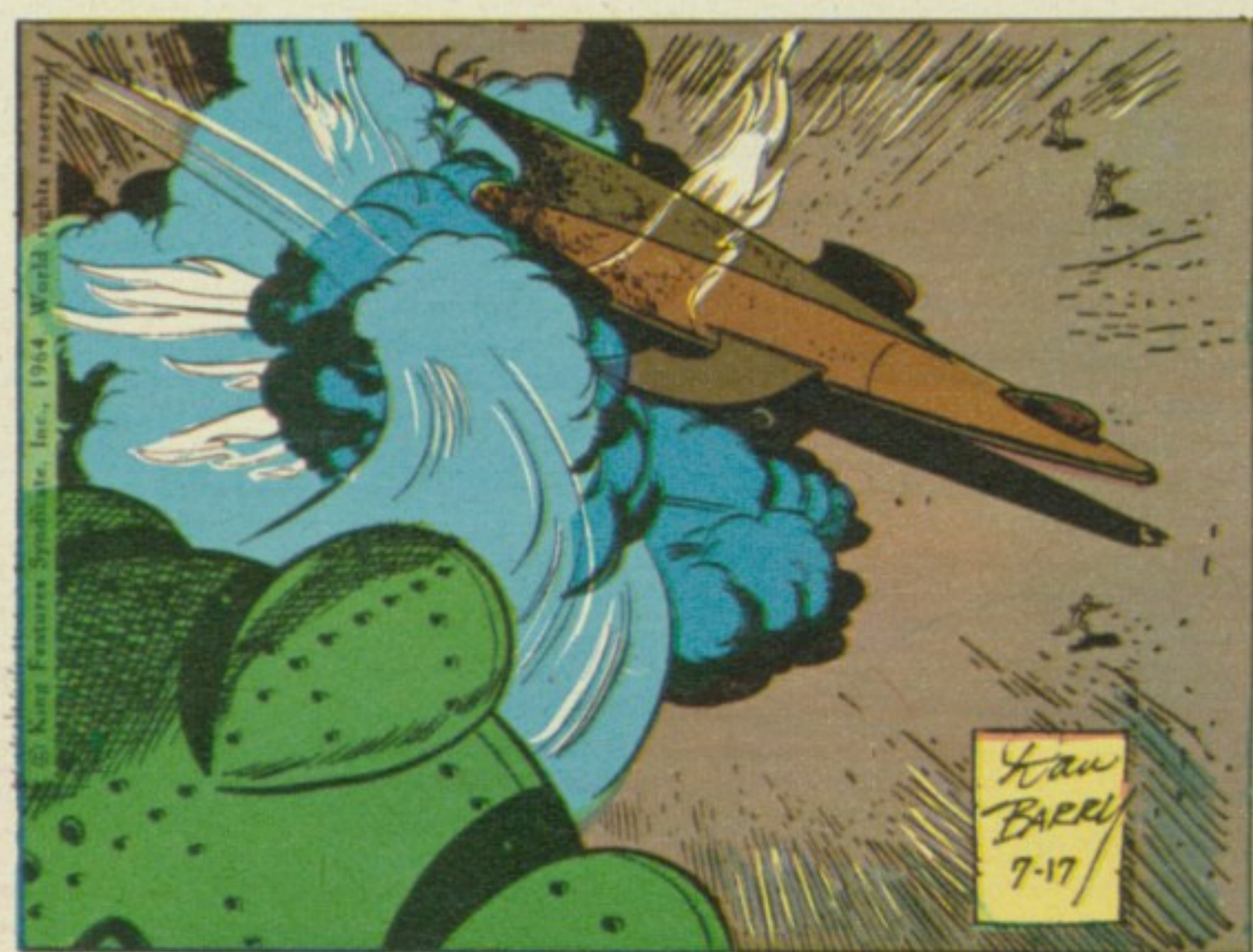
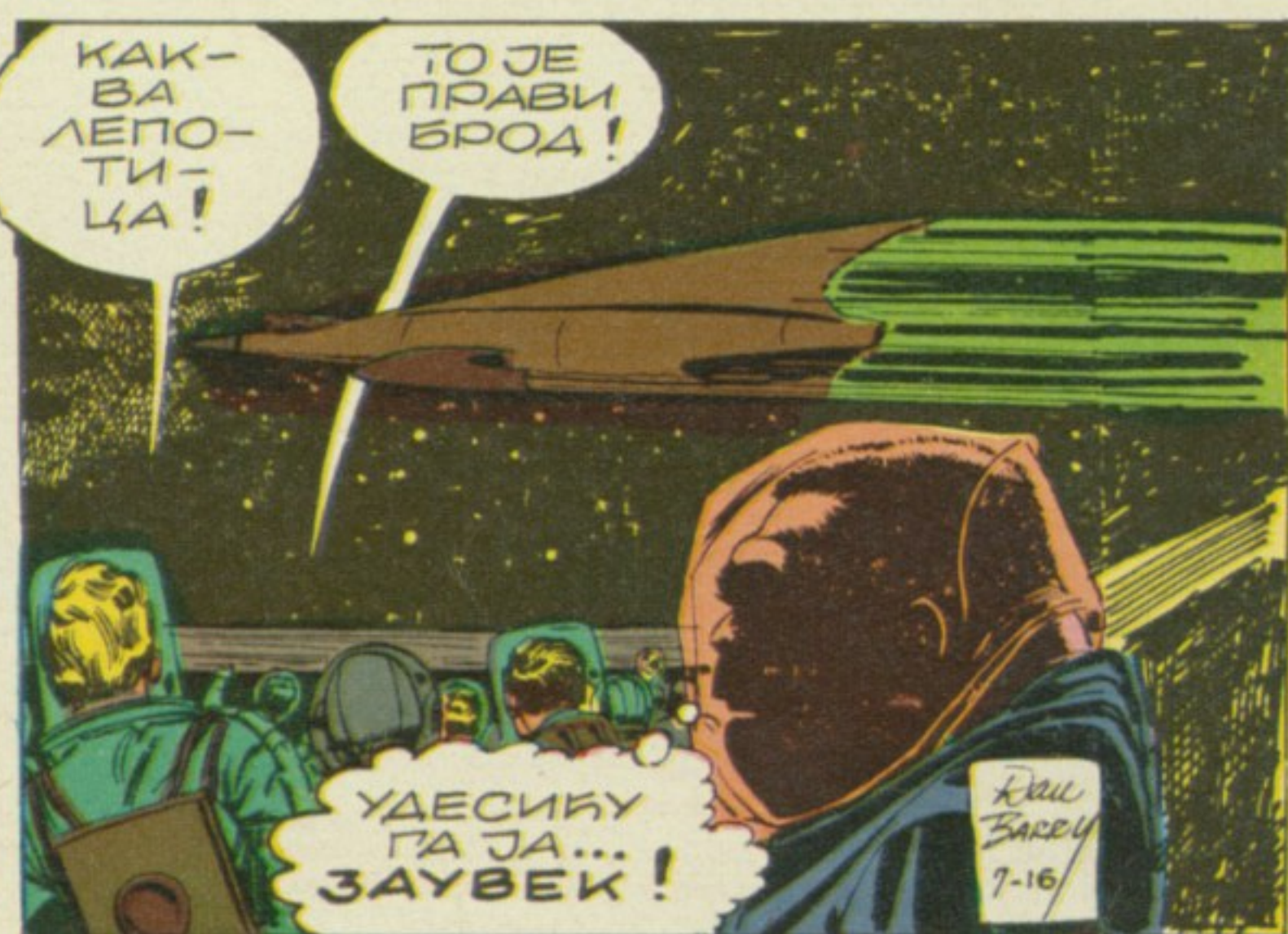
● једна аргентинска научна
експедиција под покровитељ-
ством природњачког музеја у
Ла Плати боравила је три ме-



сеца на Антарктику. Интере-
сантно је то што су у оваквој
експедицији први пут учество-
вале и четири жене-научни-
ци, између 52 и 60 година.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН



У ИДУЋЕМ БРОЈУ: НЕРАВНОПРАВНА БОРБА!

БЕКСТВО ОД КУЋЕ

Трагична авантура



ДИМИТРИЈЕ ИГЊАТОВИЋ У БОЛНИЦИ ГДЕ ГА ЈЕ ПОСЕТИО ЈЕДАН ЧЛАН НАШЕ РЕДАКЦИЈЕ

Тог 17. маја сећају се док сам жив. Био сам тада у VII разреду основне школе. Моји родитељи су отишли неким послом а мене и сестру оставили код куће. Ја сам сестрицу убрзо напустио и отишао с друговима. Кад се отац вратио, затекао ме је како се играм с децом. Заједно смо кренули кући. Врата на стану била су отворена а у соби је био прави русвај. Моја сестра се са још једним дечаком играла на поду грамофонским плочама а грамофон и још неке ствари лежали су на поду поломљени. Тата ме је питао шта ово треба да значи. Ја сам слегнуо раменима потпуно нем од страха. Тата је почео да ме грди и наредио ми да се не мак-

нем од куће док се он не врати с мамом.

Толико сам се уплашио да ништа паметније нисам могао да смислим него да седнем у воз, па право деди и баби који живе у једном селу код Лесковца. Они ће ме разумети и све опростити. Из ормана сам узео онолико новца колико је потребно за карту од Сивца, села у Бачкој где живимо, до Лесковца.

Кад сам стигао у Лесковац, у мени се нешто преломило. Било ме је срамота да изиђем деди на очи. Помислио сам: „Кад сам могао да направим грешку зашто да бежим од заслужене казне. Боље да се вратим и замолим оца да ми опрости. Али нисам имао новца за повратак. И тако решим да останем у Лесковцу, да про-

дајем новине и тако зарадим новац за карту.

Недељу дана сам продавао новине, спавао по парковима, јео хлеб једном дневно. А онда сам срео једног човека. Питао ме је одакле сам и зашто продајем новине. Ја сам му све испричао, ништа нисам сакрио. Он ми је онда рекао да новац могу лако да зарадим ако пођем с њим. Ја сам пристао. Зауставио је један камион који је носио шљунак за рудник „Леце“.

Кад смо стигли у Леце, човек ме је повео својој кући. Вечерали смо. Негде око поноћи пробудио ме је и рекао да ће ме послати с једним човеком и да ћу код тога зарадити новац који ми је потребан. Тај човек се звао Видоје Недић и он ми је рекао да ће ме повести

са собом и да ће ми код њега бити добро.

Ујутру смо стигли у Горњи Гајтан. И тако сам ја почео да радим. Видоје није имао никог да му помаже у пољопривредним радовима осим мене. Жена је водила домаћинство и чувала дете од 2 месеца, отац и мајка били су сувише стари за тежи посао.

Већ после неколико дана тражио сам да ме пусти кући јер ће се моји родитељи бринути. Он није хтео ни да чује. Говорио је да сам ја сад код њега, да он одговара за мене, да ме је пријавио милицији и да ја сад морам да останем и радим код њега. За то време моји су ме родитељи тражили преко СУП-а и новина. Мајка је плакала, слабо јела. И док су моји родитељи очајавали и тражили ме, ја сам радио све послове одраслог човека мада ми је било само 14 година. Видоје ме је почео мучити као роба и није ми чак дао да оцу напишем писмо. Да бежим? Куд кад не знам пут. Био сам скоро го и бос тако да сам (како су лекари касније установили) добио запаљење плућа. Иако болестан морао сам да радим. Спавао сам у старој кући где су биле кокошке.

Много сам мука видео за та три месеца и 15 дана док сам био код њега. Нисам смео бежати јер ми је пиштољем претио да ће ме

убити као пса ако само покушам. Ја сам трпео и мислио на свој дом. Уцењивао ме јер је знао да сам побегао од куће и лагао да ме је пријавио и осигурао као свог члана породице.

Када ми је све то додијало, побегао сам код његовог суседа Вукоја Јовановића који ме је и пре бранио од Видоја. Мој газда Видоје дошао је код Вукоја, свађао се с њим а мени претио. Вукоје ми је рекао да ће ме послати кући али ја то нисам дочекао. Сутрадан кад сам отишао да на паши преместим коње запleo сам се у конопац и коњ ме је ударио о крушку.

Пробудио сам се у кревету. Нисам могао ни да се померим јер ми је кичма била сломљена. Вукоје ме је пренео у болницу у Ниш и послао оцу телеграм. Кад је отац дошао у болницу, сузе су му у потоцима текле низ образе. Мајка је кршила руке и плакала.

После месец дана прорадио сам рукама, али сам од врата надоле потпуно одузет. Већ десет месеци сам непокретан и ко зна када ћу устати на ноге. Можда ни-кад, али ја се надам.

Можда сам ја крив за ову несрећу а можда и онај човек што ме је преварио, ја не знам. Сада се мучим и ћутим...

Димитрије Игњатовић, Ортопедска клиника П/53, Београд, Вишеградска 26.

Хајдуци

Били смо код баке у селу Книћу крај Крагујевца. Вршидба је била при крају.

Деда је ишао за вршалицом, а ја и мој брат од стрица Милета смо радили на њиви. Већ нам је дојадило да радимо, а још кад нам је деда рекао да треба да окопамо купус, Милета ме повуче на страну и рече: „Сутра у 4 ујутру бежимо у Брњачку шуму“.

„Кукурику!“ То је певац најављивао зору. Брзо устадох. Нашао сам под креветом један стари ранац у који сам ставио чутуру са водом, иглу, конач, нож, шибицу итд.

Док смо ишли ниједну реч нисмо проговорили. Од Драгушице смо ишли кроз шуму. У једном густој Ми-лети застане и рече: „Овде ћемо логоровати!“ То су биле прве речи које је проговорио откако смо пошли.

Договорили смо се да направимо колибу од прућа и грања. Око подне је коли-

ба била готова. Уморни, а и поспани јер смо јутрос рано устали, легли смо у колибу.

Када сам устао осетио сам пријатан мирис паприке, које смо понели од куће. Пржио их је Милета. Појели смо их у сласт. Сада нам је од хране остао само мали комадић сира.

Ближило се вече. Код куће су мислили да смо ја и Милета поранили да окопамо купус, па тек кад је прошло 7 почели су помало да брину, а када се нисмо вратили до 8, деда је са суседима пошао да нас тражи.

Лежали смо у колиби. На сваки шум сам подизао главу. Таман сам се мало умирио и почео да дремам, кад зачух оно од чега сам се много уплашио: како неко ломи гране и иде према колиби. Разабрах гласове мога деди и неких суседа. Дедарече:

— Поломисмо ноге тражећи оне „мајмуне“. Шума густа, а ноћ без месечине. Можда су ту пред нама а

ми их не видимо. 'Ајмо браћо, кући па ћемо сутра ујутру поново доћи.

Ујутру је искрсао нов проблем. Пошли смо да тражимо нешто чиме би попунили наш јеловник. Док смо тражили храну пред колибу су дошли деда и наши суседи. Чим су видели колибу схватили су да је то наше склониште. Зато су нам поставили заседу. Дотле смо ми нашли само мало дрењина и неку дивљаку.

Само што смо ушли у колибу зачусмо нечији глас: — А ту сте, хајдуци! Ха, ха, ха. — Био је то деда.

Када смо стигли кући мама и стрина су нас чекале седећи на прагу куће. У руци су држале по један витак прут. „Препустите их сада нама“, рекоше деди. Моја мама преви мене преко колена, а стрина Милету. Скинуше нам панталоне, а онда запеваше витки прутући.

То исто вече, док нам је бака стављала хладне облоге, упита нас деда:



ЧУО САМ ДЕДУ КАКО КАЖЕ: „ПОЛОМИСМО НОГЕ ТРАЖЕЋИ ОНЕ МАЈМУНЕ!“

— А зашто сте бежали од куће?

— Па нисмо хтели да окопавамо купус — рече Милета.

— Види ти лењивце. Зато

ћете сутра за казну да окопате и стричев и наш купус!

Предраг Стојаковић, ученик I разреда гимназије, Стаке Скендерове 7/1, САРАЈЕВО

Сам у велеграду

Било је то прошле године. Неколико мојих другова радили су цело лето као разносачи новина. И ја сам пожелео да зарадим који динар и дуго сам молио оца да ми то допусти. На крају је пристао и ја сам у августу почео да разносим новине по кућама. На крају месеца добио сам прву плату. Новац сам дао тати и он ми је купио све што ми је требало.

Како је био почетак месеца септембра требало је да наплатим по кућама претплату за новине и пошао сам од стана до стана. Када сам завршио са наплатом имао сам око 1.500 н. динара. Код куће сам пребројао новац и спремио да га предам у филијалу „Ослобођења“.

Мама и тата нису се мешали у моје послове. Само су ми рекли да чувам новац, да га не изгубим. Од новца сам узео 50 нових динара и потрошио их са друговима. После сам узео још 50, па све више и више. Муха, Вујке и други нису ме питали откуд ми новац. Возили смо се таксијем по целом граду и обишли многе сластичарне и ђеваџинице. Но

вца је било све мање и мање. Од родитеља сам све крио.

И даље сам редовно разносио новине и ишао у школу. Имао сам неколико слабих. Мама је приметила да са мном нешто није у реду. Мало сам јео, стално сам био напољу, а мало сам учио — што раније нисам радио. Њену сумњу је потврдио и новчаник у којем је било мало новца. Нашла га је скривеног испод орманчића за ципеле. У филијали „Ослобођења“ је сазнала да новац још нисам предао. Када сам се тог дана вратио из школе затекао сам је како плаче. Њене сузе дубоко су ме дирнуле. Знао сам да она то није заслужила. Била је добра према мени и много се бринула за мене. Нисам знао шта да радим. Бојао сам се казне. Нашао сам излаз у бегу. Искористио сам тренутак мајчине непажње и искрао се из куће.

Нисам знао куда да идем. Лутао сам градом и на крају отишао код својих другова. Они су ме хладно примили. Нашао сам се на станици а ускоро и у возу за Београд. Било ми је свеједно куда ћу, само што даље од куће. Ни-

сам имао карту и крио сам се од кондуктера. Ипак су ме ухватили и у Лашви избацили из воза. Ту сам сачекао следећи воз. У следећем, загребачком возу имао сам више среће и ускоро сам се обрео у Загребу. Лутао сам улицама овог велеграда. Јео сам у једној бурегџици и вратио се на станицу. У чекаоници сам ускоро заспао. Пробудио ме један милиционер. Питао ме је шта радим ту. Како нисам знао шта да одговорим ре-

као сам му да сам дошао у посету стрицу али да сам из губио адресу. Он ми није поверовао и одвео ме је у станицу милиције. Тамо сам командир поновно исту причу. Питао ме је да ли имам телефон у Сарајеву у стану. Ја сам брзоплето излетео да имам и рекао му тачан број. Он је ускоро разговарао са мојим родитељима.

Добио сам много батина, али ме оне нису болеле као помисао на сву срамоту и патњу коју сам нанео својим родитељима. Одлучио сам да се поправим и да у школи опет повратим изгубљено поверење. У томе ми је много помогла моја разредница Верица Бркојевић.

Драган Аврамовић, ученик, Октобарске револуције 276/4, ТУЗЛА.



— ЗАСПАО САМ У СТАНИЧНОЈ ЧЕКАОНИЦИ. ПРОБУДИО МЕ ЈЕДАН МИЛИЦИОНЕР.

Била је зима, двадесетак дана пред школски распуст. Више се не сећам ко је први предложио да одемо од куће. Били смо у шестом разреду основне. Дотад смо Пеца и ја били солидни ђаци, а онда смо попустили. Имали смо: ја две двојке а Пеца, мислим, четири. Баш те године се у наш крај доселио Јоле. Наравно, и он је ишао у наш разред. Наша тројка је била нераздвојна. Дакле, предлог је пао: Пеца, Јоле и ја идемо од куће због слабих оцена. Нисмо хтели аутобусом да нас не би милиција ухватила. Ишли смо пешке. Носили смо два руксака и моју ваздушну пушку. Кренули смо мојој нани и деди кога сам ја, када сам био мали, прозвао Дидо. Они живе у лепом селу у близини Космаја, у Ропчеву.

Договорили смо се да мојима кажемо како смо са школом дошли на Космај, на једно три дана, а ми смо као хтели овамо, па су нас пустили. Стигли смо касно. Да сте само видели Дидине радости! Нани није било добро, а ипак је устала и умесила нам погачу, а од ручка је остало печено скоро цело пиле. Све смо смазали. Легли смо, сва тројица, у широк сељачки кревет и покрили дебелом перином. Ћутали смо, сваки је био са својим мислима. Неко рече: „Шта ли сада раде наши?“

Одисеја од 3 дана

Моја мајка и отац су провели бесану ноћ. Мајку су сутрадан пустили из канцеларије, али отац је морао у школу на часове. А онда су јавили из наше школе како један друг зна о нама. „Они су на Калемегдану, сигурно истражују пећине!“ — тврдио је он. Тата је одмах дошао из школе, па су он, мајка, Печини и Јолетови и не-

колико милиционера, кренули у потрагу.

Ми смо тај дан провели весело. Ишли смо у лов на зечеве — са ваздушном пушком. Зец у цик, ми у цак. Ни да га погодимо а камоли да га повредимо.

Следећи дан смо провели још веселије. Сутрадан смо решили да се ипак вратимо кући јер ништа без свога

дома, то смо тек тада увидели. Рекли смо Диди и нани да ће нас аутобус чекати на железничкој станици. Дида нас је допратио до станице и на сав глас грдио професоре који су нас „оставили“. Кад смо ми ушли у воз, у истом часу је стигао и воз из Београда. У њему је био мој отац, сазнао сам то касније. Дида се кући вратио

аутобусом а отац је кренуо пешке. Диду је срео код бунара.

— Откуд ти? А деца сад баш одоше — рекао је Дида тати.

Мом оцу је лакнуло, све је испричао Диди и нани. Нана се просто разболела:

— Па ја их послала у Београд са три печена пилета, погачама и вином! Шта сам урадила? Ко зна где ће сада они да иду.

Дида је био много реалнији.

— А! Само нек' ми дође, видеће он свога бога.

Кад смо у Београду пошлели кући, мало испред Славије нам је пришао један човек и упитао нас да ли се ми зовемо тако и тако. Потврдили смо.

То је у ствари био агент. Није нам веровао да идемо кући. Позвао је кола да нас одведу у милицију, да тамо преспавамо ноћ. Ипак је обавестио татину школу и када је стигао један татин колега он нас је на његову реч пустио. Код куће — сузе што смо се вратили. Бати не нико није спомињао. Увече се и отац вратио. Само ме је изгрдио.

Диде више нема, умро је неколико година касније. Кућа је продата, као и виноград. Ко зна да ли ће моја нога икада више ступити у то лепо село, за које ме везују успомене јер и нана се одселила код тетке у Ђуринце...

ЉУБОМИР МИЛОВАНОВИЋ, уч. IV год. Грађевинске школе Мачванска 3 Београд



— ЗЕЦ У ЦИК, МИ У ЦАК. НИ ДА ГА ПОГОДИМО А КАМОЛИ ДА ГА ПОВРЕДИМО.



ТРАГАЈУЊИ ЗА "ОРХИДЕЈОМ", ЏОНИ И КИКИ СТИГЛИ СУ У ЛОНДОН...

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ "ОРХИДЕЈА" ПОСТИГАО ТРЕНУТАН УСПЕХ СВОЈОМ БУТИКОМ! АЛ' ЧИНИ МИ СЕ ДА ЈЕ ТО САМО ЗАКЛОН ЗА НЕКИ ДРУГИ ПОСАО!

УСКОРО ЋЕМО ТО САЗНАТИ... АКО УСПЕМ ДА СЕ КОД ЊЕГА ЗАПОСЛИМ!



АКО ЗАТРЕБА МОГУ ДА РАДИМ И ПРЕКО-ВРЕМЕНО!

ТРАЖИ СЕ ПРОДАВЧИЦА



ДОК ЈЕ ЏОНИ МОТРИО НА РАДЊУ...

НЕ БРИНИТЕ, ИМАМ ИСКУСТВА КАО ПРОДАВАЧИЦА! РАДИЛА САМ У ПАРИЗУ, БИЈАРИЦУ...

НАШ ГЛАВНИ ПРОБЛЕМ ЈЕ ПАКОВАЊЕ...



ТУ САМ ПРАВИ МАЈ-СТОП!

ОВО ЈЕ МОЈА КАНЦЕЛАРИЈА! КАД ЗАПАКУЈЕТЕ РОБУ СТАВИТЕ ЈЕ ТУ ЗАЈЕДНО С РАЧУНОМ... ЈА ЋУ ЈЕ ПОСЛАТИ КУПЦУ... ЗАЈЕДНО С ЈЕДНОМ ОРХИДЕЈОМ!



ОВО ЈЕ СКЛАДИШТЕ И УЛАЗ У РАДИОНИЦУ! А ОНО НА ВРАТИМА... ЗНАЧИ ТАЧНО ТО ШТО ПИШЕ!

ЗАПАМТИЊУ ТО!

ЗАБРАЊЕН УЛАЗ



КАСНИЈЕ...

НАЗВАО ЈЕ ТО "РАДИОНИЦОМ"! КЛАДИЛА БИХ СЕ ДА ТО НИЈЕ КРОЈАЧНИЦА...

СИГУРНО... КОЛИКО ЈА ПОЗНАЈЕМ "ОРХИДЕЈУ"!



У ПОНОЋ...

ХМ... ОВО ЈЕ СТРАЖЊИ УЛАЗ! ЗАНИМА МЕ ШТА ЈЕ ОВДЕ БИЛО ПРЕ "ОРХИДЕЈИНЕ" БУТИКЕ?



ХАЗАРД ЈЕ ОТВОРИО ПРОЗОР ОД СУТЕРЕНА...

СТО ЗА ПАКОВАЊЕ... КУТИЈЕ... ЗАСАД НИШТА СУМЊИВО!

ЧЕКАЈ! ШТА ЈЕ ОНО ТАМО?



ГЛЕ! СОБА-ХЛАДЊАЧА! МОРА ДА ЈЕ ОВДЕ БИЛА МЕ-САРНИЦА!

ИДЕАЛНО МЕСТО ЗА ЧУВАЊЕ ОРХИДЕЈА! САМО... ЧЕГА ЈОШ?



ООХ! ТА СВЕТОСТ! ЗА ТРЕНУТАК САМ ПОМИСЛИО ДА МЕ НЕКО ПРАТИ! ЗАБОРАВИО САМ НА АУТОМАТСКИ ПРЕКИДАЧ...

АЛИ, АУТОМАТСКИ УРЕЂАЈ СЛУЖИО ЈЕ ЈОШ НЕЧЕМ... И ЏОНИ ЋЕ ТО УСКОРО ДОЗНАТИ!

ЛЕТЕЋИ ГОСТ

**СВИ НАПОРИ САВЕЗНИКА ДА ПРОНАЂУ ОПАСНОГ
ПРОВАЛНИКА ОСТАЛИ СУ УЗАЛУДНИ ДОК СЕ СТА-
РИ ИНСПЕКТОР РОНАЛД РЕЛИ НИЈЕ СЕТИО...**

Велики сат над камином није се видео у помрчини али је његово куцање испуњавало сваки угао салона на другом спрату великог британског представништва у Стокхолму. У један сат по поноћи мрак је потпуно испунио просторију, целу кућу и околне улице.

Ноћни чувар је у току сата два пута обишао целу зграду, проверио све браве и утврдио да ничег сумњивог нема. Доле, у портирској ложи, седела су два специјална стражара послата још пре два месеца из Лондона. Све је то представљало део специјалних заштитних мера које је енглеска влада последњих месеци увела да би спречила и овде тајанствене провале какве су почеле да се дешавају у разним деловима света — како у савезничким амбасадама, тако и у пословним просторијама појединих енглеских и француских фирми које су се поред своје званичне функције бавиле и „другим пословима“.

ТО ЈЕ НЕМОГУЋЕ!

Баш ти „други послови“ спречавали су оштећене фирме да се отворено обрате за помоћ полицији земље у којој се провала дешавала. А оне су вршене готово увек када је нешто било интересантно за Немце.

У једном углу салона нешто се опрезно помери: наредник Колинс лако ухвати за руку комесара Тедера који је стајао на један метар од њега, заклоњен тешком завесом.

— Изгледа да је још једна ноћ прошла узалуд. Можда претпоставке инспектора Релија и нису тачне...

Неколико људи скривених већ четврту ноћ у соби где се налазио сеф за који су британски агенти проширили глас да чува важне податке о кретању британских бродова, веровали су да узалуд чекају. Као и претходне ноћи, пролазили су минути а ништа се није дешавало. Ипак... готово истовремено сви су осетили да се нешто догодило. Али шта? Наредник Колинс први је приметио да је мали зрачак светлости који је допирао са светлике на углу улице утрнуо. То је могао бити случај: можда је сијалица прегорела или је дошло до неког квара. Али свима су се мишићи и живци затегли и свако је покушао да се још боље заклони иза неког комада намештаја.

Нико није знао колико је времена прошло, сигурно не много, када се са једног од великих прозора који су гле-

дали у бочну улицу, зачуо тих шум, као гребане метала о стакло. Очи, већ привикнуте на мрак, разазнале су тамну сенку која је висила испред горњег дела прозора.

ДОБРО ВЕЧЕ, ГОСПОДИНЕ КРАУС!

Изгледалао је немогућно — тај човек као да је летео. Како се нашао ту? Али, није било сумње — ноћни посетилац је радио брзо и без грешке: није му требало ни пуних пет минута да исеће мали комад стакла у горњем прозору и да кроз рупу металном узицом отвори кваку. Следећег тренутка мајушни човечуљак је већ био у соби. Мачијим кораком пошао је да тражи сеф. А кад га је пронашао извадио је неке алатке и почео да чепрка по брави у потпуном мрак.

Док му је срце ударало као да ће искочити од узбуђења, комесар Тедер напипа једном руком прекидач за светлост, а другом извади револвер и тихим али продорним гласом изговори:

— Добро вече, господине Краусе!

Блистава јака светлост из великог лустера просула се по соби а из разних углова су изашли људи са напереним пиштољима. Специјална акција Скотланд јарда је у потпуности успела.

ЧОВЕК — ПТИЦА

Догађаји су почели много раније, могло би се рећи још пре пет година када је Ото Краус први пут пао у руке, тада немачкој полицији.

У периоду 1934—35. у Немачкој се много причало о тајанственим провалама у банкама и робним кућама, увек вршеним на невероватно вешт начин.

У свим случајевима постојала је једна сличност — ниједна врата нису била обижена нити је остајао траг да је кроз њих ико улазио. Полицији је требало доста времена док је открила да је у свим случајевима на иначе исправно затвореним прозорима просторије из које

је нешто узето, постојала нека мала рупа, често тако добро замаскирана да се једва примећивала.

Наметао се логичан закључак да је провалник некако успевао да улази кроз прозоре. Али, већ ту се свака даља логичност завршавала. Опљачкане просторије су се готово без изузетка налазиле више десетина метара над земљом тако да је до њих могла доћи само каква птица али човек никако.

Како се у тим случајевима много писало, они су скренули пажњу на себе светских криминолога и сваки је имао о томе своју теорију. На једном састанку у Паризу међу осталим стручњацима налазио се и Роналд Рели, стари чиновник Скотланд јарда, коме је првом пало у очи да се провале ретко врше у модерним кућама са равним фасадама, већ у зградама са рељефима и испупчењима какве су задане крајем прошлог века и у којима су се обично налазиле банке.

Релијева теорија била је: неки невероватно вешт човек са неприродно извезаним талентом за верање, може да допре до највиших

прозора, пењући се уз фасаду кућа или њихов задњи део. Кад се већ нађе код прозора, онда није тешко исећи мали отвор дијамантом, провући петљу отвори-ти кваку, обавити посао и на исти начин изаћи.

У првом тренутку Рели је наишао на отпор али Немци, који нису никад одбацивали неку добру идеју, почели су на разним местима да постављају заседе. И није прошло много времена а у руке им је пао Ото Краус.

КРАЂЕ ЗА »ОТАЏИНУ«

Цео овај случај је у току бурних међународних догађаја пао у заборав. Али у глави неког одруководилаца Гестапоа, он је остао сачуван. Услуге Ота Крауса могле су се изврсно искористити у служби Рајха. Краус је извађен из неког од затвора и добио све што жели: новац, кола, путовао је по свету. Бавио се и даље својим

старим занатом, али овог пута за ствар „отаџбине“.

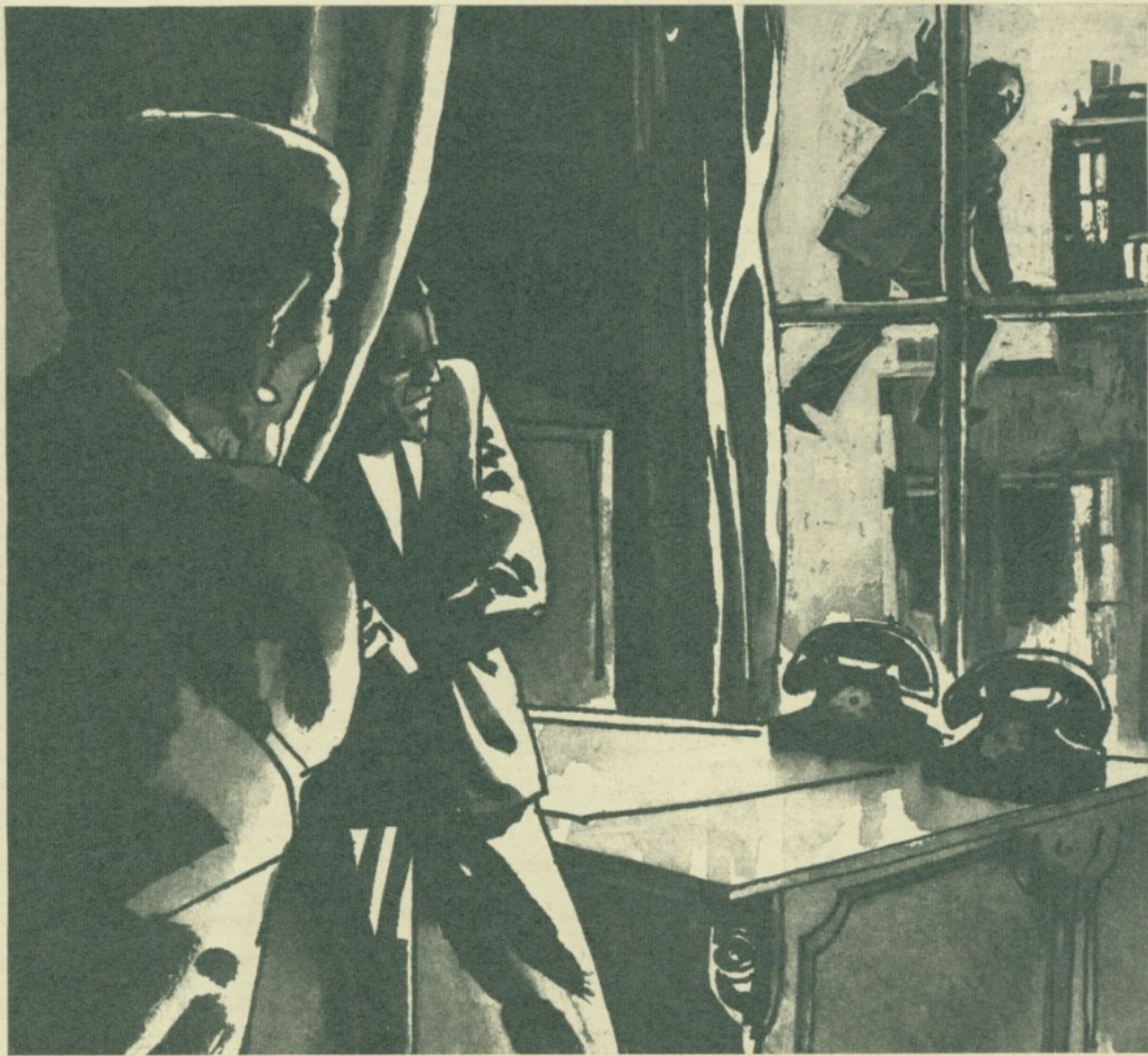
Преко својих агената Немци су дознавали где се и када налазе који интересантни документи. На сцену је ступио Ото. Долазио је у поменути град у иностранству, проучавао терен и обављао посао без грешке. И ко зна колико би тај нацистички план деловао да није постајао још један човек који није заборавио случај Ота Крауса. Био је то стари, сада већ пензионисани инспектор Скотланд јарда Роналд Рели.

Анализирајући све случајеве провала у савезничке канцеларије у разним градовима света и проучавајући начин на који су оне вршене, Рели је дошао до убеђења да нико други осим Ота Крауса не би био у стању да их изврши.

У току рата и у туђој земљи није било лако поставити Краусу заседу. Зато су Енглези послали у неколико својих центара у иностранству специјалне екипе људи који су били у сталној заседи, док су други ширили гласове о местима где се крију важни документи.

Прошло је много бесаних ноћи у Лисабону, Хонгконгу, Њујорку и другим градовима света где се Краус могао појавити, пре него што је комесар Тедер пожелио Краусу „добро вече“. Тако је учињен крај најопаснијих акцијама немачке обавештајне службе у току првих година другог светског рата.

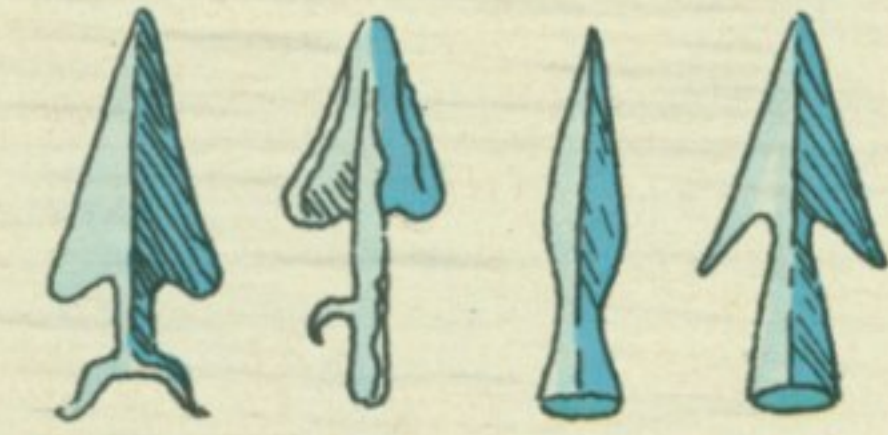
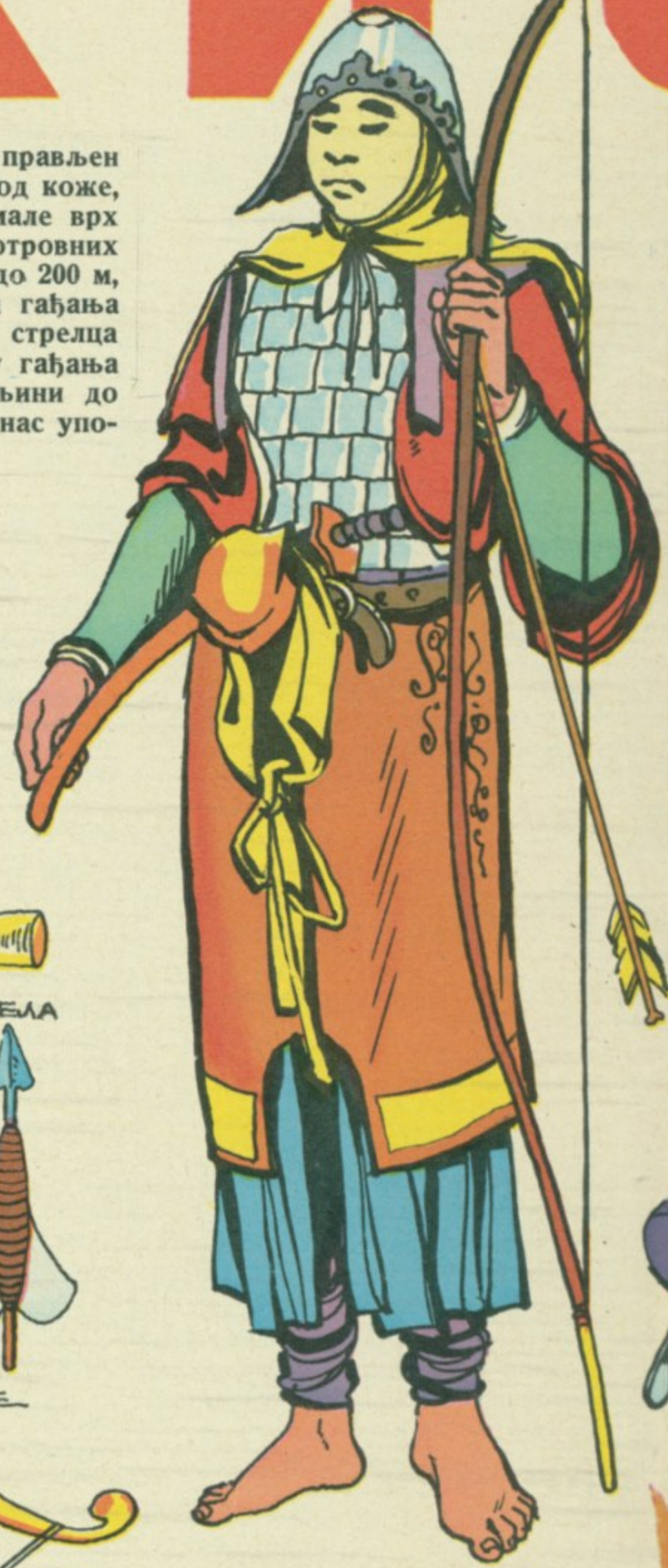
К. В.



НОЋНИ ПОСЕТИЛАЦ РАДИО ЈЕ БРЗО И БЕЗ ГРЕШКЕ

ЛУК И

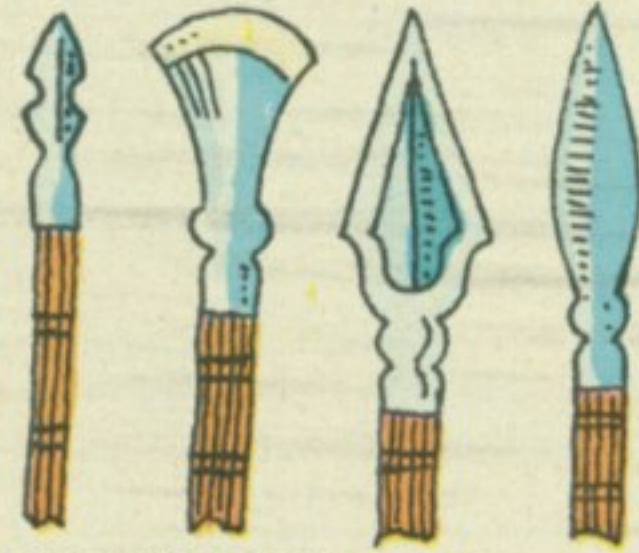
Ово оружје припада још праисторији. ЛУК је прављен од дрвета, рога, трске, а касније метала. ТЕТИВА од коже, биљних влакана, длаке или свиле. СТРЕЛЕ су имале врх од камена, кости или гвожђа. Било их је обичних, отровних и са запаљивим врхом. Домет стреле је износио и до 200 м, а пробијала је даску дебљине до 2,5 цм. Брзина гађања износила је 10—20 стрела у 1 минуту. За слабог стрелца сматран је онај ко није могао постићи ту брзину гађања и ко није успевао да погоди противника на даљини до 200 метара. Многи народи Африке и Океаније и данас употребљавају ово оружје за лов и борбу.



ГЕРМАНСКЕ СТРЕЛЕ ИЗ ВРЕМЕНА МЕРОВИНГА



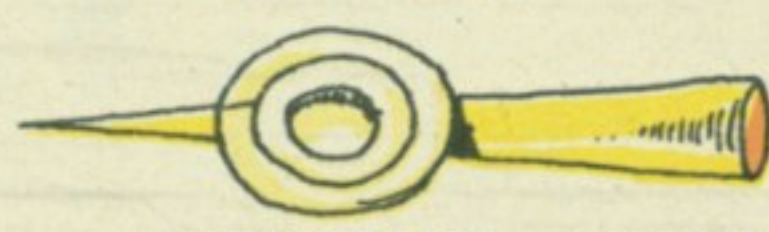
ДАНСКА БРОНЗАНА СТРЕЛА



СРПСКЕ СТРЕЛЕ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА



ТУРСКА СТРЕЛА



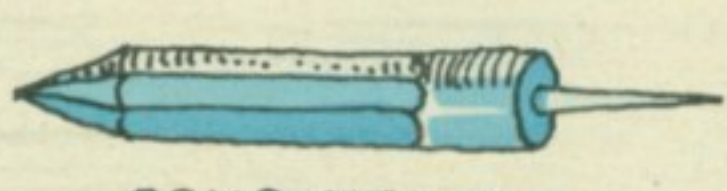
ОКРУГЛАСТА СТРЕЛА



ЗАПАЉИВЕ СТРЕЛЕ



ГОТСКА СТРЕЛА ПОВИЈЕНОГ КУКА



ОСМОСТРАНА СТРЕЛА



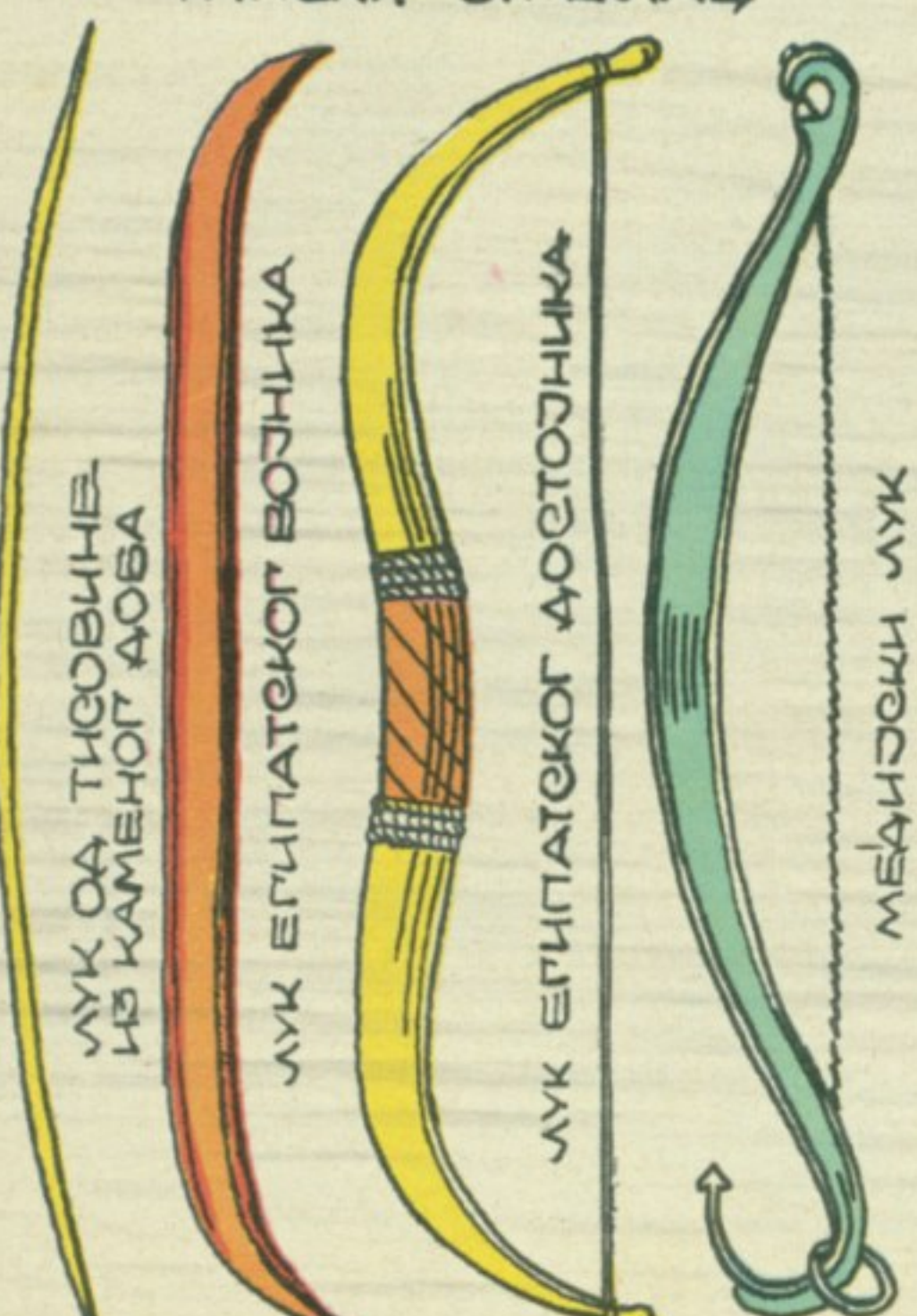
ГРЧКО-РИМСКИ ЛУК



ТУРСКИ ЛУК ОД БИВООБЕГ РОГА

ЈАПАНСКИ СТРЕЛАЦ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

ГАЛСКИ СТРЕЛАЦ



ЛУК ОД ТИГОВИНЕ ИЗ КАМЕНОГ ДОБА

ЛУК ЕГИПТАСКОГ ВОЗНИКА

ЛУК ЕГИПТАСКОГ ДОСТОЈНИКА

МЕДИСКИ ЛУК

ИТАЛИЈАНСКИ МЕДИСКИ ЛУК ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

ОРИЕНТАЛНИ МЕДИСКИ ЛУК ИЗ XI ВЕКА

АРАБСКИ ЛУК

СРПСКИ ЛУК ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

СЛОЖЕНИ ЈАПАНСКИ ЛУК

PELLET ЛУК ЧАКО ИТАЛИЈАНЦА

СПОРТСКИ ЛУК ИЗ 1960.

СТРЕЛА

САМОСТРЕЛ СА ПОЛУГОМ
(КОЗЈА НОГА) - XIV ВЕК

САМОСТРЕЛОМ су избациване гвоздене и
запаљиве стреле, камење и металне кугле. До-
мет 500 метара, брзина 2 стреле у минути. По-
годан за борбу против утврђеног непријатеља.
Претеча првог ручног ватреног оружја у обли-
ку аркебузе и самострела-пиштоља.

ЧУК ОД ТИГРОВИНЕ И СТРЕЛА СА ПЕ-
РИМА ОД ДИВЉЕ ПАТКЕ БИЛИ СУ ГЛАВ-
НО И НАЈСТРАШНИЈЕ ОРУЖЈЕ
ЧУВЕНОГ РОБИНА ХУДА И НЕГО-
ВИХ ХАРАУКА ИЗ ШЕРВУДСКЕ
ШУМЕ.

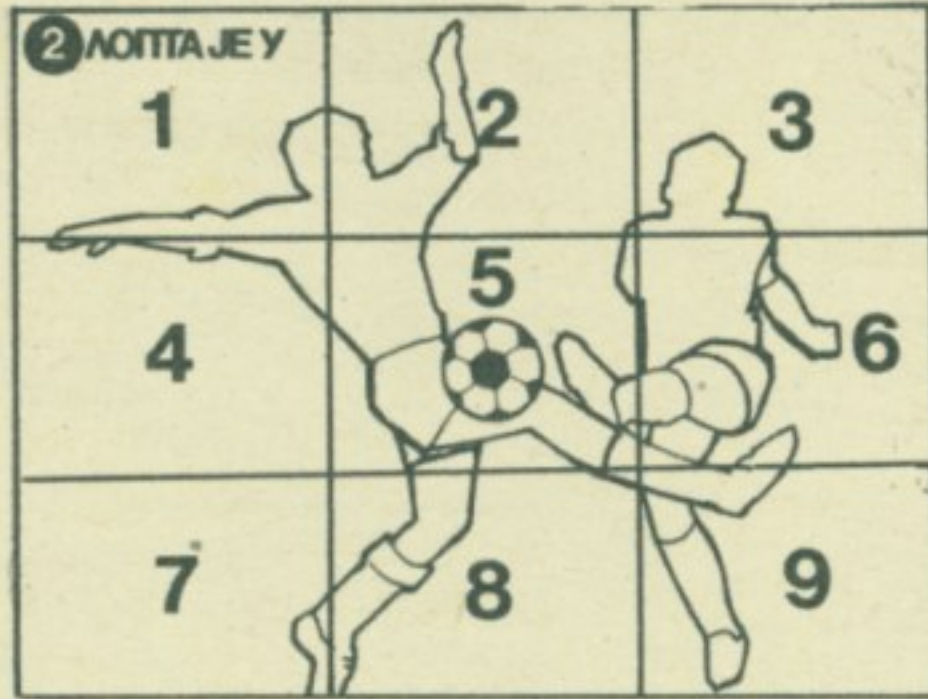
СТРЕЛЕ
СУРИНАМ
ИНДИЈАНАЦА

ПЕРСИДСКЕ
СТРЕЛЕ



ЛОПТА ЈЕ НАЂЕНА!

РЕЗУЛТАТИ ФУДБАЛСКОГ НАГРАДНОГ КВИЗА



У фудбалском наградном квизу који је објављиван у „Политикином забавнику“, бројеви 974, 975, 976, под насловом „ГДЕ ЈЕ ЛОПТА“ учествовало је укупно 2005 читалаца. Од њих је свега 220 послало дописницу са сва три тачна одговора. За оне који нису погодили, дајемо како гласе тачни одговори. Прво питање — лопта је у правоугаонику

БИЦИКЛ ПОНИ ЕКСПРЕС добио је НЕВОЈША ТОМИЋ, Вардарска бр. 8/12, Ниш;

10 ФУДБАЛСКИХ ЛОПТИ добили су: 1. ДРАГАН ТОМИЋ, Омладинских бригада 18/21, Нови Београд; 2. НЕДЕЉКО КРТИНИЋ, Вука Караџића 19, Сента; 3. СЛОВОДАН ПОПОВИЋ, Чедомира Васовића 29/а, Чачак; 4. ВЛАСТИМИР ДАКИЋ, Будманијева 31, Београд; 5. ЛАЗАР ТРАЈКОВСКИ, Маршала Тита 47, Гевгелија; 6. ДАРКО ЦВИТКОВИЋ, Николе Ђурковића 33, Београд; 7. ЈОРДАН ПАВЛОВИЋ, Коце Рацина (без броја), Ваљево; 8. СИЛВИО АЛТАРАЦ, Буковачка Ц. 175, Загреб (Ремете); 9. ПЕРО ШУТОВИЋ, Озринићи, Никшић и 10. ТИВОР ШЕРЕШ, Брат. једин. 150 Руско Село.

10 ФУДБАЛСКИХ ДРЕСОВА, поклон ФК „ПРВЕНА ЗВЕЗДА“, добили су: 1. БРАНКО СТАНКОВИЋ, Стојана Љубића 14, Лесковац; 2. МИЛАДИН ИВАНОВИЋ, Марка Миљанова 7, Титоград; 3. СЛАЂАНА ЖИВОЈИНОВИЋ, Максима Горког 16, Смедерево; 4. МИЛИЈАДА МИЛЕТИЋ, Учитељска 36, Београд; 5. ГОРАН ВИДАС, Булевар Лењина 187/17, Нови Београд; 6. ЖАРКО ДАЧИЋ, Проке Средоје 5, Меленци код Бање Руксанде; 7. ЗОРАН ГЛИВЕТИЋ, Георгије Јакшића 2, Лозница; 8. ЖИВКО ДИМИТРИЈЕВСКИ, ул. 725 бр. 42, Скопје; 9. ДУШКО ШИЈАЧИЋ, Војвођанска 11, Товаришево, Бачка; 10. ВОЈИСЛАВ КАНДИЋ, Масарикова 7/17, Сарајево



број 2; друго — у правоугаонику број 5; треће: у правоугаонику број 9.

Специјална комисија „Политикиног забавника“ извукла је међу тачним одговорима на срећу имена добитника следећих награда:

ПОБЕДИО ПЕТАО МАРКО

НА КОНКУРСУ »ИШЧУПАЈ ПЕТЛУ ПЕРО!«

У ЗАБАВНИК је до одређеног рока (15. августа о. г.) стигло тачно 671 петлово перо! Чланови жирија нашли су се пред тешким задатком: коме од ових разнобојних пера да доделе титулу најлепшег, а његовом власнику дају прву награду ПОНИ БИЦИКЛ на расклапање.

После дужег већања изабрано је перо које је послало

СЛАВИЈАНКА ДИМИТРИЈЕВИЋ, с. Треник, з. п. Неготино на Вардару, Македонија, а перо је припадало петлу МАРКУ.

За најдуже перо није било проблема: сва дугачка пера су измерена и титулу најдужег (65 сантиметара!) добило је перо које је послао

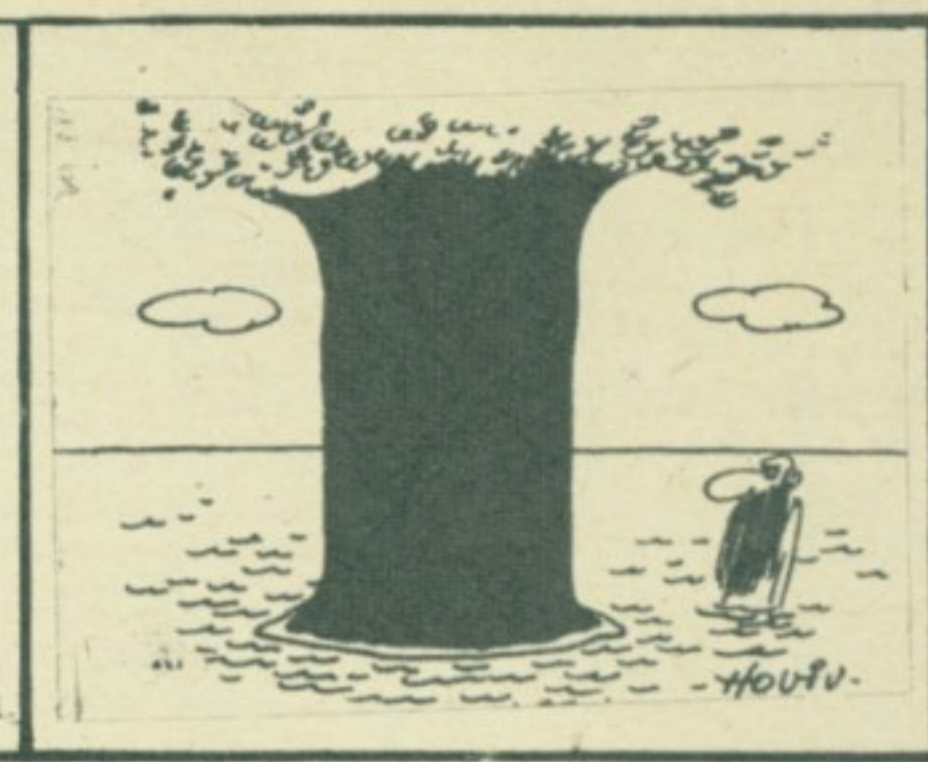
СЕАД ГУТИЋ, Хамдије Крешевљаковића, насеље Павла Горанина, Сарајево. Њему припада награда — ТРАНЗИСТОР.

Титулу најсрећнијег освојило је петлово перо које је послао ПРЕДРАГ БЕШЕВИЋ, Међуречје код Ивањице, уз напомену да „лепше стоји на петлу него кад је ишчупано“. Ово перо чланови жирија су извукли на срећу између свих послатих пера, а његов власник

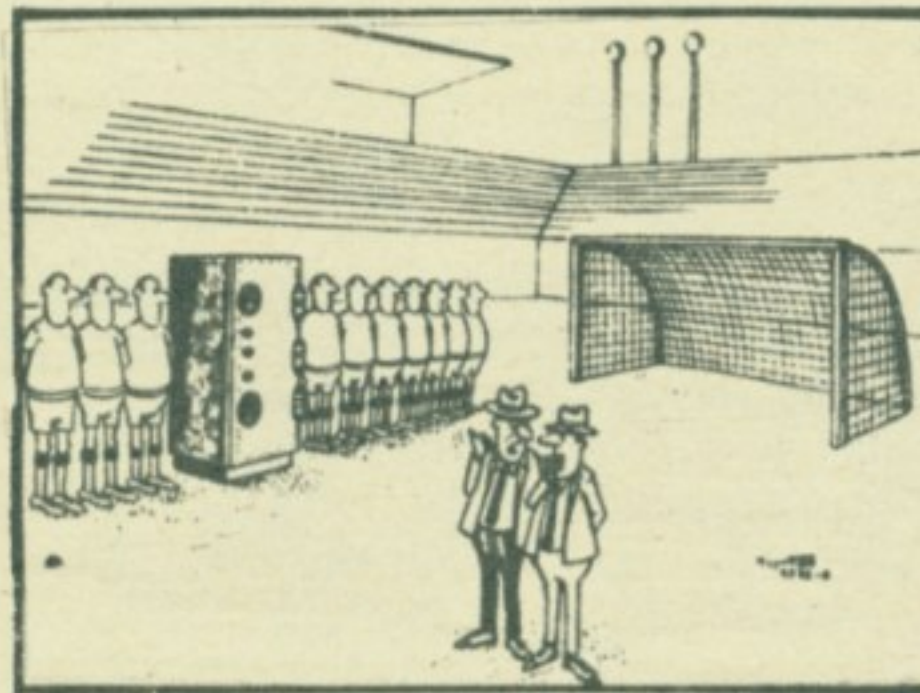
добио је као награду ФОТО-АПАРАТ. Чланови жирија ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА одлучили су да још десеторици читалаца који су учествовали у овом наградном квизу, а чија су пера оцењена као веома лепа и необична, додели по једну књигу БАЈКИ Ево њихових имена: 1. ЂОРЂЕ СТЕФАНОВИЋ, Ђирила и Методија 10, Београд; 2. ДРАГАН ЂОКИЋ, Лопаре код Тузле; 3. МИЛЕНКО ПЕРКОВИЋ, ул. Пера Докића 46, Маглај; 4. МИЛКА МАНДИЋ, Хероја Шолаје 36, Футог; 5. ДРАГАНА СТОЈАНОВИЋ, Цара Душана 27/В, Београд; 6. СНЕЖАНА ИВАНИШЕВИЋ, Браће Смиљанића 49, Батајница; 7. ГОРДАНА НОВАКОВИЋ, Јадранска Лешница, Лозница; 8. БРАНКО ЈАНИЋИЈЕВИЋ, Канарево, Краљево; 9. ЈАНКО ПУШКАР Ј. Л. Рихана 65, Ковачица, Ванат; 10. СНЕЖАНА ЕРАКОВИЋ, ул. 715, бр. 33 1/17, Скопје.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК и ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА одлучили су да међу послатим перима изабере педесетак најинтересантнијих (међу њима и награвене) и изложе их у просторијама ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА, Таковска бр. 10.

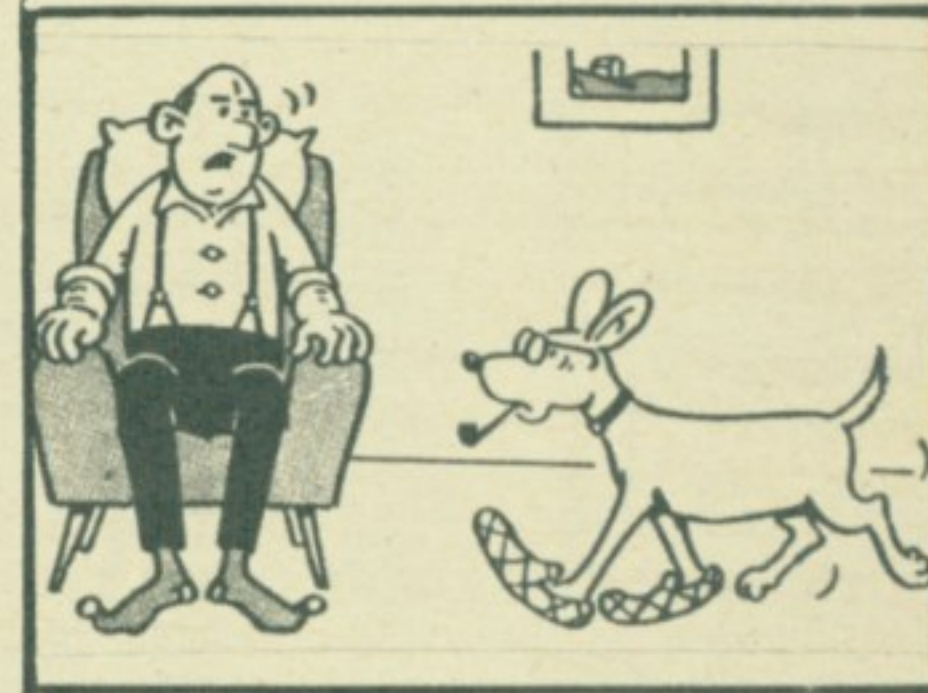
*** ХУМОР ***



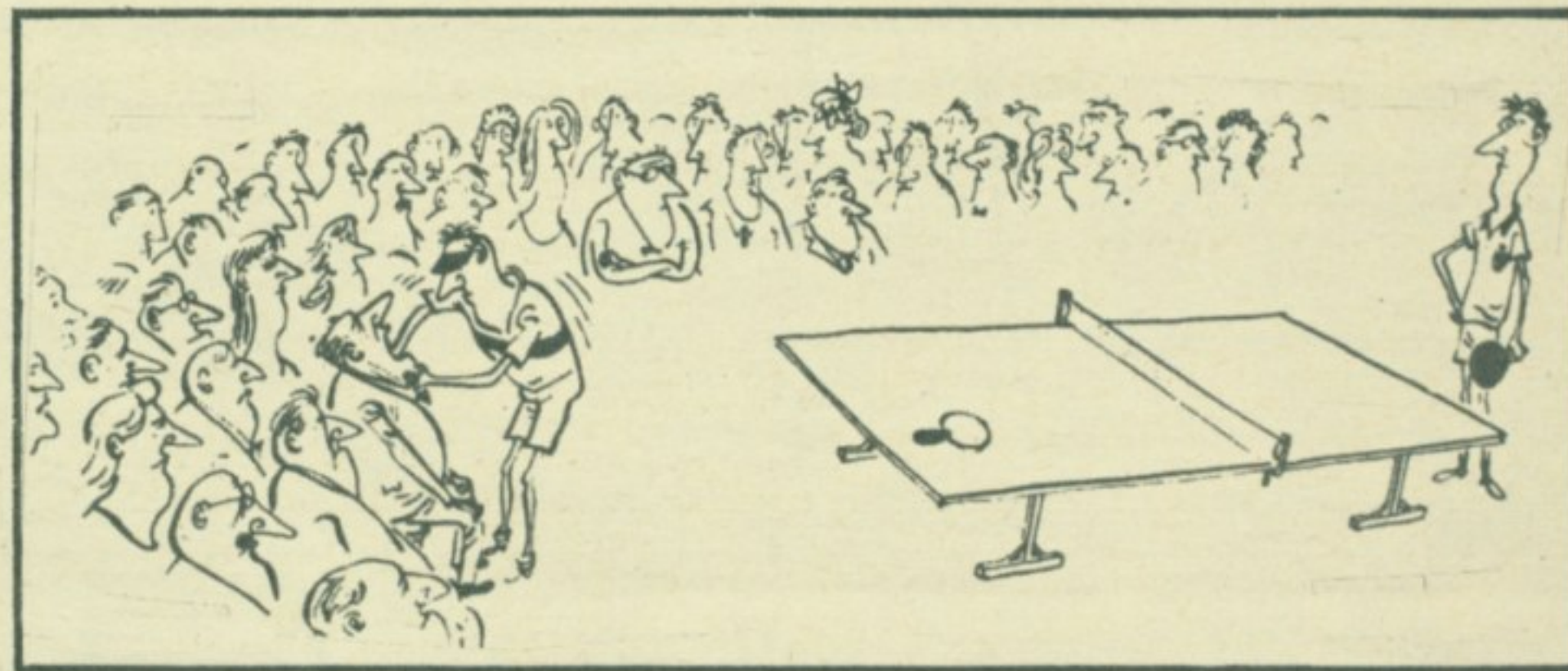
БЕЗ РЕЧИ



— Треба бити опрезан: овај играч вреди милијарду!



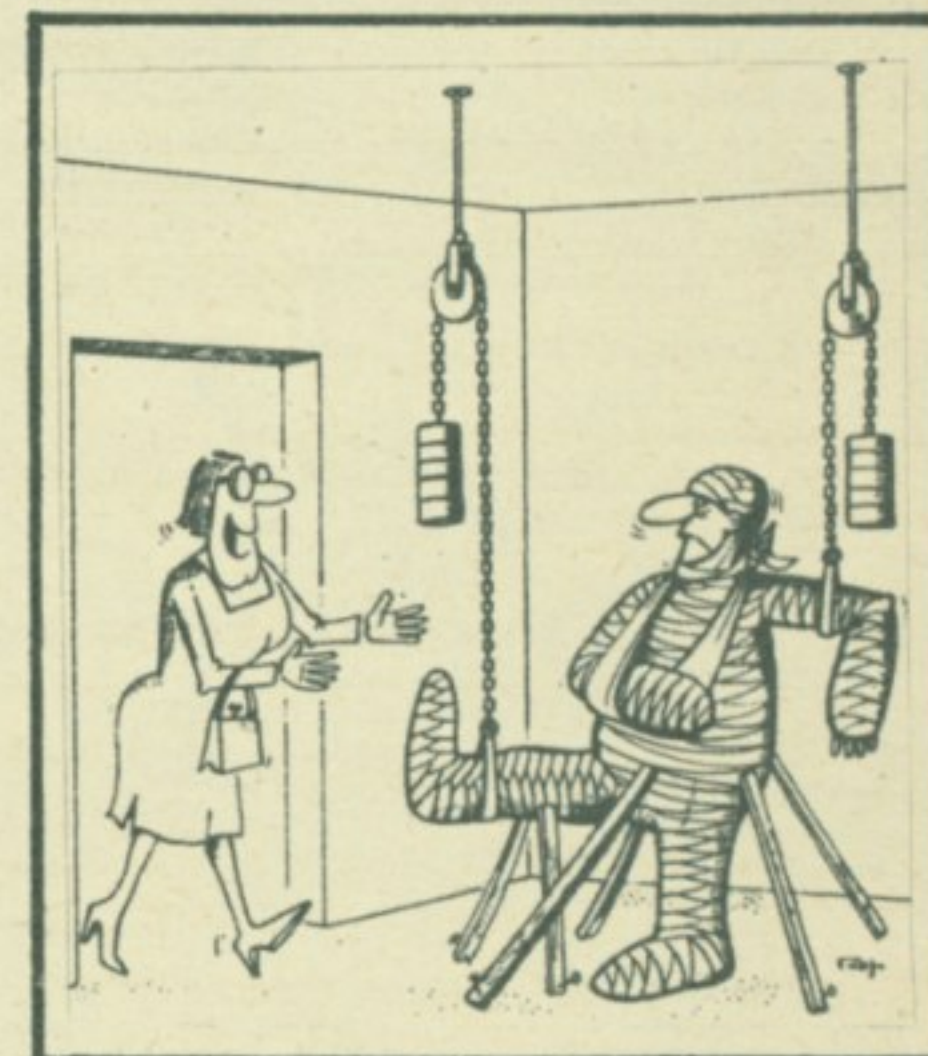
— Заборавио си новине!



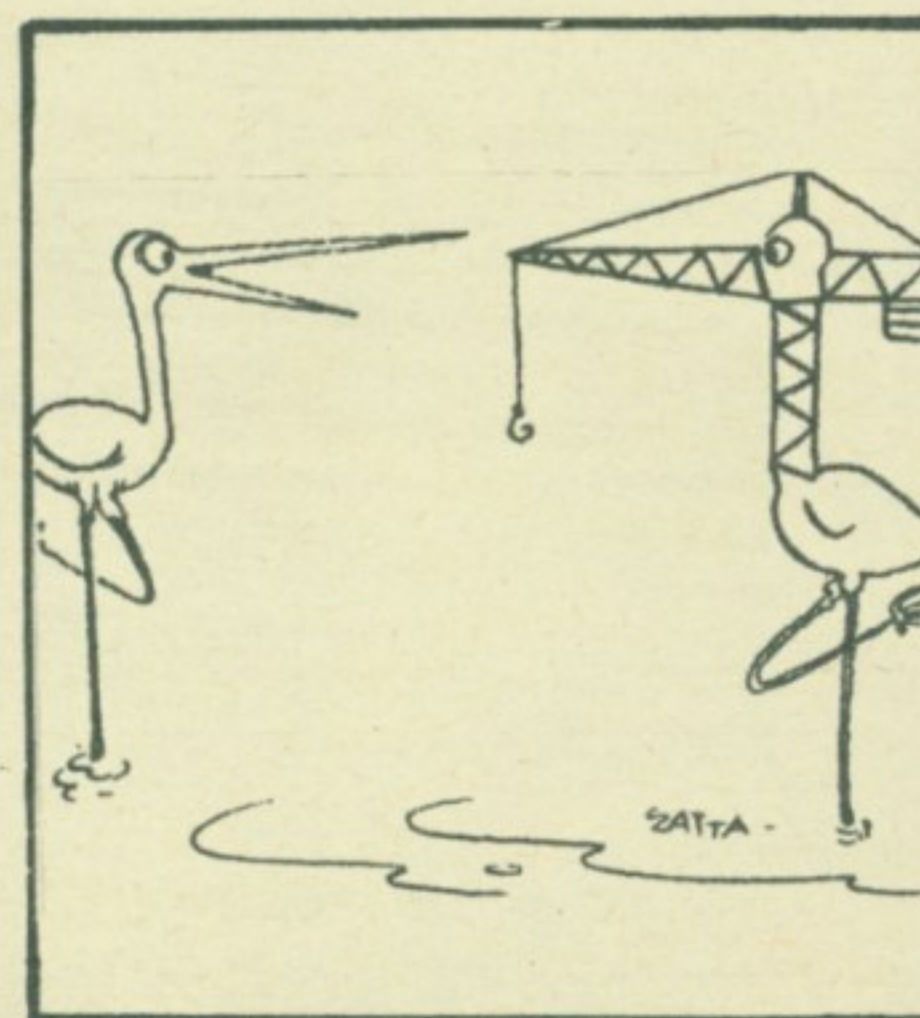
БЕЗ РЕЧИ



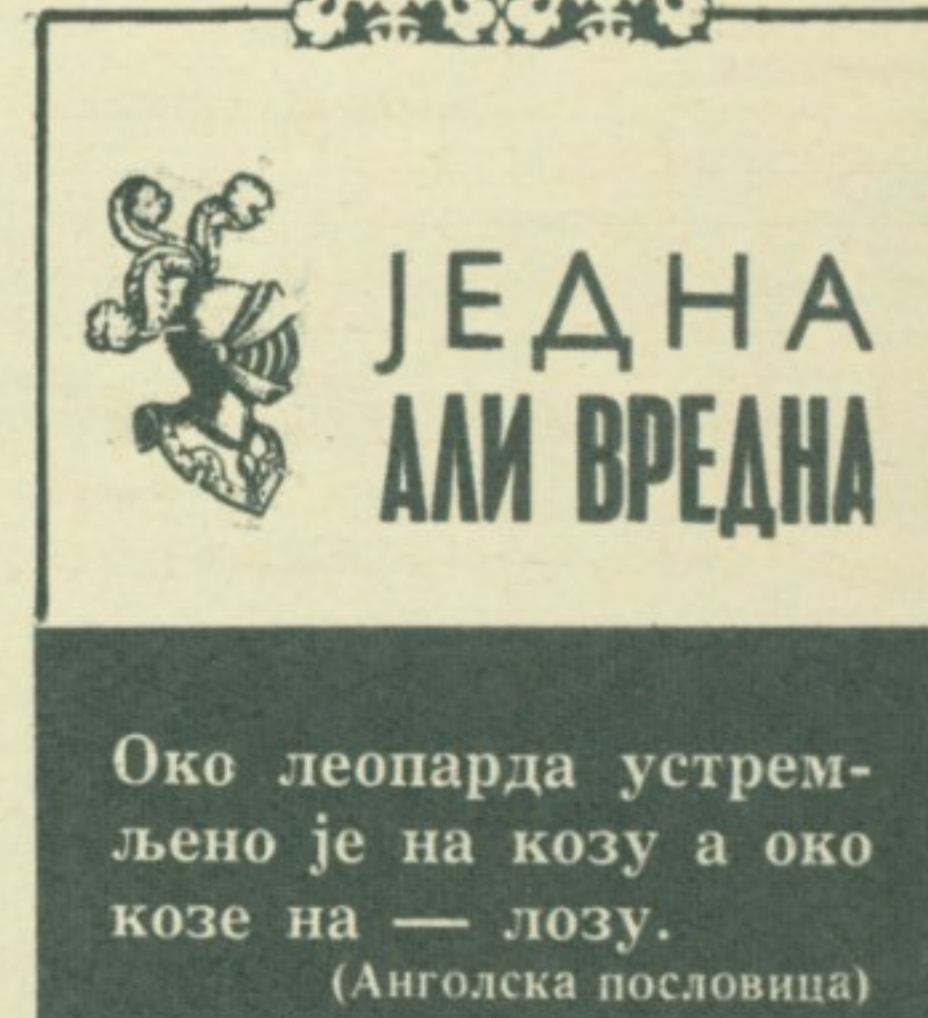
— Био би већ ред да му купимо нову кућу!



— Баш ми је драго што си већ на ногама!



— А којој ти врсти припадаш?



Око леопарда устремљено је на козу а око козе на — лозу.

(Анголска пословица)

Винаса

ЈЕ ИМЕ ЧУВЕНЕ ПАСТЕ ЗА ЗУБЕ

Од 2000 читалаца колико је учествовало у наградном квизу за састављање имена пасте од измешаних слова (ЗАБАВНИК 976, 977, 978) само 99 нису успели да реше постављени задатак. Тачан одговор гласи: ВИНАСА. Међу читаоцима који су послали тачан одговор и у „Политикин забавник“ послали омоте ове пасте, извучена су на срећу имена добитника два

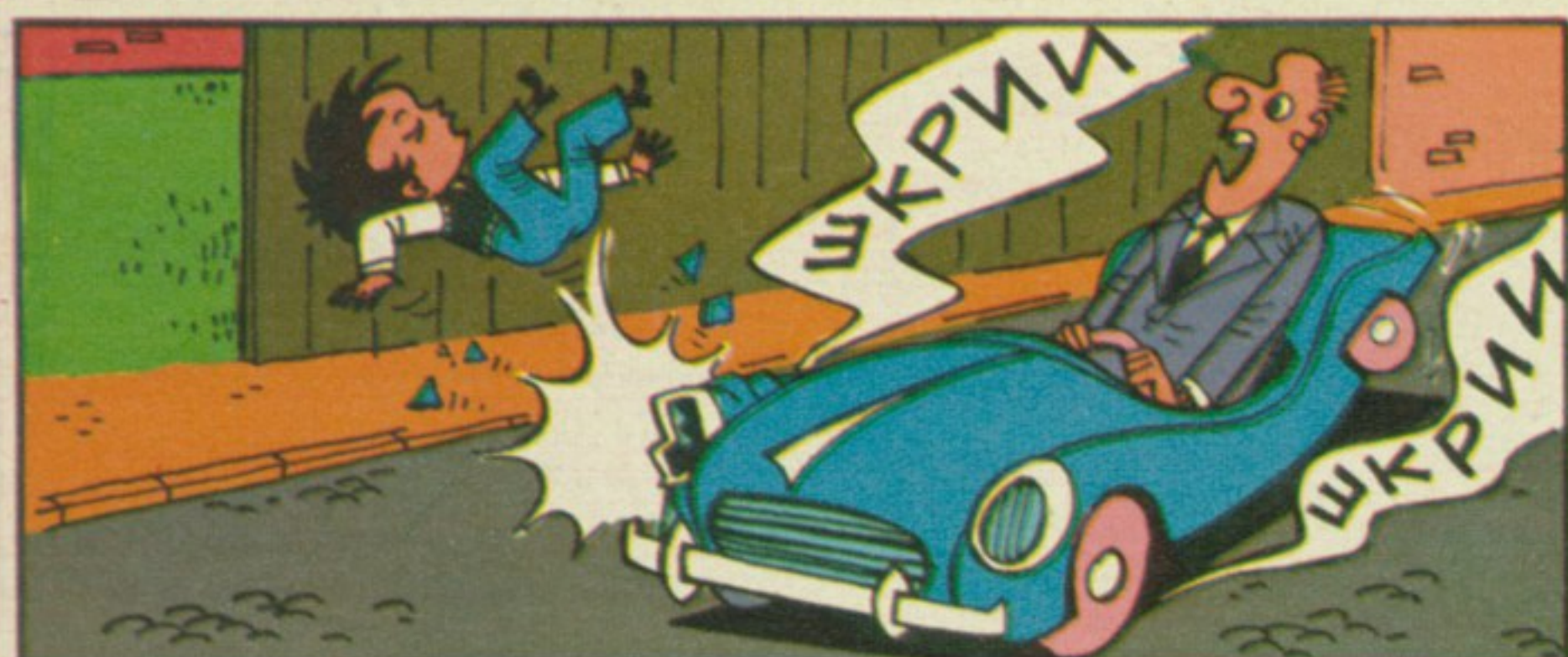
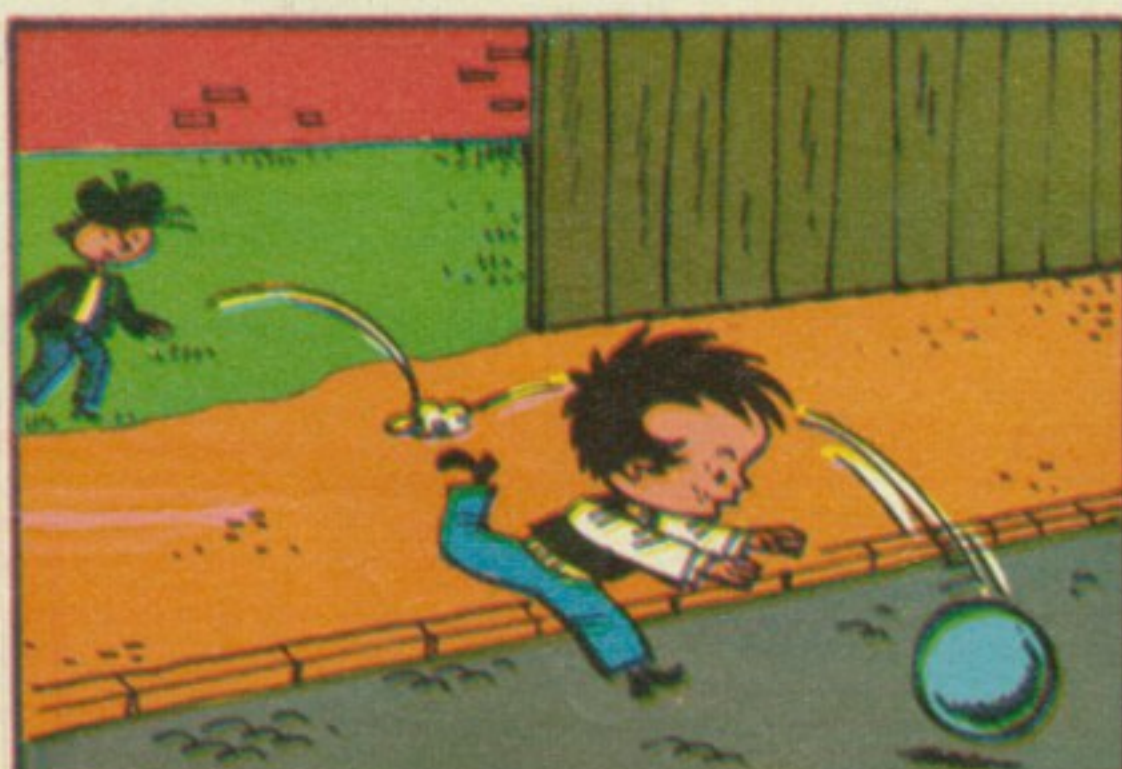
БИЦИКЛА ПОНИ ЕКСПРЕС.

Награде су добио:

1. БРУНО ДОБРИЋ, М. Пупина 16, Пула

2. АЛЕКСАНДАР НИКОЛИЋ, Трг победе 5/стан 5, Земун.

Денис У НОВОЈ ШКОЛИ



За последњих шест месеци сви бродови упућени у васиону нестали су мистериозно не остављајући никаквог трага за собом. На Земљи се само нагађало о узроцима њиховог нестанка. Извиђачки летови у специјалним једноседим ракетама нису давали никакве резултате јер су и оне ишчезавале. Тражили су се добровољци. Шта је навело младог Мајка О'Шеа да се пријави, ни он сам не би умео тачно да објасни. Можда жеља за славом, можда rado-зналост или просто склоност ка авантурама.

Мајкл се не ђлаши



Док се одмицао од Земље брзином од 50.000 километара на час у ушима му је још брујао глас спикера светске радио-телевизије који га је пред узлетање интервјуисао. Знао је да су у овом моменту очи милиона уперене у њега и да готово сви верују да се ни он као ни толики други неће вратити. Али, није се плашио.

Протежући се на свом седишту, тачније лежишту, испред табле са инструментима он кроз округли отвор угледа сјајну Месечеву лопту. Чинила се тако близу. Са десне стране видели су се обриси Земље.

На табли испред њега неколико пута се упали зелена светлост — знак да се јави бази. Мајк притисну дугме на радио-отпренику.

— Хало, база. Хало!
До ушију му допре познати глас:
— Овде база... Мајк О'Шеа, јеси ли то ти?

— Чини ми се да јесам, сем ако није мој покојни деда.

— Добро, Мајк — зачу пригушен смех пуковника Морисона — има ли шта ново? Јеси ли видео што-год, знаш на шта мислим...

— Не знам на шта мислиш али до сад нисам видео ништа. Кад будем видео, јавићу.

— Целокупна светска јавност пажљиво прати сваку појединост о теби. Настој да се јављаш редовно. Ако затреба, послужи се и светлосним сигнаlima које телескопи са Земље могу да ухвате. Нека ти оружје буде при руци.

Пред излазак из Земљине орбите, на притисак дугмета, помоћне ракете управиле брод тангентом спирале којом се дотле кретао. Због наглог убрзања неколико секунди је осећао као да га неке невидљиве руке вуку назад, а онда слободно запливи бескрајним васионским простором.

У одређеним размацима узимао је концентрате хране заливајући их топлотом кафом из термоса. За спавање није морао да се брине јер је био снабдевен довољном количином пилула које су замењивале сан.

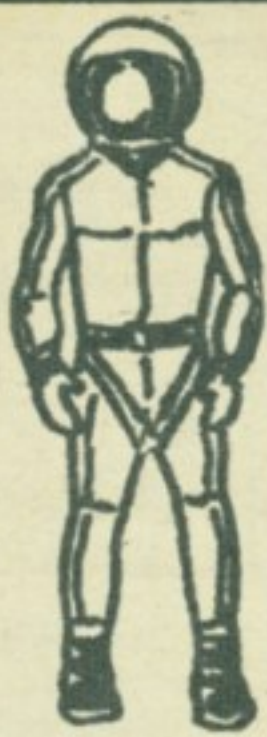
Право на — Сунце!

Против своје воље кретао се страховитом брзином према нечему непознатом и невидљивом. Земља и Месец постојали су све мањи, а ужарена Сунчева лопта се увећавала. Ракета се кретала право према Сунцу.

— До ђавола — промрмља Мајк.
— Жив ћу изгорети. — Пуковничке Морисон. Пуковничке... — викао је кроз радио-отпреник.

— Да, Мајк. Шта је ново?
— Крећем се право према Сунцу.
— Немогуће. Сунчева гравитациона сила није тако велика на месту где се сад налазиш. Јеси ли покушао да смањеш брзину помоћу предњих ракета?

Мајк притисну једно дугме. На кљуну брода севну пламен после



АКО СЕ ИКАД ВРАТИМ

СТИВЕН РАСТ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

чега настаде приметно успоравање, али кад скину прст са думета брод поново полете као стрела.

— Ништа не помаже — викну Мајк у микрофон. — Сем тога не смем више да трошим гориво узалуд. Требаће ми за повратак... ако се икад вратим.

— Настави да се јављаш док тач

онда ће морати да употреби резервни. Мајк седе на олупину своје ракете и утону у мисли.

Изненада га трже неки звук. Напрегнуто поче да ослушкује. Није се варао. Звук се претворио у праву буку — као да се преко стена ваљао неки камен. Неко или нешто се приближавало олупини. О'Шеа

ЗНАО ЈЕ ДА СУ ОЧИ МИЛИОНА УПРТЕ У ЊЕГА И ДА СВИ МИСЛЕ КАКО ОДЛАЗИ НА СВОЈЕ ПОСЛЕДЊЕ КОСМИЧКО ПУТОВАЊЕ



ХИЦИ ИЗ МАЈКОВЕ ПУШКЕ САМО СУ НАЉУТИЛИ ЧУДОВИШТЕ

но не утврдимо твој положај и правац кретања. Имамо сметње...

Ракета се и даље кретала несмањеном брзином. Наједном, у даљини се појави неки црни округао предмет који се брзо приближавао постајући све већи и већи. Ракета је ишла ка планетоиду и судар је био неизбежан. Већ се разазнавало голо стење на њему а сви Мајкови напори да промени правац остадше узалудни. Зато припреми падобран за искакање и притиском на дугме стави у покрет специјални уређај који га заједно са седиштем одвоји од ракете.

Неко долази!

Само часак касније снажан, тресак објави да се ракета разбила о стење планетоида. Због мале гравитационе силе планетоида падобран се спуштао споро. Кад се најзад нашао на црном стењу у близини остатка ракете, Мајк прво прегледа своју опрему. Све је било у реду. У резервоару је имао кисеоника још за пуних пет часова, а

осети како му се коса диже на глави. Грчевито опипа аутомат причвршћен за опасач.

Испе се опрезно до врха једне стене и погледа: крв му се следи у жилама — према њему се кретало огромно чудовиште. Погледом потражи заклон и на стотинак метара угледа неко каменито брдашце. Пузећи довуче се до њега и ту се притаји. Чудовиште приђе остацима ракете. Кретало се слично крокодилу само му је горњи део тела био високо уздигнут. Читаво тело и огромна глава били су му покривени оклопом од бикуслувих плочица, као црепови на крову. Пипцима дохвати разлупану ракету и преврну је. Изгледало је као да нешто тражи, а онда је љутито одгурну и крену на ону страну одакле је дошло.

Тајна

несћалих ракеџа



Мајк се усправи у свом заклону. Помисли да се ту крије тајна нес-

танка васионских бродова. Опрезно пође трагом чудовишта које је на глави имало мноштво пипака сличних слоновој сурли. Можда би могао да га убије пре него што га оно пронађе. Уздао се у свој аутомат иако није знао да ли ће његова ватра моћи да нашкоди чудовишту. После двадесетак минута прикрадања дође до једне стене која му потпуно заклони видик. Попе се на њу и провири.

— Зар је могуће — прошапта не верујући својим очима.

У подножју стене налазила се увала у којој су лежале олупине ракете. Обасјане сунцем блештале су заслепљујућим металним сјајем. Лагано се спусти низа стену и приђе ближе овом необичном гробљу. Спази црвени натпис на трупу једне ракете: „Комета“. Она је прва полетала у васиону под контролом наставника летења. Међу три члана њене посаде налазио се и Мајков пријатељ из детињства са којим је заједно завршио школу за васионско летење. Завири у унутрашњост најближих олупина — биле су потпуно празне.

Шта је са посадом? Искривљено и сунцем спржено гвожђе изгледало је јадно. Изненада опази у средини олупине празан простор. Кад приђе ближе, указа се огромна рупа која је као тунел под благим нагибом водила у унутрашњост планетоида. Заклонивши се иза једне олупине пажљиво је посматрао црну јаму. „Мора да је то јазбина оног чудовишта“ — помисли он.

Остало му је још за неколико сати кисеоника. За то време треба да реши загонетку нестанка посаде са разлупаних ракета и убије страшну неман.

Одлучи се да пође низ стрмину тунела. У почетку се није ништа ви дело, али кад скрену за први угао примети да је тунел осветљен вештачком светлошћу која је извирала из самих зидова. Кретао се веома опрезно држећи аутомат на готовс. Пошто је ходник ишао у цик-цак, видео је свега неколико метара пред собом. На сваком углу опрезно је застајао и осматрао следећи део пута. Иза последњег угла угледа унутрашњост огромне осветљене пећине.

Васионски гусар



Пећина је била испуњена машинама огромних размера и необичног изгледа. Одмах се могло приметити да су у покрету иако нису одавале ни најмањи шум.

Кад се прибрао од изненађења схвати да се налази не на планетоиду већ на броду који је, судећи по изгледу, потицао с неке друге галаксије. Чудовиште које је управљало бродом припадало је свету за ко зна ког краја васионе и вероватно је залутало у област нашег Сунчевог система. Сада је као васионски гусар хватало и уништавало све бродове које у васиони сретне. Доле су се сигурно налазиле справе за откривање и уништавање бродова као и машине које су производиле атмосферу, стварале вештачку гравитацију и управљале планетомом кроз васионски простор.

Дно пећине било је покривено дебелим слојем костију издробљених и иситњених од гажења. Било је и на стотине целих костурова. Многи су међу њима људски, али је било и таквих који су морали потицати од неких створења са других планета.

Док је стајао усред пећине и тупо посматрао костуре људи, диносауруса и бића каква ниједно људско око није видело — зачу исту лупу као и раније.

Са друге стране пећине, на око 300 метара од њега, из једног широког отвора најпре се помоли глава немани с многобројним пипцима који су сад личили на оголено грање дрвећа. Из отвора се лагано провуче и њено љускasto тело.

Трка за живом

Мајк дограби аутомат и не нишанајући испразни га према чудовишту. Оно лагано крену према Мајку. Хицима је успео, изгледа, само да скрене пажњу чудовишта на своје присуство. Престрављен он се окрете и поче да бежи ходником којим је и дошао. Неман га је полако пратила — знао је то по лупи коју је за собом чуо. Изабавши из ходника на површину, потрча према остацима своје ракете. Осврну се и угледа главу чудовишта како се с многобројним пипцима помаља на излазу тунела. Није се много журило, знало је да му жртва не може побећи.

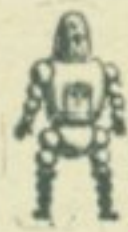
Док се приближавао ракети, Мајков мозак је радио грозничавом брзином. Изненада му сину идеја: труп ракете био је преврнут, отвори на резервоарима за гориво били су окренути надолу. У кутији за алат нађе француски кључ и хитро се подвуче под труп брода. Одврну капицу на резервоару за хидразин који поче да излази у облику гаса и да се таложи претварајући се у течност. Затим одшрафи капицу на резервоару са азотном киселином али само толико да се могла скинути лакшим ударцем.

Неман се сада налазила на стотинак метара. Мајк брзо отрча до стене иза које се први пут сакрио и дрхтавим прстима поново напуни аутомат, па нанишани у капицу резервоара са азотном киселином.

Чекао је да се чудовиште довољно приближи олупини а кад се оно једним делом свог ружног тела ослони на њу — Мајк притисну обарац.

Поклопац на резервоару спаде и азотна киселина се просу а кад дође у додир са хидразином, планетоид задрхта од силовите експлозије. Увис се подиже огромна печурка пламена помешаног са димом.

Збојом, Земљо моја!



Кад је још ошамућен отворио очи видео је како из ваздуха падају делови тела чудовишта заједно с делићима стена и парчадима метала од ракете. Пошто се све смири његову пажњу привуче плавкасто-сјајна лопта која као да га је поздрављала из васионе.

— Своју дружност сам извршио, Земљо моја! Твоји бродови ће моћи поново да заплове плавим простором! А ја ћу умрети.

Али његова предвиђања су се показала као сувише песимистичка. Једном астронауту-аматеру успело је да открије блесак који је произвела експлозија на планетоиду. Одмах је обавестио власти и у том правцу послата је спасилачка екипа.

Још у болници Мајк О'Шеа је примио највише одликовање.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА



НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ БИО САСВИМ БЛИЗУ... И МАЈМУН ЈЕ ТО ОСЕТИО. ЊЕГОВЕ ОЧИ СУ ЗАБЛИСТАЛЕ МРЖЊОМ...



ПОДСЕТНИК

„АПОЛО-2“ (увоз) — копија „Апола“ израђена од метала и пластике, ради на батерије. Може се набавити у Робној кући „Београд“, М. Тита 1. Цена 98 н. лин.

ЗА ПОКЛОН

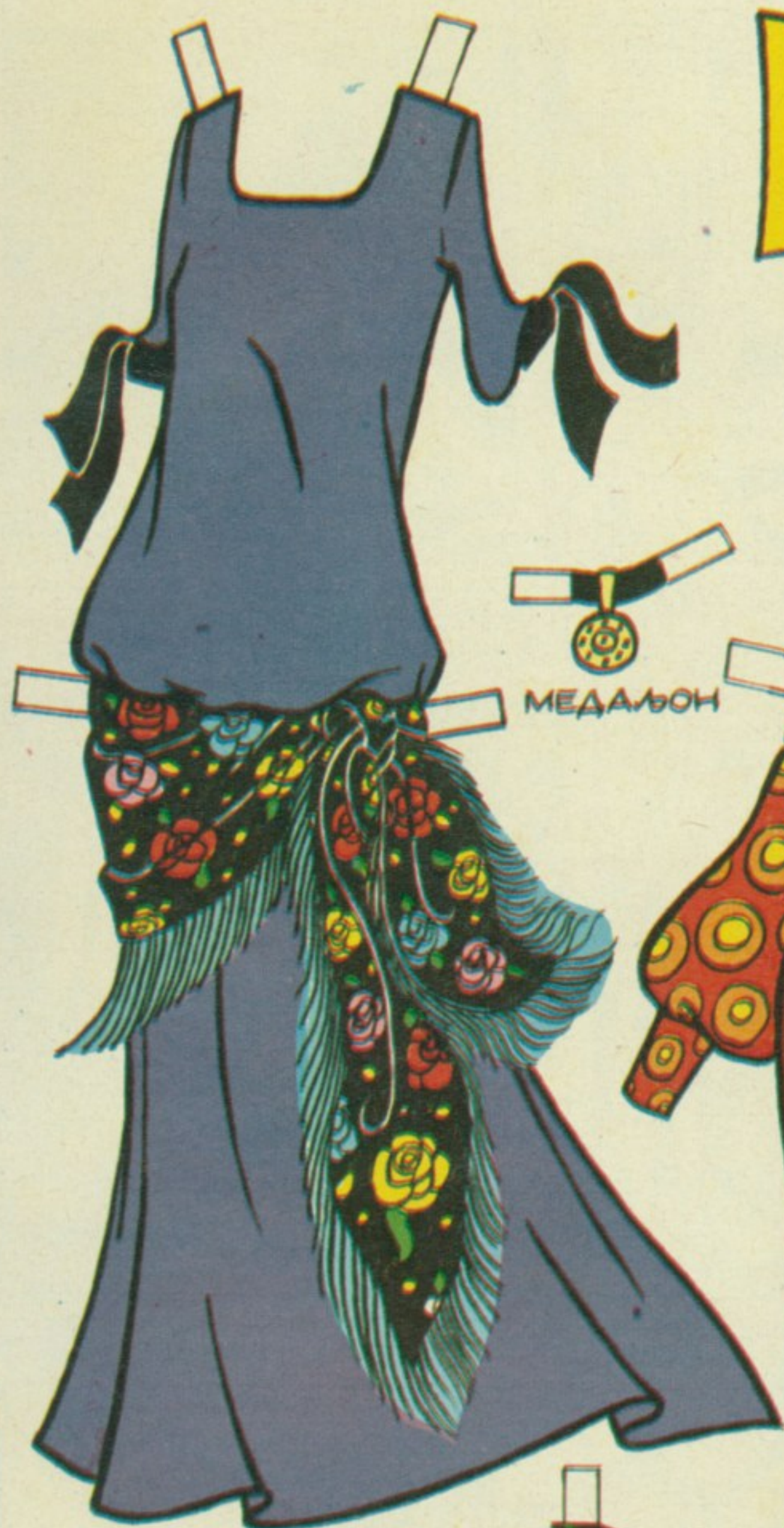
ПЛОЧА ЗА ВАС

СПЛИТСКА „СЕРЕНАДА“

После великог успеха на фестивалу Опатија 69. композицијом „Све што ми живот пружа“, тандем Ђорђе Новковић, композитор и Мишо Ковач наставио је да ниже успехе. Данас је Мишо Ковач један од најпопуларнијих певача а свака његова плоча достигне „златни“ тираж. Иначе, Ковач и Новковић редовни су учесници свих прошлих фестивала где су увек међу најзапаженијима. „Серенада“ је са „Сплита 70“ На другој страни је „Сад живим сам“. Плочу је издао „Југотон“ а цена је 9,30 дин.

СЕКРЕТУРИЦА МИЦА

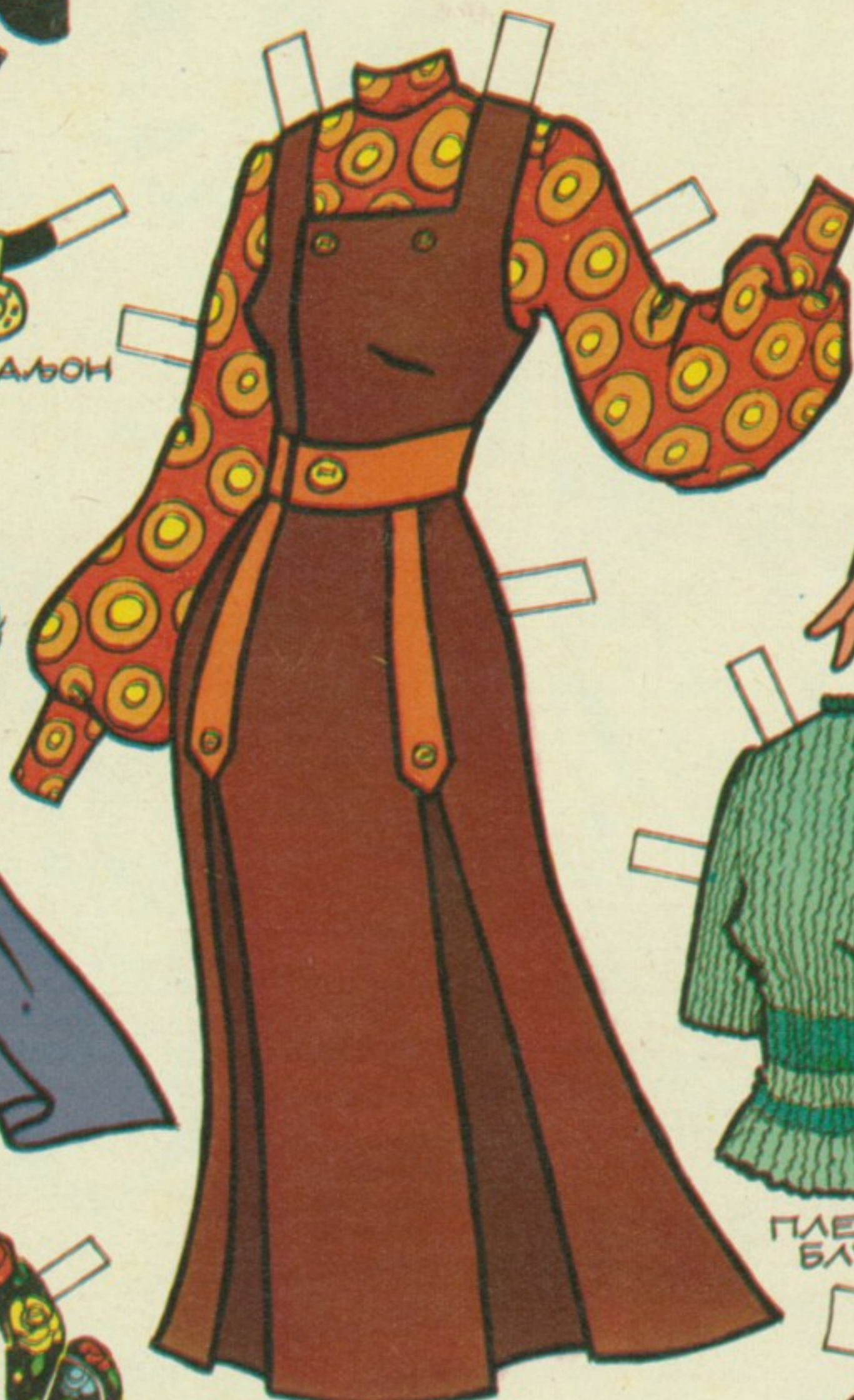
Модна
мода
1970



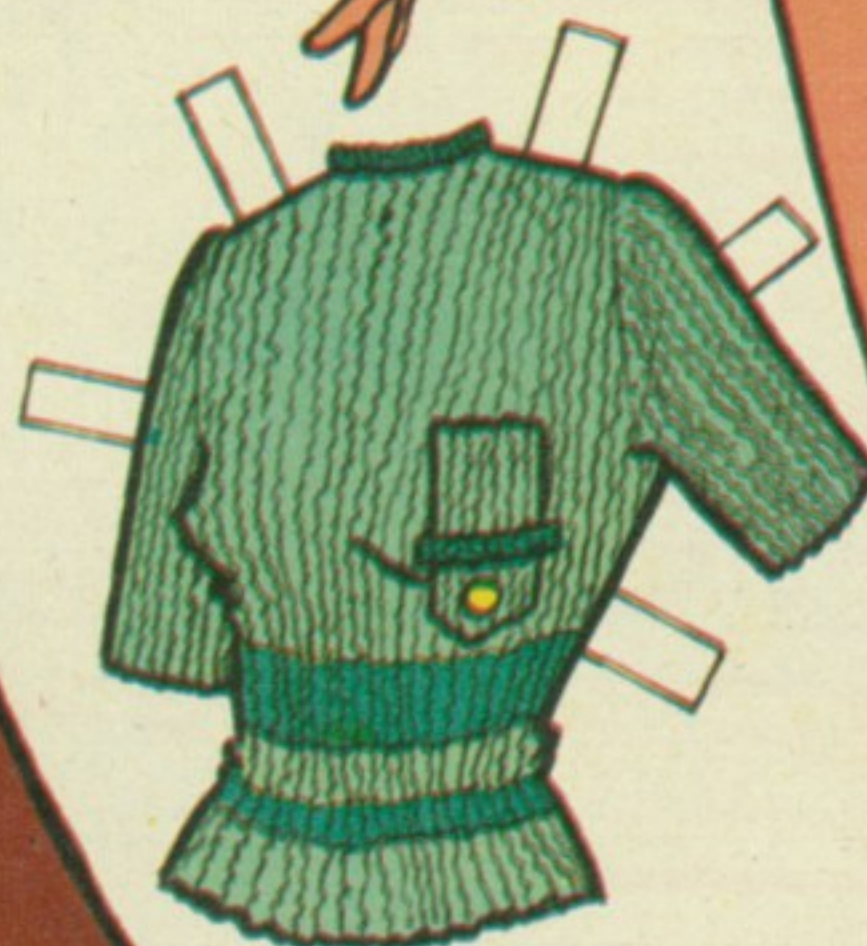
ХАЉИНА
ЗА ПОСЛОВНЕ
КОКТЕЛЕ



МЕДАЉОН



ХАЉИНА
ЗА ПОСАО



ПЛЕТЕНА
БЛУЗА



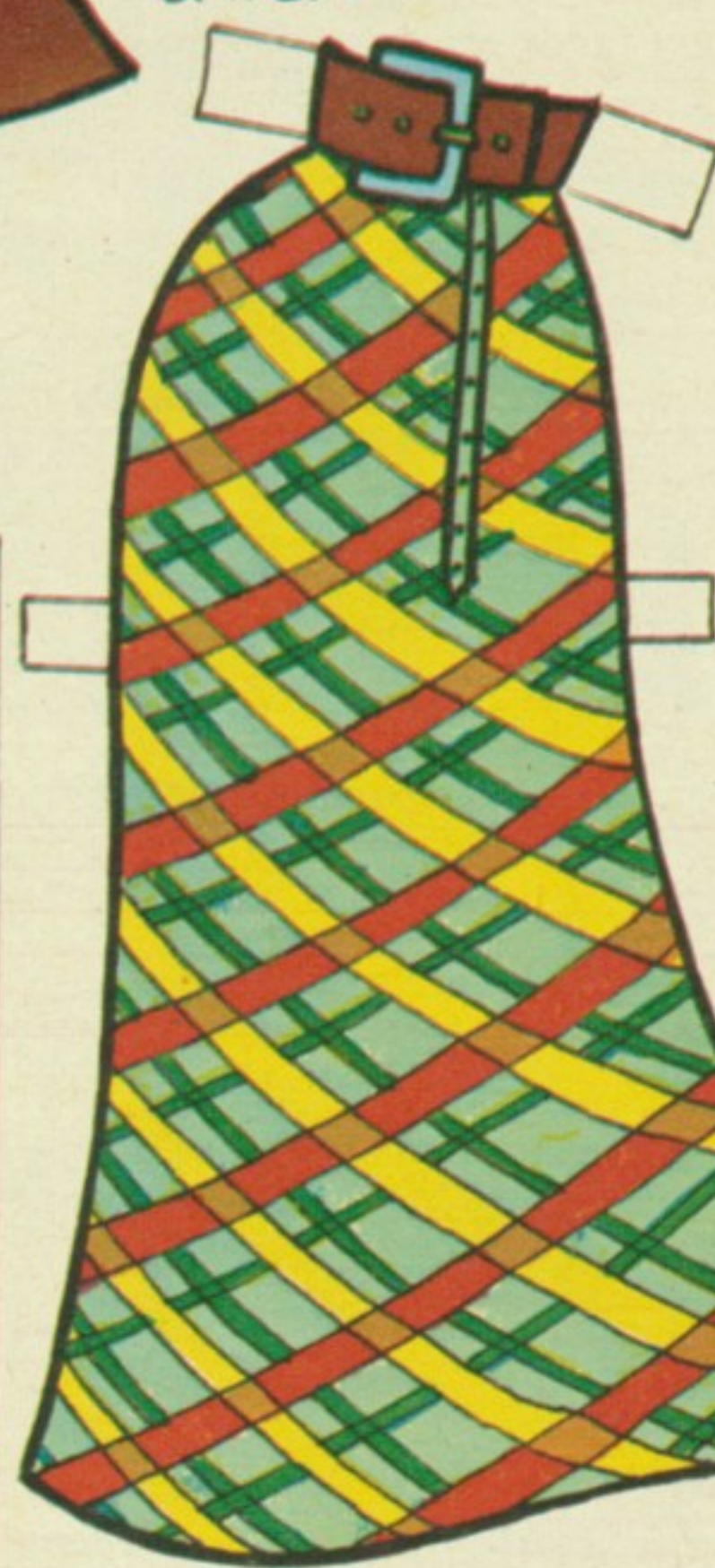
СПОРТСКА
КАПА



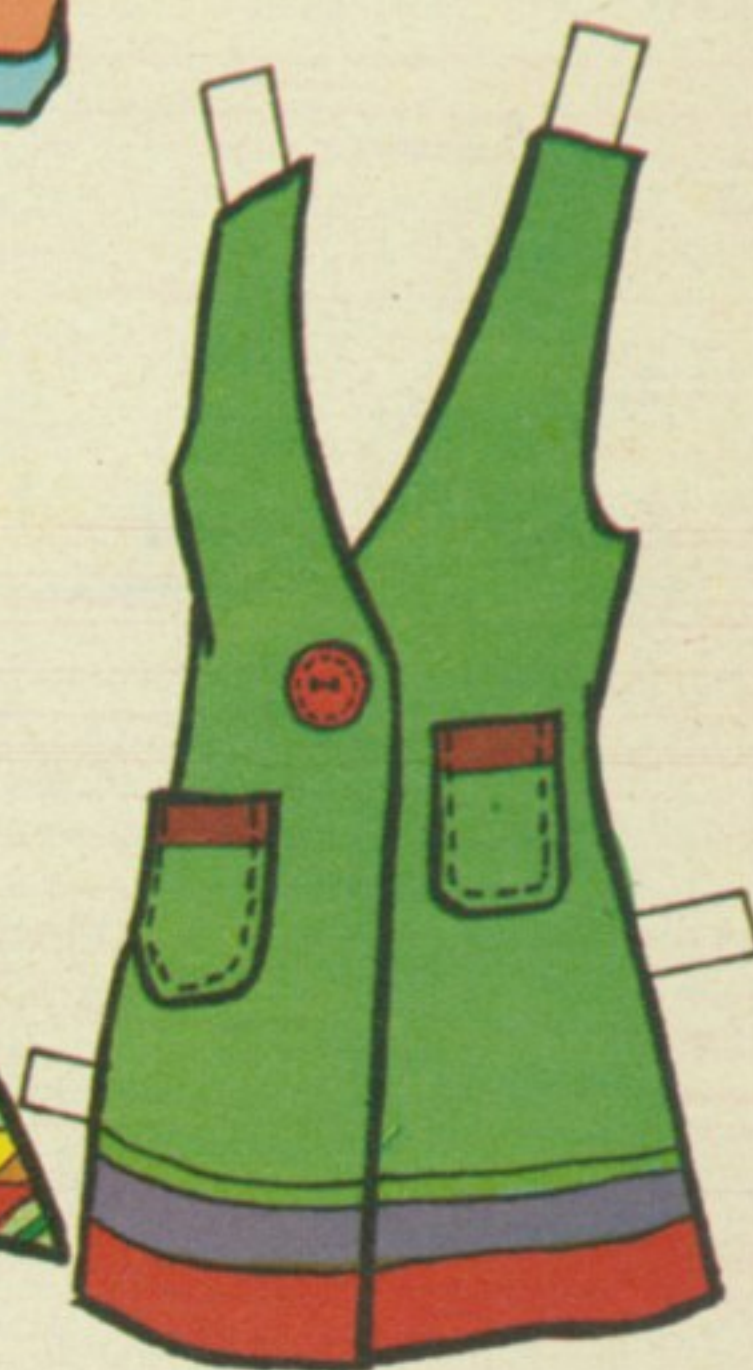
СПОРТСКА
ТАШНА



ТАШНА И
МАРАМА ЗА
КОСУ УЗ
СВЕЧАЊУ
ХАЉИНУ



СПОРТСКА ХАЉИНА



ПРЕСУК ЗА
ХЛАДНИЈЕ
ДАНЕ

АНА

СВЕ ОВЕ МОДЕЛЕ МОЖЕТЕ САШИТИ НА ШИВАЊИМ МАШИНАМА **BAGAT**



КУПОН ПОШАЉИ ДО 30.X.70

ПОЛИТИЧКИ ЗАБАВНИК БЕОГРАД ПОДАХ 124

ИЗРЕЖИ ОВО И НАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ
ОВУ МАШИНУ ВАМ ПОКЛАЊА BAGAT
ОД ОНИХ КОЈИ ПОШАЉУ ОВАЈ КУПОН
НА СРЕЋУ ЋЕ СЕ ИЗВУЊИ ДОБИТНИК



ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам значке и разгледнице. **Ценита Муратоски**, ул. С. П. С. бр. 5-1, Хаџићи.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм света. Језик дописивања: српскохрватски, руски и француски. Имам 15 година. Сакупљам разгледнице градова. Навијам за „Црвену звезду“. Душица Велић, уч. VIII р. о. ш. „Бранко Крсмановић“, Доња Мутница.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из Словеније, Славоније и Барање. Имам 14 година. Недељко Марковић, Штротсмајерова 1-А, Петроварадин.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам салвете, разгледнице и марке. Драга Веселиновић, Љубљанска 1/А, Вршац.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Ниша. Имам 11 година. Зденка Ковић, Под заврнице 9, Пивка — Словенија.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и других земаља. Језик дописивања српскохрватски и руски. Имам 15 година. Волим забавну музику и кошарку. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам разгледнице и марке. Милена Петровић, Доња Шаторња.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са децама и девојчицама широм наше земље. Навијам за „Партизан“. Скупљам салвете и плоче. Бранка Савић, Николе Тесле 7, Сомбор.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам марке и радо бих их мењао. Милош Цветковић, Рајчевићева 23, Трстеник.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Имам 14 година. Волим забавну и бит музику. Добрила Симиновић, Козарска 66, Приједор.

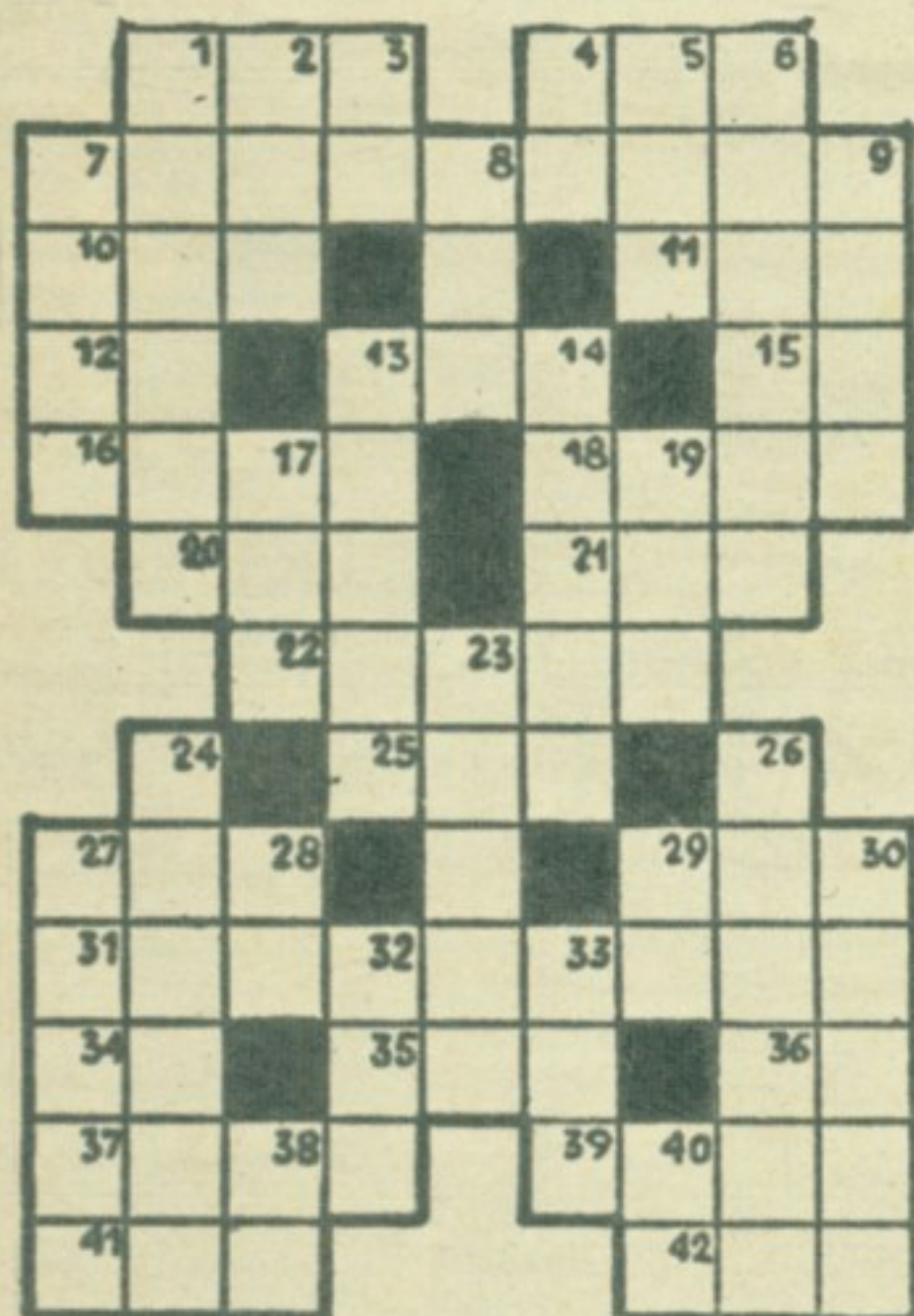
Имам 15 година и желим да се дописујем. Владимир Лукачевић, Звечевска 30, Осиек.

Желим да се дописујем с вршњацима из наше земље. Рођена сам 8. јула 1949. Мој хоби: учење језика, путовање, читање, играње и музика. Birgitta Pettersson, Granitvägen 8b, 75243 Uppsala, Sweden.

Желим да се дописујем. Скупљам текстове забавних методија. Невен Аглага, Пут насеља 10, Синь — Далмација.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) талас, 4) стара мера за тежину, 7) пасија, страст, 10) узвик, 11) бања у Белгији, 12) скраћеница за „ове године“, 13) змијски цар, 15) историјско место у Малој Азији, 16) драма Хенрика Ибзена, 18) познато купалиште у Венецији, 20) плин, 21) покрајина на Сицилији, 22) птица из породице врана, 25)



стара турска титула, 27) пољопривредна алатка, 29) велика играчка, 31) италијански драмски писац, 34) предлог, 35) град у Француској, 36) предлог, 37) снежни нанос, 39) валовити наноси песка, 41) билијарски штап, 42) летовалиште у близини Опатије.

Усправно: 1) један од најпознатијих сликара импресиониста, 2) свежа, 3) иницијали нашег књижевника („Швабица“), 4) лична заменица, 5) птица певачица, 6) египатска кобра, 7) светлећи гас, 8) народно коло, 9) познати италијански песник („Ослобођени Јерусалим“), 13) град у Ираку, 14) дрворед, 17) речна и морска животиња, 19) друга, остала, 23) грчко острво између Атине и Пелопонеза, 24) геометријско тело, 26) велики француски књижевник („Чича Горио“), 27) смучарска дисциплина, 28) скраћеница за пример, 29) слово латинице, 30) река у Француској, 32) спис, 33) доњи део посуде, 38) савремени совјетски филмски режисер (Николај), 40) музичка нота.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) пир; 4) Ика; 7) омот; 9) верс; 11) Врбас; 12) сат; 13) Леон; 14) Ломе, а; 15) таван, в; 17) ШТ; 19) нек; 20) ка; 21) Ђаса; 22) Руан; 23) Ек; 24) род; 26) пс, н; 27) мирис, р; 29) око; 31) јаме; 33) сол; 34) Тарим; 35) траг; 37) шиља; 38) Ото; 39) нец.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Дрловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40. — \$ 10.60 — Ft 58.80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.



ПРИПРЕМЕ ЗА МАСКЕНБАЛ

Желео бих да ми се јаве сви учесници маскенбала 69. године због размене личних мишљења и припре-



ма за нови Забавников маскенбал. Ја сам један од добитника награде са прошлогодишњег цртаног маскенбала.

МУХАРЕМ ОМЕРОВИЋ, Зеленгорска 66, Зворник

ПОКЛАЊАМ »ЗАБАВНИКЕ«

Молим те да ми одговориш у рубрици „Мала пошта“ шта да радим са „Забавницима“ које скупљам од 1. I 1968. јер немам места где да их оставим. Ако ми не помогнеш, мо-

питала о томе када је боље учити ујутру или увече. Одговорили сте да је боље учити ујутру, док је човек одморан, него увече. Ја сам ученик II разреда гимназије „Бора Станковић“ у Бору и добио сам нов предмет — психологију. На 2. часу професор нам је говорио о начину учења и о времену и рекао да је боље учити пред спавање, односно увече и да се до тога дошло на основу многих испитивања.

Молим вас да ми одговорите ко је у праву коме да верујем.

БОРАН ЈАНКОВИЋ, ученик II/3 разреда Гимназије „Бора Станковић“ у Бору

У праву је и твој наставник а и ми. Ево како: ако учиш лекцију коју ћеш непосредно сутра одговарати, добро ћеш урадити ако је прочиташ пред спавање. Међутим, у оне дане кад идеш по подне у школу враћаш се кући уморан и сигурно да је тада боље да почнеш с уче-



њем ујутру кад си свеж и наспаван. Затим, ти говориш о школском гимназијском учењу кад се сваког дана учи ново градиво и одговара. Постоје и друге врсте учења, на пример на факултету где се слушају предавања целе године а испити се полажу на крају. Тада, свакако није довољно учити само пред спавање већ напротив од самог јутра, па док се може.

На крају, ипак, мислимо да је важно учити редовно и паметно, па било то ујутру или увече, успех неће изостати.

МЕЂУНАРОДНИ ЗАДАЦИ

Драги Забавнице,

Моја другарица Нина Марфина из СССР са којом се дописујем изразила је жељу да ти захвали на



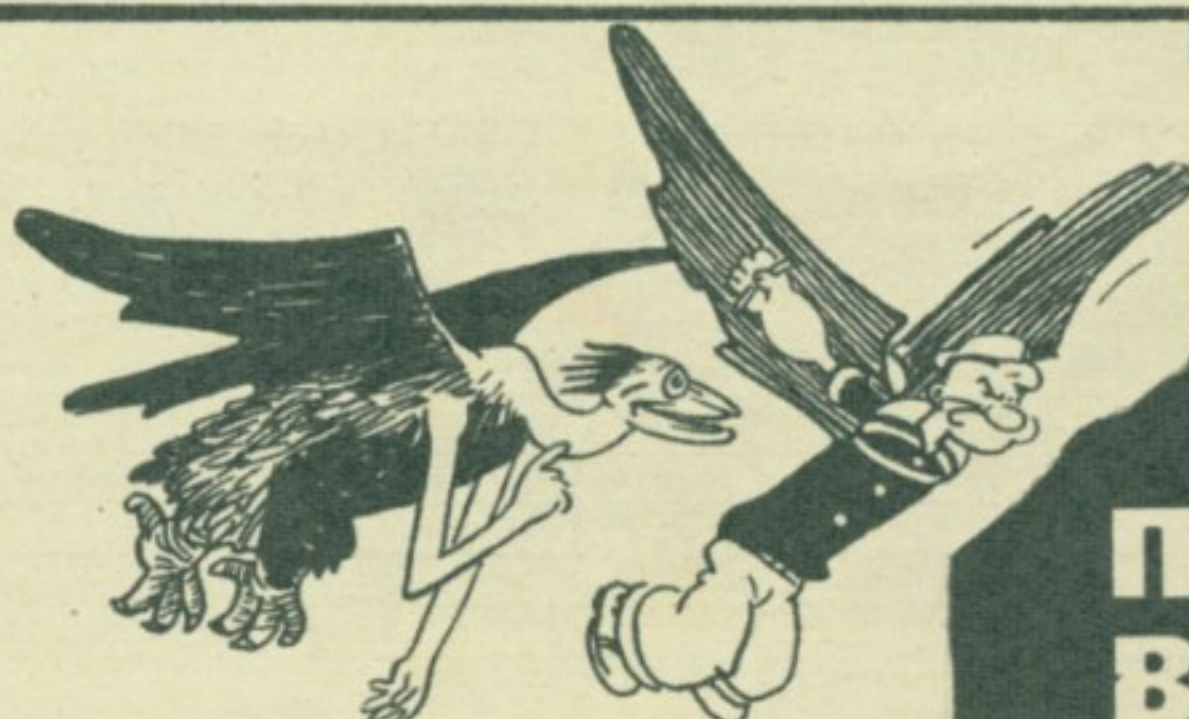
међународним задацима који су, каже, извршни. Она би желела да их и убудуће објављујеш.

ДРАГАНА МУЧИБАВИЋ, Маршала Тита 2, Канџа

КАД УЧИТИ?

Друже уреднице,

Сматрам да сте погрешили када сте у броју 974 од 28. 8. 1970. дали одговор читатељки која се потписала као Маца из Зрењанина. Она је



У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ПОПАЈ И ВЕШТИЦА

